

உ
கந்தளாய்
சதுர்வேத மங்களபுர

சீவன் ஆலயம்

கும்பாபிஷேக மலர்

03-09-2004

2004

புரதான கல்வெட்டுக்களுடைய திருத்தலம்

உ
சிவமயம்

கருதாய் சதுர்வேத மங்களபுரம்
சதுர்வேத மங்கள நாயக
சமேத சதுர்வேத மங்கள நாயகன்
மகா சும்பாபிஷேக மலர்
சிறப்பு வெளியீடு

விநாயகர் துதி

பாலினால் நறுநெய்யாற் பழத்தினாற் பயின்றாட்டி
நூலினால் மணமாலை கொணர்ந்தடியார் புரிந்தேத்தச்
சேலினார் வயல்புடைகுழ் செங்காட்டங்குடியதனுள்
காலினாற் சுற்றுகைத்தான் கணபதியீச்சரத்தானே.

(எம்பந்தர்)

சுருதிநாடு நமசிவாய
சுருதிநாடு நமசிவாய
சுருதிநாடு நமசிவாய
சுருதிநாடு நமசிவாய

சுருதிநாடு நமசிவாய
சுருதிநாடு நமசிவாய
சுருதிநாடு நமசிவாய
சுருதிநாடு நமசிவாய

சிவமயம்

திருக்கோணமலை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

இரா. சம்பந்தன் அவர்களின்
சோழீஸ்வரர் ஆலய மகா கும்பாபிஷேக
வாழ்த்துச்செய்யுதி

தெட்சண கைலாயம் எனப் போற்றப்படும் குரைகடல் ஓத நித்திலம் கொளிக்கும் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் மிகப் புராதன பிரதேசமாகிய கந்தளாயில் பேராறு கிராமத்தில் பழம்பெரும் சிவன்கோயிலான “சோழீஸ்வரர் ஆலயத்தின்” குடமுழுக்கு வைபவம் ~~03-09-2004~~ எம்பெருமானின் அருளால் நடைபெறுவதையிட்டு பெரும் மகிழ்வு அடைகின்றேன்.
24-03-2023

புராண வரலாறு பின்னணி பலவற்றைக் கொண்டுள்ள இப்பிரதேசத்திற்கு கண்தலை, கந்தளை, கந்தளாய் என்று திரிபு பெற்று வெவ்வேறு பெயர்களில் இருந்து வருகின்றன. இற்றைக்கு 1500 வருடங்களிற்கு முன்னர் குளக்கோட்டு மன்னனால் உண்டாக்கப்பட்ட கந்தளாய்க்குளத்தை அண்டிய பிரதேசத்தில் தமிழ் மக்களின் குடியிருப்புக்கள் கந்தளாயில் இருந்து வந்தன. 1952ற்கு பின் கந்தளாயிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் இலங்கை அரசாங்கம் குடியேற்றத்திட்டங்களை செயற்படுத்தியபோது அங்கு குடியேறியவர்கள் நிலத்தை செப்பனிடும் வேளையில் பிள்ளையார், அம்பாள், விஷ்ணு போன்ற இந்து சமய திருவுருவங்களை கண்டெடுத்தனர். இவை இந்தியாவில் சோழராட்சி மகோன்னத நிலையிலிருந்தபோது அவர்களின் செல்வாக்கினால் இலங்கையிலும் பல சிவாலயங்கள் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. அவ்வாறு கட்டப்பட்டதே இச்சிவாலயமாகும்.

கி.பி 1010ம் ஆண்டு இராஜேந்திரசோழனால் கட்டப்பட்ட சிவன்கோயிலே கந்தளாயில் கட்டப்பட்ட சிவன் கோயிலாகும். இந்தச் சிவன்கோயில் தமிழர்களின் வரலாற்றையும், சைவ சமயிகளின் வரலாற்றையும் கூறுகின்றது. இவ்வாலயம் காலப்போக்கில் மண்ணில் சிதைந்தும், புதைந்தும், புதையாமலும் காட்சியளித்தது. இராஜேந்திர சோழனால் கட்டப்பட்டு அழிந்துபோன இக்கோயில் 1952ம் ஆண்டு புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டது. பின்னர் 1975ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் அங்கு குடியேறியவர்களின் பெரும் முயற்சியால் குடமுழுக்கு வைபவம் இனிது நடைபெற்றது. இக்கோயிலிலுள்ள கருவறையில் நிலத்திருந்து வெளிப்பட்ட சிவலிங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மீண்டும் 2004-09-03

நடைபெற்று கும்பாபிஷேகம் எனும் பங்கிபிஷேகமே நிகழியது.
வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இவ்வாலயத்தை மீண்டும் நிர்மாணிப்பதற்கு சோழீஸ்வரர் ஆலய திருப்பணிச் சபையினரின் பாரிய முயற்சியால் பல இன்னல்களிற்கும், இடையூறுகளிற்கும் மத்தியில் புனர்நிர்மாணிப்புச் செய்யப்பட்டு மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற எல்லாம் வல்ல இறைவனின் திருவருள் கைக்கூடியது.

சிவனென்னும் சொல்லிற்கு மங்கல வடிவானவன் என்பது பொருள். தானும் மங்கல வடிவோடு விளங்கி தன்னை வழிபடும் அடியார்களையும் மங்கலமாக வாழவைப்பவர் சிவபெருமான்

“ தென்னாருடையசிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி ” என்று

சிவபெருமானின் பாரதவீந்தங்களில் வீழுந்து வணங்கி எல்லாம் வல்ல சோழீஸ்வரப் பெருமான் சகலிற்கும் அருள்பாலிக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

இவ்வண்ணம்
இரா. சம்பந்தன்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
திருக்கோணமலை மாவட்டம்

உ
சிவமயம்

திருக்கோணமலை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

க. துரைரெட்ணசிங்கம் அவர்களின்

பாழீதிச்செய்தி

தென்கலை என்று போற்றப்படும் திருகோணமலையின் மேற்குப் புறமாக அமைந்த கந்தளாய் பேராறு சோழிஸ்வரர் ஆலயம், அயிரம் வருடங்களுக்குப் பின் மாபெரும் குடமுழுக்கு காண எம்பெருமான் திருவருள் பாலித்திருப்பதை அறிந்து மிக்க பக்தியும், மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றேன்.

11 ஆம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதியில் இலங்கையை ஆட்சி செய்த சோழ மன்னர்களால் நிருமாணிக்கப்பட்ட இவ்வாலயம், அவர்களின் ஆட்சி முற்றுப் பெற்றதினாலும், மக்கள் இடப் பெயர்வுகளினாலும் அழிவுற்றது. 1950 ஆம் ஆண்டு இப் பகுதியில் குடியேறிய மக்கள், அடர்ந்த காட்டில் இவ்வாலயச் சிவலிங்கம் இருப்பதைக் கண்டு, அவ்விடத்தில் மட ஆலயம் ஒன்றை அமைத்து வழிபட்டு வந்துள்ளனர். கண்டெடுக்கப்பட்ட சிவலிங்கமும் ஏனைய தடயங்களும் இவ்வாலயத்தின் தொன்மைமைக்கும் பரிமானத்துக்கும் சான்றாக உள்ளன. வேதமறிந்த அந்தணர்கள் இவ்வாலயச் சூழலில் வாழ்ந்ததனால் “சதுர்வேத மங்களபுரம்” எனவும் அழைக்கப்பட்டதாக வரலாறு சான்று பகிக்கிறது.

இவ்வாலயச் சூழலில் உள்ள தொல் பொருட்கள், மேலும் கண்டெடுக்கப்பட்டு ஆராட்சிக்குட்படுத்தப்படுவதும் அவற்றைப் பேணிப்பாதுகாப்பதும் சமகால தலை முறையின் தவிர்க்க முடியாத கடமை என கருதுகின்றேன். இப்பணிகளும் தொடர்வது திருப்தியைத் தருகின்றது.

1990 ஆம் ஆண்டு புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்ட இவ்வாலய திருப்பணிச் சபை, ஆலயத்திருப்பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு கணிசமான நிருமாணப் பணிகளை நிறைவு செய்துள்ளது. இத் திருப்பணிகளில், பக்தி வைராக்கியத்துடனும், அர்ப்பணிப்புடனும் தொடர்ச்சியாக செயற்பட்ட ஆலயத் திருப்பணிச் சபையினரையும், இத் திருப்பணிக்காக உழைத்த, உதவிய ஒவ்வொரு அன்புள்ளங்களையும் மனமாரப் பாராட்டுவதோடு, அன்பு கலந்த நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இப்பகுதி வாழ் இந்துப் பெருமக்கள் சகோதர இன மக்களையும் மதித்து ஒற்றுமையாக, இந்து கலாச்சாரப் பண்பாட்டுடன் சிறப்புற வாழவும், இவ்வாலயம் மென்மேலும் வளரவும் எல்லாம் வல்ல சோழிஸ்வரப் பெருமானை வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி

“மேன்மை கொள் சைவந்தி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

இவ்வண்ணம்
க. துரைரெட்ணசிங்கம்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
திருக்கோணமலை மாவட்டம்

“வேதாகமமாமணி”

சிவஸ்ரீ. சோ. இரவிச்சந்திரக் குருக்கள்
அவர்களின்

ஆசிச்சய்தி

“ சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவருமாவார்
சிவ சிவ என்னச் சிவகத்தானே ”

மிகு தொன்மையுறு எமது பாரம்பரிய பண்பாட்டுப் பழமைகளை பேணிப்பாதுகாக்கும் அரும் பொக்கிசமாக திகழ்பவை ஆலயங்களே. அந்த வகையில் கி. பி. 1010ம் ஆண்டில் ராஜா ராஜேந்திர சோழனால் சிறப்புற நிர்மாணிக்கப்பட்ட கந்தளாய் சிவன் கோயில் வரலாற்றுப் பெருமையும் வழிபாட்டுப் பழமையும் மிக்க திருத்தலமாகும். சான்றாதாரங்களாக கல்வெட்டுக்களும், படிம இலட்சணங்களும் காணப்படுகின்றது.

ஆரம்ப காலத்தில் மன்னனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மகிமையும், பழமையும் மிக்க பிரதிஷ்டா லிங்கம் இன்றும் கருவறையில் மூலமாக இருப்பது பெரு விஷேடமாகும். மேலும் பிராமணக் குடும்பத்தினரை இவ்வாலயப் பொறுப்பாளராக நியமித்து நித்திய, நைமித்திய கிரியைகளை ராஜராஜேந்திர சோழன்மிக சிறப்பாக செய்து வந்தமையை வரலாற்று படிவங்கள் மூலம் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. காலமாறுதல்களால் ஆலய வளர்ச்சியில் சிறு பின்னடைவு ஏற்பட்டாலும் மீண்டும் இவ்வூர் மக்களாலும் சமயாபிமானிகளினாலும் ஆலயம் புதுப்பொலிவு பெற்று 03 - 09 - 2004 வெள்ளிக் கிழமை நடைத்தப்பட்ட மஹா கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளுடன் தெய்வீக மணம் கமழ்கின்றது. இவ்வாலய வளர்ச்சியில் அரும்பணியாற்றும் நிர்வாக சபையினர், தொண்டர்கள், பக்த அடியார்கள் அனைவர்க்கும் மங்கள சுபீட்ச முண்டாக ஆசி வழங்கிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சுயம்

இவ்வண்ணம்

“வேதாகமமாமணி”

சிவஸ்ரீ. சோ. இரவிச்சந்திரக் குருக்கள்
(சமாதான நீதவான்)

ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம்
(ஆதினகர்த்தா) திருக்கோணமலை

ஆசியுரை

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கந்தளாய்க் கிராமத்தில் சோழப் பேரரசர்களினால் சுமார் 1000 வருடங்களுக்கு முன்னர் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பழமை மிகு சிவாலயமே எமது ஆலயமாகும் .

சதுர்வேத மக்களபரம் எனவும் கந்தளாய்ப் பிரம்மதேயம் எனவும் வரலாற்றாசிரியர்களால் சிலாகித்துக் கூறப்படும் எமது ஆலயத்திற்கு கடந்த 03 - 09 - 2004 அன்று குடமுழுக்குப் பெருவிழா நடைபெற்றமை ஓர் தெய்வச்செயலே.

இத்திருப்பணியில் பங்குபற்றிய சகல அடியவர்களுக்கும் எம்பெருமானின் அருள் கிட்டப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“ என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே ”

இவ்வண்ணம்
திரு. V. ஜயாத்துரை
தலைவர்
திருப்பணிச்சபை சீவன் ஆலயம்,
பேராறு, கந்தளாய்

சிவமயம்

கந்தளாய் சூர்வேத மங்களபுர சீவகாலய

மகா கும்பாபிஷேக மலர்

மலர்க்குழு

- திரு. V. ஐயாத்துரை (தலைவர்)
திரு. க. ரவிராஜன் (செயலாளர்)
திரு. நா சுந்தரலிங்கம் (பொருளாளர்)
திரு. S. தாமோதரம்பிள்ளை நிர்வாக சபை உறுப்பினர்
திரு. K. சீத்திரவேல் நிர்வாக சபை உறுப்பினர்
திரு. K. நற்குணம் நிர்வாக சபை உறுப்பினர்
திரு. K. விஜயராஜா நிர்வாக சபை உறுப்பினர்

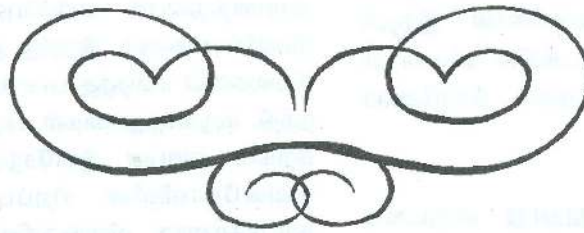
மலர் ஆக்கம்

திரு. க. ரவிராஜன்

மகா கும்பாபிஷேக நாரி

தாரண வருடம் ஆவணி மாதம் 28ம் நாள்

வெள்ளிக்கிழமை 03 - 09 - 2004

கந்தளாய் சிவன்கோவில்

சைவப்புலவர் பண்டிதர் : R. வடிவேல்

கந்தளாய் என்ற ஊர் திருக்கோணமலைப் பட்டணத்திலிருந்து கொழும்பு கண்டி ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் முப்பத்தொன்பது கிலோமீற்றர் தூரத்தில் இருக்கின்றது. ஈழத்தின் மிகப் பெரிய விவசாயப் பிரதேசங்களிலொன்றாகக் கந்தளாயும் கணிக்கப்பட்டு வருகின்றது. வரலாற்றுப் பின்னணிகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ள இவ்வூருக்குக் கந்தளை, கண்தளை, கந்தளாய், என்னும் திரிபுபட்ட வெவ்வேறு பெயர்களும் இருந்து வருகின்றன. காரணப் பெயர்கள் காலக்கிரமத்தில் திரிபுபட்டு வழங்கி வருகின்றன.

சமீபகாலக் குடியேற்றத் திட்டங்களால் கந்தளாயின் பண்டைய வரலாறுகள் மறைக்கப்பட்டும், மறைபட்டுக் கொண்டும் வருகின்றன. இப்படியான செயல்கள் இலங்கையில் வாழ்கின்ற தேசிய இனங்களுக்கு கிடையிலுள்ள செளஜன்னிய உறவுக்கு ஊனமேற்படுத்து மென்பதைச் சான்றோர்கள் அறிவார்கள். கோணேஸ் வரத்திற்குத் திருப்பணிகள் செய்து நிறைவேற்றிய குளக்கோட்டு மன்னன் விவசாயத்தை விருத்தி செய்து அதனால் கிடைக்கும் பிரயோசனங்களால் கோணேசர் கோவிலைப் பராமரிப்பதற்காக அல்லைக் குளம், வெண்டரசன் குளம் என்பவற்றை கட்டி இரண்டாயிரத்து எழுநூறு அவணம் நெல்விதைக்கும் விதைப்புத் தரையை உண்டாக்கினான். இந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்வதற்காகவும், திருக்கோணேஸ் வரத்தின் தொழும்புகளைச் செய்வதற்காகவும், மருங்கூர், காரைக்கால், சிந்துநாடு என்னுமிடங்களிலிருந்து மக்களைக் கொண்டுவந்து குடியேற்றினான். குளக்கோட்டு மன்னனால் உண்டாக்கப்பட்ட விவசாயப் பூமிகளை நீர்ப்பாய்ச்சுவதற்கு அல்லைக்குளம், வெண்டரசன் குளங்களின் நீர் போதாமையினால் கந்தளாய்க் குளத்தைக் கட்டி மகாவலிகங்கையிலிருந்து வாய்க்கால் மூலம் கந்தளாய்க் குளத்தில் நீரைத் தேக்கினான். இந்தக் குளத்தினுதவியினால் விரிவான திட்டத்தில் விவசாயம் நடைபெற்று வந்தது என்ற வரலாறுகள் கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறப்படுகின்றது.

இற்றைக்கு ஆயிரத்து ஐநூறு வருடங்களுக்குமுன் குளக்கோட்டு மன்னனுடைய திட்டப்பிரகாரம் சைவத் தமிழ் மக்களின் குடியிருப்புக்களும்,

பிராமணக் குடியிருப்புக்களும் கந்தளாயில் இருந்து வந்தன. பேராசிரியர் செ.குணசிங்கமவர்களுடைய கல்வெட்டு ஆராய்ச்சிகள் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன. 1952ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் கந்தளாயிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் இலங்கை அரசாங்கம் குடியேற்றத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியபோது அங்கு குடியேறியவர்கள் நிலத்தினடியிற் கண்டெடுத்த பிள்ளையார், அம்பாள், மகாவிஷ்ணு முதலிய இந்து சமயத் திருவுருவங்களும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இந்தியாவில் சோழராட்சி மகோன்னத நிலையில் இருந்த காலத்தில் அவர்களுடைய செல்வாக்கு இலங்கையிலும் பரவியிருந்தது. பொலனறுவை, திருகோணமலை, கந்தளாய், திருக்கரசை போன்ற இடங்களில் சோழப் பேரரசின் செல்வாக்கினால் சிவன்கோவில்கள் கட்டப்பட்டன. கி.பி.1010ஆம் ஆண்டு இராசேந்திர சோழன் கந்தளாயில் சிவன்கோவிலைக் கட்டினான். மிகப்பெரிய சரித்திர வரலாற்றைக் கொண்ட இந்தச் சிவன் கோவில் தமிழர்களின் வரலாற்றையும் சைவசமயத்தின் பண்டைப் பெருமையையும், பிராமணக் குடியிருப்புக்களின் தொன்மையையும் நினைவுபடுத்துகின்றன. கந்தளாயில் போட்டங்காடு என்னுமிடத்திலுள்ள சிவன் கோவிலின் கருங்கற திருப்பணிச் சிதைவுகளும், திருவுருவங்களும் மண்ணில் புதைந்தும் புதையாமலும் காட்சியளிக்கின்றன. குடியேற்றத்திற்காக அரசாங்கத்தினால் காடுகள் அழிக்கப்பட்ட போது 1952ஆம் ஆண்டு இந்தச் சிவன்கோவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அப்போது கிடைத்த கருங்கற திருவுருவங்களை, அதன் அருமைதெரியாத தொழிலாளிகளும், தெரிந்தும் அதனை மறைக்க வேண்டுமென்ற விகாரபுத்தி படைத்த புத்திசாலிகளும் அழித்துச் சிதைத்து மறைத்து விட்டார்கள். அந்தச் சிவன் கோவிலை அத்திவாரத்தோடு மறைக்க முடியாத காரணத்தினால் எஞ்சியுள்ள பின்னப்பட்ட இரண்டு சிவலிங்கங்களும், இரண்டு ஆவுடையாரும், சிவன் பார்வதி சிலைகளின் சிதைந்த பாகங்களும் பீடங்கள், பின்னடைந்த நந்தி, கருங்கற்தூண்கள், படிக்கற்கள், நிலைகள், ஆசனக் கற்கள் என்பன இராசேந்திர சோழனால் கட்டப்பட்ட சிவன்கோவிலின் சிறப்பு வரலாற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாக விளங்குகின்றன.

இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட இரண்டு கற்சாசனங்களில் இவ்வாலயத்தின் வரலாறுகளும், பதினேராம் நூற்றாண்டில் தமிழர்களின் அரசியல் செல்வாக்குகளும் விரிவாகவும், தெளிவாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. நிசங்கமல்லன் கந்தளாயைத் தன்னாட்சிக்குக் கொண்டு வரப் பிராமணக் குடியேற்றம் தடையாயிருந்த தென்பதையும், சைவத் தமிழரின் செல்வாக்கு வலுப் பெற்றிருந்த தென்பதையும் அறியக்கூடிய தாயிருக்கின்றது. கந்தளாய்ச் சிவன் கோவிலுக்குச் செல்லும் வீதியில் 1977ஆம் ஆண்டு கந்தளாய்ப் பட்டின சபையினரால் வடிகால் வெட்டும்போது ஒரு வெண்கலச் சிலையும், பூசை மணியும் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அந்தச் சிலை நாயன்மார்களில் ஒருவருடைய சிலை என்று திரு. கனக - தாமோதரம் பிள்ளை என்பவராலும், வேறு சில அன்பர்களாலும் அடையாளம் காணப்பட்டு தொல் பொருள் நிலையத்திற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது. இந்தச் சிலையும், மணியும், பண்டைச் சிவன் கோவிலின் சிறப்பை நினைவு படுத்துகின்றன. இந்தக் கோவிலின் கிழக்குப் பக்கமாக நானூறு மீற்றர் தூரத்தில் தெப்பக்குளம் இருந்திருக்கலாமென ஊகிக்கலாம். ஆரம்பக்குடியேற்ற வாசிகளால் அந்த இடம் குளப்பள்ளம் என்று அழைக்கப்பட்டுவந்தது. இந்தத் தகவலை வயோதிபு முஸ்லீம் ஒருவர் கூறக்கேட்டேன். இந்தக் கோவிலைச் சுற்றிச் சைவத் தமிழ்க் குடும்பங்களே சீவிக்கின்றன. இவர்கள் 1954ஆம் ஆண்டு இங்கு குடியேற்றப்பட்டபோது தங்கள் நிலங்களைப் பண்படுத்தினார்கள். அவ்வேளையில் ஒரு செங்கற் பாதை காணப்பட்டதாகக் கூறினார்கள். அப்பாதை கோவிலின் தெற்கு மூலையில் இருநூறு மீற்றர் தூரத்திலிருந்து ஆரம்பமாகி கிழக்குப் பக்கமாகக் கோவிலை நோக்கி அமைந்திருந்ததாம். தேரோடும் வீதியாக அது அமைந்திருக்கலாம். முன்பு வெண்கலச் சிலை கிடைத்த இடத்தில் 1945ஆம் - 50ஆம் ஆண்டுக் கால எல்லைக்குள் விநாயகரின் கற்சிலையொன்று கண்டெடுக்கப்பட்டு மறைக்கப்பட்டுவிட்டதாக அறிகின்றோம் கந்தளாய்க் காடுகளிலிருந்த பல கோவில்கள் அழிக்கப்பட்டதை நேரில் கண்டவர்கள் இன்றும் கூறுகின்றார்கள்.

இராசேந்திர சோழனால் கட்டப்பட்டு அழிந்து போன சிவன் கோவில் 1960ஆம் ஆண்டு புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு 1975ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் பத்தொன்பதாம் திகதி குடமுழுக்கு விழா நடைபெற்றது. கருவறையில் நிலத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட சிவலிங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மூன்றுகாலம் நித்திய பூசைகளும், கும்பாபிஷேக தினத்திற்கு அலங்காரப் பூசைகளும், விசேடகால பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஸ்ரீ செல்லையா குருக்கள் பூசைகளைச் செய்து வருகின்றார். ஊர்ப்பொதுமக்கள் பரிபாலன சபையமைத்து கோவிலை பராமரித்து வருகின்றார்கள்.

தமிழ் மக்கள் சென்று தரிசிக்க வேண்டிய ஓர் இடமாகக் கந்தளாய்ச் சிவன் கோவில் விளங்குகின்றது. இந்தக் கோவில் வரலாறுகளைத் தந்துதவிய திரு. கனக தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களுக்கு என்றும் நன்றிக் கடப்பாடுடையேன்.

பஞ்சாச்சரம் ஒதும்முறை

வாய்விட்டுப் பிறருக்கு கேட்குமாறு கூறுவது அதமம் என்றும், நம்காதுகளுக்கு மட்டும் கேட்பது மத்தமம் என்றும், மனத்தளவில் எண்ணுவதே உத்தமம் ஆகும் என்றும் கூறுவர். வாய்விட்டுக் கூறுவதை உரை என்றும், உச்சரிப்பவர் காதுக்கு மட்டும் கேட்பதாய் உரைப்பது மந்தம் என்றும், உச்சரிப்பவர் செவிகளுக்குக் கேளாது வாய் முடி மெளனமாக நினைப்பது மானதம் என்றும் கூறுவார்கள். பாவனையாகக் கூறுவதே மிகுந்த ஆற்றலுடையது; பயனும் தரத்தக்கது.

“எண்ணும் அஞ்செழுத்தே” என்று சீவஞானபோதம் 9 ஆம் நூற்பாவில் கூறியதற்குச் சீவஞான முனிவர் வீதிப்படி அறிந்து “கணிக்கப்படும்” என்று பொருள் எழுதினார். மேலும் வடமொழியில் கீழ்ப்பகுதி தியானிக்கவும் என்று வருகிறது.

எந்த எந்த ஆதார நிலையில் எந்த எந்த எழுத்து என்று வீதிப்படி கணித்துக்கொண்டு அவற்றை உச்சரிக்காமல் எண்ணுதல் தியானமாகச் செய்தல் என்பதே முறையாகும். ஓர் ஆதாரத்தில் மனத்தை நிறுத்தி அதற்குரிய எழுத்தை அங்கு மனத்தினால் எழுதி அதையே உற்று நோக்குவதே தியானம் என்பதாம்.

“ஆரும்படி, கேள் நல் அம்பலத்தான் ஐயனே
நாடும் திருவடியி லேநகரம் - கூரும்
மகரம் உதரம் வளர்தோள் சீகரம்
பகருமுகம் வா முடியப் பார்”

என்ற பாடலின்படி நடராசப் பெருமான் உருவத் திருமேனியில் அஞ்செழுத்தும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

திருவடி	-	ந	வயிறு	-	ம
தோள்	-	சீ	முகம்	-	வா
முடி	-	ய			

என்று கூறப்படுவதைக் கொண்டு கிது ஏறுமுகமாகிய நேர்முறையில் கூறப்படும் ஒரு வகை ஆகும்.

ஸ்ரீஸ்ரீ மு. சுந்தரலிங்க தேசிகர்
அகில இலங்கை சமாதான நீதவான்
ஆலடி விநாயகர் தேவஸ்தானம்
திருக்கோணமலை

கந்தளாய் - சோழர்கால சோழீஸ்வரம்

திரு. சீவஞானம் மகேந்திரராசா

மாவட்டக்கலாச்சார உத்தியோகத்தர், திருக்கோணமலை

கந்தளாய் பிரதேசம் பரந்து விரிந்த விவசாய விளைநிலப் பரப்பை கொண்ட பிரதேசமாகும். காடும் காடு சார்ந்ததும், மலையும் மலை சார்ந்ததும், கால்நடைப் பயிர் வளம் குளம், வாய்க்கால் கள், முதலான எழில் கொண்ட வனப்பு மிக்க பிரதேசமாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

இதன் வரலாறு மிகவும் தொன்மை வாய்ந்ததாகக் காணப் படுகின்றது. இப்பிரதேசம் இலங்கையில் காலத்திற்கு காலம் ஏற்பட்ட அரசியல், ஆட்சி மாற்றம், காலநிலை மாற்றம், சமூக மாற்றங்கள், வன்முறைகள் என்பவற்றுக்கு முகம் கொடுத்து வந்துள்ளது. சோழ மன்னர்களின் ஆட்சியில் மிகவும் உன்னத நிலை பெற்ற நகரமாகத் திகழ்ந்துள்ளது. சோழர் ஆட்சி பற்றி நோக்கினால், ராஜேந்திர சோழ மன்னனின் 36ம் ஆட்சியாண்டில் இலங்கை முழுவதும் சோழர் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. (கி.பி 1017 - 1070) இலங்கையில் சோழர் ஆட்சி நிலவியதாக வரலாற்றுச் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

தமிழர் வரலாற்றிலே சோழர் காலம் பொற்காலமாகப் போற்றப்படுகின்றது. சோழ மன்னர்கள் சிறந்த நிர்வாக கட்டமைப்புக்களை, சமூகக் கட்டமைப்புக்களை ஏற்படுத்தி சமயம், கலை, இலக்கியம், வர்த்தகம், விவசாயம் போன்றவற்றிற்கு முன்னுரிமை அளித்துச் செயற்பட்டனர். இக்காலத்தில் சமய தத்துவங்களும், கோட்பாடுகளும் சமய சமூக நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியும் பெரு வளர்ச்சி கண்ட காலமாகக் குறிப்பிடலாம். சோழ மன்னர்கள் மனு நீதி தவறாது ஆட்சி செலுத்தினார்கள். மன்னன் இறைவனுக்கு ஒப்பானவனாகவும் மன்னர் வாக்கு, தேவ வாக்கென மக்கள் மதித்துப் போற்றி வாழ்ந்தனர். சோழப் பேரரசு சோழ மண்டலம் 9 பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது. ஜெயம் கொண்ட சோழ மண்டலம் (தொண்டை நாடு) இராஜ இராஜ பாண்டி மண்டலம், மலை மண்டலம் (சேர நாடு) அதி ராஜ ராஜ மண்டலம் (கொங்கு தேசம்) முடிக்கொண்ட சோழ மண்டலம் (கங்கபாடி) நிகரிலிச் சோழ மண்டலம் (நுகைம்பாடி) வேங்கி மண்டலம், ஈழமான மும்முடிச் சோழ மண்டலம் என்பனவாகும்.

சோழ மன்னர்களின் பேராற்றல் மிக்க ஆளுமை உணர்வும், படைபலத்திறனும் தங்களது ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தி ஆட்சி புரிய உதவியது. தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் சோழர் ஆட்சி நிலவியது. வாணிபத்திலும், தமிழக வாணிப குழுக்கள் கடல் கடந்த நாடுகளுக்கும் சென்று பெரு முதல் ஈட்டினார்கள். அது மாத்திரம் இன்றி தாங்கள் சென்ற இடமெல்லாம் பண்பாடுகளைப்

பரப்பி நிலைக்கச் செய்தனர் சோழ மன்னர்கள் ஆலயங்கள் அமைப்பதில் மிக முக்கிய கவனம் செலுத்தினார்கள். ஆலயங்களை நிர்மாணிப்பதில் வள்ளல்களும், வாணிபர்களும் மன்னர்களுக்கு உதவி புரிந்தனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. பல்லவர் கட்டிடக் கலை வளர்ச்சியிலும் விட சோழர் காலத்து கட்டிடக் கலை பெரு வளர்ச்சி கண்டது. சிற்ப சாஸ்திர ஆகம விதிக் கமைந்த சிறிய, பெரிய ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. கோபுரங்கள், தூபிகள், விமானங்கள் கொண்டதான பிரமாண்டமான பல ஆலயங்கள் கற்றளி முறையில் அமைக்கப்பட்டன. ஆலயத்தில் புராண, இதிக்காச வரலாறுகளை சித்தரிக்கும் ஓவியங்கள் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டன. கலை வனப்புடும் சித்திர வேலைப்பாடுடைய மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

ஆலயங்கள் வெறும் வழிபாட்டிற்காக மாத்திரமன்றி கல்வி, கலை, வைத்தியம் போன்ற பல்வேறு சமூக நலன் மேம்பாட்டுப் பணிகளும் ஆலயத்தை மையமாக வைத்தே நிறைவேற்றப்பட்டன. சோழர் காலத்திலே படி மக்களை சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, நாடகங்கள், கூத்துக்கள் இசை முதலான கலைகள் உன்னத நிலையை அடைந்தன. என்றால் மிகையாகாது.

ஜம்புகேஸ்வரம் போன்ற இடங்களில் ஏழு நிலைக் கோபுரம் கொண்ட கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டன. தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவில், கங்கை கொண்ட சோழேஸ்வரம், இராஜா இராஜேஸ்வரம் போன்ற ஆலயங்கள் பிரமாண்டமான ஆலயங்களாக அமைக்கப்பட்டன. தேவாரம், திருப்பதிகங்கள், நம்பியாண்டார் நம்பியாரால் தொகுக்கப்பட்டன. நாரத முனிவரால், ஆழ்வார்கள், பிரபந்தங்கள் திவ்ய பிரபந்தங்களாக தொகுக்கப்பட்டன. ஆலயங்களிலே தேவாரப் பாடல்கள் பண்ணாடு ஒதப்பட்டன. மேலும் சமய இலக்கிய நூல்கள் பல தோன்றின. சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி, நீலகேசி, சூடாமணி போன்ற காப்பிய நூல்களும், நன்னூல், வீர சோழியம், போன்ற இலக்கண நூல்கள், மற்றும் திருவந்தாதிகள், புராணங்கள் என பல சமய இலக்கிய நூல்கள் எழுதப்பட்டன.

சோழமன்னர்கள் சைவ சமயத்திற்கு மாத்திரமன்றி, வைணவம், சமணம், பௌத்தம் போன்ற மதங்களின் மேம்பாட்டிற்கும், உதவி சமய ஒற்றுமை ஏற்படுத்தினார்கள் இவ்வாறு சோழர் காலம் திகழ்ந்துள்ளது. இராஜ இராஜ சோழ மன்னன் தனது 8ம் ஆட்சியாண்டில் (981 - 1917) இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த ஆந்திரம், மகிந்தனை வெற்றி பெற்று இராஜரட்டையைக் கைப்பற்றி தனது பேரரசின் மண்டல ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்ததாக கூறப்படுகின்றது. இதனால் ஈழ நாடு மும்முடி சோழ மண்டலம் எனப் பெயர் பெற்றது.

இது வரைக்கும் தலைநகராக இருந்து வந்த அநுராதபுரம் இக்காலப்பகுதியில் பொலன்னறுவைக்கு மாற்றப்பட்ட தெனவும், மன்னனின் விருதுப் பெயர்களில் ஒன்றான ஜனநாத மங்கலம் என்ற பெயரை இந்நகருக்கு சூட்டப்பட்டதாகவும் வரலாறு கூறுகின்றது. சோழ மன்னனால் ஜனநாத மங்களம் என்ற பெயர் பெற்ற பொலன்னறுவை நகரில் 10 சிவாலயங்களும், 5 விஷ்ணு ஆலயங்களும் ஒரு காளி கோவிலும் அமைக்கப்பட்டதாகவும், இதில் பிரதான சிவாலயமான வானவன் மாதேவி ஈஸ்வரம் என்ற சிவாலயம் முதலாம் இராஜ இராஜ சோழ மன்னனின் பட்டத்தரசியான வானவன் மாதேவியின் பெயரால் அமைக்கப்பட்டதெனவும் கூறப்படுகின்றது.

மேலும் சோழராட்சியிலே கந்தளாய், பதவியா, திருக்கரசை மாநாகரம் போன்ற இடங்களில் சிவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டு சிறப்பு மிக்க நகரங்களாகவும், பிரசித்தி பெற்ற கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாகவும் இந்நகரங்கள் இருந்துள்ளன என்பதை வரலாற்றுச் சான்றிதழ் உறுதிப்படுத்துவதோடு, கந்தளாய், பதவியா, திருக்கோணமலை ஆகிய நகரங்களை உள்ளடக்கியதாக முக்கோண ஆட்சி சோழர் காலத்திலே இடம் பெறுவதாக சொல்லப்படுகின்றது. கந்தளாய் நகர் சம்பந்தமான சில விடயங்களை நோக்கும் போது கந்தளாய் கல்வெட்டு மானாங்கேணிக் கல்வெட்டு என்பன திருக்கோணமலையில் சோழ இலங்கேஸ்வரனால், பலதுறைகளைச் செப்பனாட்டு கந்தளாய் நகரில் நடைபெற்றபடுத்திய, நிர்வாகங்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசன பணிகள் போன்றவை பற்றியும் விளக்குகின்றன. கந்தளாய் கல்வெட்டை ஆராய்ந்த பேராசிரியர் இச் சாசனத்தின் முதற் பகுதி வாசிக்கக் கூடியதாகவும், இரண்டாம் பகுதியில் பல எழுத்துக்கள் சிதைந்து காணப்படுவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். கல்வெட்டின் முதற் பகுதி "ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கோ ஸ்ரீ சங்கவர்மரான உடையார் ஸ்ரீ இலங்கேஸ்வர தெவற்கு யாண்டு 10 வது ராஜேந்திர சோழ வள நாட்டு ராஜ விச் சாதிர வள நாட்டு பிரம்மதேயம் ஸ்ரீ ராஜ ராஜ சதுர்வேத மங்களத்து பெருங்குறி பெரு மக்களோம் இய்யாட்டை கும்ப நாயற்று பூர்வ பட்சத்து துவாதசியும், செவ்வாய்க்கிழமையும் பெற்ற ஆயிலியத்து நாளன்றிறவு நம்மூர் தண்டுக்கின்ற முந்தங்கை கோயில் மானி." என்ற வாசகங்கள் காணப்படுகின்றன.

கந்தளாய் சதுர்வேத மங்கலத்து பெருங்குடிப் பெருமக்கள் சோழ இலங்கேஸ்வரனது 10ம் ஆட்சி ஆண்டிலே மாசி மாதம் பூர்வ பட்சத்து துவாதசியான செவ்வாய்க்கிழமை ஆயிலியம் நட்சத்திரம் கூடிவரும் தினத்தன்று இரவு கந்தளாய் சிவன் ஆலய சதுரத்திலுள்ள நீர் நிலம் பற்றியதான தீர்மானங்களை எடுத்துள்ளனர், என்ற செய்தி கல்வெட்டிலே தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

சோழர்கள் பிராமணர்களுக்கு நில நன்கொடைகளை வழங்கி பிராமணக் குடியிருப்பக்களை ஏற்படுத்தினார்கள். பிராமணக் குடியிருப்பக்களே சதுர்வேத மங்கலம் என அழைக்கப்பட்டது. சதுர்வேத மங்கலத்தின் நான்மறையும் கற்றுணர்ந்த பிராமணர்கள் ஆலயங்களில் கிரியைகள் பிரார்த்தனைகள், புராணப் படலம், செய்ததோடு, சமய தாபனங்களிலும் மடங்களினதும் சமய நெறிகளை போதித்தார்கள். வேதங்களை பயிற்று வித்தார்கள். இதனால் இந்து சமயம் வளர்ச்சி பெற்றது.

சதுர்வேத மங்கலம் கூடுதலான அதிகாரங்களை கொண்டிருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்ட "சதுர்வேத மங்கலத்து பெருங்குடிப் பெருமக்களே" என்ற வாசகத்தை நோக்கும் போது சோழர் காலத்தில் சபை அல்லது மகாசபை என்று அழைக்கப்படுவது சதுர்வேத மங்கலத்தின் உள்ளூராட்சி அமைப்பேயாகும். கந்தளாய் நகரில் சதுர்வேத மங்கலத்தின் உள்ளூராட்சி நிர்வாகத்தைக் கொண்ட மாகா சபை ஒன்று இருந்துள்ளதை கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகின்றது.

இச்சதுர்வேத மங்கலம் - இராஜஇராஜ சதுர்வேத மங்கலம் என அழைக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இற்றைக்கு 1600 வருடங்களுக்கு மேல் குளக்கோட்டு மன்னன் அல்லைக்குளம், வெண்டரசன் குளம் ஆகியவற்றிலுள்ள நீர் விவசாய அபிவிருத்திக்கு போதாமையினால், கந்தளாய்க் குளத்தைக் கட்டினான் எனவும், மகாவலி கங்கையிலிருந்து நீரை வாய்க்கால் மூலம் கொண்டு வந்து குளத்தில் தேக்கி வைத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தியதாகவும் இந்நகரத்தில் விவசாய உற்பத்தியைச் செய்வதற்காகவும், திருக்கோணேஸ்வர ஆலய கோவிற் கிரியைகள், பூசைகள், விழாக்கள், என்பன சிறப்பாக நடந்தேறுவதாகவும் மருங்கூர், காரைக்கால், சிந்துநாடு ஆகிய இடங்களிலிருந்து மக்களைக் கொண்டு வந்து இங்கு குடியேற்றியதாகவும் கோணேசர் கல்வெட்டு குறிப்பிடுவதாக கூறப்படுகின்றது. சோழராட்சி தமிழ்நாட்டில் காணப்பட்டது போல் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு ஆட்சிமுறை இங்கும் காணப்படுகிறது. ஊர், நாடு, நகரம் என உள்ளூராட்சி நிர்வாக முறைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. நில உடைமை வரி விவசாயக் குத்தகை வரி குடிமனை பாதுகாப்பு வரி என்பன அறவிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான ஒழுங்கமைப்பில் கந்தளாய் நகராட்சியும் அமைந்துள்ளன.

கந்தளாய் சிவனாலயம் பற்றிய தகவல்களில் இவ்வாலயம் மிகவும் பிரசித்தமான ஆலயமாகவும், பலர் ஒன்று கூடி அமர்ந்து கலந்துரையாடக்கூடிய மண்டபங்கள் கொண்ட ஆலயமாகவும் இருந்திருக்கின்றது. பிராமணர்கள் செறிந்து வாழ்ந்த இவ்வாலயச் சூழல், மிகவும் புனிதமாகவும், தேவார பாரயணங்களோடு, ஆகம விதிகளுக்கமைவான பூசைகள், கிரியைகள், விழாக்கள் என்பன கிரமமாக நடந்தேறி வந்த தலமாகவும் திகழ்ந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தின் சிறப்புக்கு இன்றும் ஆதார ஆவணங்களாக, அழியாச்சின்னங்களாக இங்கு காணப்படும் கற் சாசனங்கள், கல்தூண்கள், ஆவுடையார், நந்தி உருவங்கள், சிவன் பார்வதி உருவங்கள் மற்றும் பொருட்கள் சான்று பகர்வனவாக உள்ளன.

புராதன வரலாற்றுப் பெருமை கொண்ட சிவாலயம் புனர் நிர்மாணம் பெற்று புதுப் பொலிவுடன் திகழ்வது, சைவ உலகிற்கு பெரும் ஈடுற்றத்தைக் கொடுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. குடமுழுக்குக் காணும் கந்தளாய் சோழிஸ்வரப் பெருமானின் அருட்கடாட்சத்தை உலகெல்லாம் வாழும் இந்து மக்கள் உணர்ந்துய்ய எம்பெருமான் அருள் புரிய வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கின்றேன். அன்பே சிவம்.

இலங்கையில் கிடைத்த தமிழ் சாசனத்தில் முதன்முதலாக திருப்பள்ளியெழுச்சியென்ற சொல்

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்
பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

கந்தளாயிலே, பேராறு கொலனியில் ஒரு சிவாலயம் அமைந்திருக்கின்றது. அது சீமெந்துக் கட்டிடமாகப் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பு அது ஒரு குடிசையாகக் காணப்பட்டது. அதனருகிலே, ஒரு மரத்தின் கீழே ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னிருந்த சிவன் கோயில் ஒன்றின் அழிபாடுகள் சில உள்ளன. மூன்று சிலாசாசனங்களும் அங்குள்ளன. அவற்றி லொன்று முதலாம் விஜயபாகு தேவரின் 42ஆம் ஆண்டிலே (கி.பி1097) எழுதப் பெற்றது. அது ஓரளவு நீளமானது. நங்கைசாணி என்னும் பிராமணப் பெண் தனது கணவனின் நினைவாகக் கந்தளாய் விஜயராஜசதுர்வேத மங்கலத்து விஜயராஜசுவரம் என்னும் ஆலயத்தில் ஏற்படுத்திய அறக்கட்டளை பற்றிய விவரங்களை அது வர்ணிக்கின்றது. அதனைச்சுமார் 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கலாநிதி சே. பரணவிதான முழுமையாக வாசித்து வெளியிட்டார்.

அங்குள்ள இரண்டாவது சாசனம் இலங்கையில் அரசனாக முடிசூடியிருந்த சோழனாகிய சோழ இலங்கேஸ் வரன் காலத்து: அவனது பத்தாம் ஆட்சியாண்டில் எழுதப்பட்டது. அது கந்தளாயினை (ஈழமான மும்முடி சோழ மண்டலத்து) இராஜேந்திர வளநாட்டு விச்சாதிரவளநாட்டு ராஜராஜசதுர்வேத மங்கலம் என வர்ணிக்கின்றது. மிகுந்த வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய இந்தச் சாசனம் வயல் வெளியொன்றிலே காணப்பட்டது. சாம்பல்தீவு கிராம சபைத் தலைவராக விருந்த அமரர் செ.தம்பிராசாவின் முயற்சியால் அது இப்பொழுது காணப்படும் இடத்திற் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டது. தம்பிராசாவின் அனுசரணையுடன் கலாநிதிகள் கா. இந்திரபாலா, செ.குணசிங்கம் ஆகியோர் சாசனத்தைப் படிவமெடுத்து பின்னர் அதனை இயன்றவரையில் வாசித்து, தனித்தனியாக வெளியிட்டனர். சாசனத்தின் ஒரு பகுதியில் எழுத்துக்கள் பல சிதைவாகியுள்ளன. எழுதப்பட்ட கல்லும் இரு பகுதிகளாக துண்டமாகியுள்ளது.

இம்மாதம் 8ஆம் திகதி உலக இந்து மாநாடு தொடர்பாகத் திருகோணமலைக்குப் போயிருந்த வேளையில் வட - கிழக்கு மாகாண கல்வியமைச்சின் செயலாளர் திரு. தியாகலிங்கம் செய்த ஏற்பாடுகளின் பயனாக ஆய்வு முயற்சியின் ஓரம்சமாகக் கந்தளாய் சிவன் கோயில், தம்பலகாமம் ஆதிகோணைநாதர் கோயில் ஆகிய தலங்களுக்குச் சென்று, அவற்றை எம்மால் பார்க்க முடிந்தது.

கந்தளாயில் ஒரு புதிய சாசனம் இருப்பதாக இரு வருடங்களுக்கு முன் ரத்நாயக்கா என்ற சுகாதார உத்தியோகத்தர் எமக்கு அறிவித்தார். அவர்பல்கலைக் கழக வளாகத்தில் எமது வேண்டுகோளுக் கிணங்க கந்தளாயிலே சேவை புரிந்த சமயத்திலே, சிவன்கோயிலுக்குப் போய் அங்குள்ள தொல் பொருட் சின்னங்களைப் பார்வையிட்டு ஒரு விவரமான அறிக்கையினை எழுதி எமக்கு வழங்கிருந்தார். அங்கு இருவருமாகச் சென்று தொல்பொருட் சின்னங்களை ஆராய்வதென்று தீர்மானித்த போதும் பிரயாணத்தை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. சில தினங்களுக்கு முன்பு கந்தளாயிலுள்ள புதிய சாசனத்தைப் பற்றிக் கலாநிதி ப.புஷ்பரட்ணம் தொலைபேசி மூலம் எமக்குத் தெரிவித்தார். சாசனத்தின் சில பகுதிகள் தெளிவற்றிருப்பதாகவும் வேறு சில பகுதிகள் சிதைவுற்றுள்ளதாகவும் அவர் கூறினார். விஜயராஜசதுர்வேத மங்கலம் பற்றி அதிலே சொல்லப் படுகின்றது என்பதை அவரால் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

ஒன்பதாம் திகதி மாலை நாம் கந்தளாயிலுள்ள பேராறு கொலனியை அடைந்தோம். மாகாண சபையைச் சேர்ந்த புகைப்படப் பிடிப்பாளரும் வேறொருவரும் எம்மோடு வந்திருந்தனர். கோயில் வளாகத்தினுள் நுழைவதற்கு முன்பு, அதன் அருகிலுள்ள கந்தளாய் தமிழ் மகா வித்தியாலயத்து அதிபர் திருமதி. எல். ரவிராஜனோடு தொடர்பு கொண்டு எமது பணிக்கு வேண்டிய உதவிகளையும் அவரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டோம். அவரது மாணவர் இருவர் எம்மோடு கூடிவந்து சில ஆதரவுகள் புரிந்தனர். முன் சாசனவிய லாளராலும் பிறர் எவராலும் வாசிக்கப்படாத சாசனம் சில வருடங்களுக்கு முன் கோயில் வளாகத்தின் முன்புறத்து மூலையிலே நிலத்தை வெட்டிய பொழுது காணப்பெற்றதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அதனைப் பற்றித் தம்பிராசா அறிந்திருக்கவில்லை. எனவே 1970ஆம் ஆண்டளவில் கலாநிதிகளான கா.இந்திரபாலா, செ.குணசிங்கம் ஆகியோர் கந்தளாய்க்குச் சென்றிருந்த பொழுது இச்சாசனம் நிலத்தின் கீழ் புதைந்து கிடந்ததென்று அனுமானித்துக் கொள்ளலாம்.

குறிப்பிட்ட சாசனம் 5' நீளமும் 2' அகலமுங் கொண்ட கற்பலகையொன்றிலே எழுதப்பட்டுள்ளது. கல்லின் ஒரு பகுதியில் மட்டும் எழுத்துக்கள் அமைந்துள்ளன. அதனைப் பார்த்தவுடன் அதிலே நீரை ஊற்றிச் சுத்தஞ் செய்யுமாறு அனுசரணையாக வந்தவர்களை வேண்டினோம். கல்லினைக் கழுவிய பின்பு பொச்சுமட்டையை இரண்டாக வெட்டி, அத்துண்டுகளினாலே கல் நன்றாகச் சுத்தஞ் செய்யப்பட்டது.

அதனை மீண்டும் நீரினாற் கழுவிய பின்பு கல்லிலே காலாகாலமாகப் படிந்திருந்த அழுக்குகளும் அடைசல்களும் பெரும்பாலும் நீங்கி விட்டன. சீலைத் துணியினாற் கல்லை நன்றாகத் துடைத்த பின்பு அதன்மேல் கோதுமை மா தூவிப் பரவப்பட்டது. அதன் பயனாகக் கல்லில் எழுதப்பட்ட வாசகம் தெளிவாகத் தெரிந்தது. எம்மோடு கூடி நின்றவர்கள் அதனைப் பார்த்து வியப்புற்றனர். எழுத்துக்கள் யாவும் தெளிவாகத் தெரிந்தன. படிவம் எடுக்காது, கல்லிலுள்ள படி சாசனத்தைச் சிரமமின்றி வாசித்தோம். அந்த வாசகம் கீழ் வருமாறுள்ளது.

01. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கோ அபய
02. சலாமெக பர்ம்மரான சக்ர
03. பத்தி ஸ்ரீ ஜயபாகு தேவற்க்கு யா
04. ஆண்டு 35ஆவது கந்தளாயான விஜ
05. யராஜ சதுர்வேத, மங்கரத்து ஸ்ரீ கை
06. லாசமான விஜயராஜேஸ்வ முட
07. யார்க்குத் திருப்பள்ளியெழுச்சி மத்ய
08. போநகம் அமுதுக்கு காச இட்டார் பத்து

இந்தச் சாசனம் ஜயபாகு மன்னனைக் குறிப்பிடுகின்றது. அது அவனை கோ என்றும் சக்கரவர்த்தி என்றும் வர்ணிக்கின்றது.

முதலாம் விஜயபாகு (1055 - 1110) இறந்தபின் அவனது தம்பியான ஜயபாகுவைப் பொலநறுவையில் அரசனாக முடி சூட்டினார்கள். ஆயினும் அவனால் தனது பதவியைப் பேணிக் கொள்ள முடியவில்லை. முன்னைய அரசனின் மகனான விக்ரமபாகு (1111-1132) அவனைத் துரத்தி விட்டு இராசதானியில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி விட்டான். அவனுக்குப் பின் அவனுடைய மகனாகிய கஜபாகு (1132-1153) 21 வருடங்கள் அதிகாரஞ் செலுத்தினான். அவனும் தகப்பனும் மன்னராகி முடிசூடிக் கொள்ளவில்லை. எனவே அவர்களது ஆட்சிக்காலமாகிய 43 ஆண்டுகளிலும் எழுதப்பட்ட சாசனங்கள் யாவும் ஜெயபாகுதேவரின் ஆட்சியாண்டுகளைக் குறித்து எழுதப்பட்டன. ஜெயபாகுதேவர் சில மாதங்களுக்கு மட்டுமே அரச பதவியில் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜெயபாகுதேவரின் 35ம் ஆண்டு கி.பி.1145/6க்குச் சமமானது. அது கஜபாகுவின் ஆட்சிக்காலமேயாகும். எனவே சாசனம் கஜபாகு அதிகாரம் பெற்று 12/3 ஆண்டுகள் கழிந்த பின் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவன் தனது ஆட்சியின் முடிவிலே கந்தளாயில் அரண்மனையமைத்து அதில் வாழ்ந்தானென்று மகாவம்சம் கூறும். சைவசமயச் சார்புடையவனாகிய கஜபாகு கந்தளாய்ப் பிரமதேயத் திற்கும் திருகோணேஸ் வரத்திற்கும் பல வழிகளில் ஆதரவு புரிந்துள்ளான். கந்தளாய் பிரம்மதேயம், அதிலிருந்த தென் கைலாசமான சிவன் கோயில் என்பன பற்றிய விவரங்கள் இச்சாசனத்திலுள்ளன. இலங்கையில் இதுவரை கிடைத்துள்ள தமிழ்ச் சாசனங்களிலே திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்போனகம் என்ற சொற்கள் இதிலே தான் முதன் முதலாக வருகின்றன.

கந்தளாய்க் குளத்தின் அணைக்கட்டிலே தமிழில் எழுதப்பட்ட சிலாசாசனம் இருப்பதாக அதனைக் கண்டவர்கள் சொல்லக் கேட்டுள்ளோம்.

கந்தளாயில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அரிய தமிழ்க் கல்வெட்டு

கலாநிதி ப. புஷ்பரெட்ணம்

பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி புஷ்பரெட்ணம் அவர்களின் தலைமையில் சென்ற டாக்டர் தருமராஜா, திரு.மயூரன், திரு. வேலவன், திரு. ரவீந்திரகுமார், குழுவினர் திருகோணமலையின் எல்லைக் கிராமமெனக்கூறப்படும் கந்தளாய்ப் பேராற்றிற்கு அருகிலுள்ள புராதன சிவன் ஆலய அழிபாடுகளிடையே இற்றைக்கு 1100 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டொன்றை கண்டுபிடித்தனர். 5அடி நீளமும் 2 அடி அகலமும் கொண்ட இக்கல்வெட்டு தற்போது உடைந்த நிலையில் காணப்பட்டாலும், எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட பகுதி முழுமையாகவும், தெளிவாகவும் உள்ளது.

எட்டு வரிகளைக் கொண்ட இக்கல்வெட்டு தமிழ் மற்றும் கிரந்த எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. இக்கல்வெட்டினை வாசித்த கலாநிதி புஷ்பரெட்ணம் அது பற்றிக் கருத்துக் கூறுகையில் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள செய்திகளை அடிப்படை யாகக் கொண்டு இக்கல்வெட்டு கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அதாவது கி.பி. 1103 ஆண்டு பொறிக்கப்பட்டது என்பதையும் அக்காலத்திலேயே இவ்விடம் கந்தளாய் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டதையும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது என்றார். அத்துடன் சோழர் காலத்தில் இவ்விடத்திலிருந்த சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற பிராமணரது குடியிருப்புக்கள் பிற்காலத்திலும் தொடர்ந்து இருந்ததையும், அங்கிருந்த சதுர்வேத மங்கலத்திற்கு பொலநறுவையில் ஆட்சி புரிந்த விஜயபாகு தனது 37 ஆட்சியாண்டில் தானமளித்தான் என்பதையும் இக்கல்வெட்டு மேலும் கூறிச்செல்வது இக்கல்வெட்டின் மூலம் தெரிய வருகிறது.

இன்னொரு வரலாற்று உண்மை ஈழத்தில் சோழரது 77 ஆண்டு கால ஆட்சி மறைந்ததன் பின்னரும் பொலநறுவையில் ஆட்சி புரிந்த சிங்கள மன்னர் தமிழர்கள் வாழ்ந்த இடங்களில் தமது அரசியல், வர்த்தக, பண்பாட்டுத் தொடர்புகளை தமிழில் மேற்கொண்டார்கள் என்பதற்கு இக்கல்வெட்டு மேலும் ஒரு முக்கிய சான்றாக அமைகிறது. இவ்வட்டாரத்திலிருந்து 1930இலும், 1972 இலும் இரு தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருப்பதுடன் புராதன சிவாலயம் இருந்ததற்கான கட்டிட, சிற்ப இடிபாடுகளும், விக்ரகங்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் இச்சிவாலயம் ஈழத்தில் இருந்த மிகப் பெரிய புராதன ஆலயமாக இருக்கலாம் என்பதை அண்மையில் இவ்வாலய அழிபாடுகளுக்குத் தொடர்ச்சியாகவுள்ள அக்கிரபோதி மகாவித்தியாலயம் அமைந்துள்ள காணியில் நீர்த்தொட்டி அமைப்பதற்காக நிலத்தை அகழ்ந்த போது வெளிவந்த செப்புத் திருமேனிகளும், விக்ரகங்களும், ஆலயத்தூண்களும் சான்று பகர்கின்றன. அவற்றுள் அவ்விடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இரு தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் இப்போது உடைக்கப்பட்ட நிலையிலும் ஏனைய தொன்மைச் சான்றுகள் கவனிப்பார் அற்ற நிலையிலும் அவை வீதியோரங்களிலும், பற்றைக் காடுகளுக்கு மத்தியிலும் சீரழிந்து கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இவை தமிழர் தொடர்பான தொல்லியற் சான்றுகளுக்கு இந்நாட்டில் எத்தகைய மதிப்புக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றதென்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது என்பதைக் கலாநிதி புஷ்பரெட்ணம் வேதனையோடு தெரிவித்தார்.

வீரகேசரிச்செய்தி - 19.01.2003

கிழக்கிலங்கையில் சீரழிந்து கொண்டிருக்கும் தமிழரின் தொன்மைச் சான்றுகள்

கலாநிதி ப. புஷ்பரெட்டை
பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

ஒரு இனத்தின் தொன்மையான, தொடர்ச்சியான வரலாற்றையும், பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தையும் அடையாளப்படுத்துவதில் அந்த இனம் சார்ந்த மக்களது மூதாதையினர் காலத்திற்கு காலம் எம்மிடையே விட்டுச் சென்ற தொல்பொருட் சின்னங்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டென்பதில் ஐயமில்லை. இதனால் தான் தொல்பொருட்கள் அம்மக்களது தேசிய இனத்தின் அடையாளச் சின்னங்களாக கருதப்படகின்றன.

மொழியடிப்படையில் சிங்கள மொழி பேசிய மக்களுக்கு முன்பிருந்தே ஈழத்தில் தமிழ் மொழி பேசிய மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்ற உண்மை அண்மைக் காலத் தொல்லியற் கண்டு பிடிப்புக்களால் உறுதியாகத் தெரியவந்துள்ளது. இதற்கு தென்னிலங்கையில் அக்குறுகொட, அநூராதபுரம், வட இலங்கையில் பூநகரி, கந்திரோடை, ஆணைக்கோட்டை உடுத்துறை போன்ற இடங்களிலும் கிடைத்துள்ள 2300 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட எழுத்துப் பொறிப்புடன் கூடிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். ஆயினும் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஈழத்தமிழரது வரலாற்றை முழுமையாகக் கூற முடியும் எனப் பெருமைப்பட வாய்ப்பில்லை என்பது கசப்பான உண்மையாகும்.

இதற்கு அடுத்தடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த அரசியல் சக்திகள் யாவும் தாம் விரும்பும் பௌத்த, சிங்கள தேசிய வாத்தத்தைக் கட்டியெழுப்பும் நோக்கில் தொல்லியல் ஆய்வுகளை நெறிப்படுத்திச் சென்றதே முக்கிய காரணமாகும். இதனால் ஒப்பீட்டளவில் தமிழரின் பண்டைய வரலாற்றை முழுமையாக அறியக்கூடிய தொன்மைச் சான்றுகளைக் கண்டுபிடிக்க வாய்ப்பில்லாது போய்விட்டன. அதேவேளை எதிர்பாராமல் தமிழர் தொடர்பாகக் கிடைத்த தொல்லியற்சான்றுகள் கூட அவர்களது வரலாற்று ஆய்வுக்குப் பயன்படும் வகையில் சரிவரப் பாதுகாக்கப் பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருப்பினும் தமிழ் மக்கள் ஏனைய இன மக்களைப் போலத் தம் இனம் சார்ந்த தொன்மை வரலாற்றையும், பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தையும் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய கல்வியைப் பாடசாலை மட்டத்திலிருந்து இதுவரை பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பில்லாது போனமையும் ஒரு முக்கிய காரணமாகும். இதனால் தான் ஏனைய இன மக்கள் தம் மூதாதையினர் விட்டுச் சென்ற தொல்பொருட்களை தமது இனத்தின் வரலாற்றுப் பொக்கிசமாக பாதுகாக்கும் போது தமிழர்களில் பலரும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அவற்றைப் பாதுகாக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு

தோன்றுவதற்கு காரணம் எனலாம். ஆயினும் இக்கசப்பான குற்றச்சாட்டு இனிமேலும் தொடரக்கூடாது என்ற கருத்து முன்பொருபோதும் இல்லாத அளவிற்கு அண்மைக் காலத்தில் தமிழ்ச்சமூகத்தின் பலதரப்பட்ட பிரிவினரிடம் இருந்து ஒத்த குரலில் எழுப்பப்படுவதைக் காணலாம்.

இதை ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் ஈழத்தில் வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும், பொதுசன அமைப்புகளும், இந்துக் கலாச்சார அமைச்சரும், அமைச்சின் அதிகாரிகளும், கல்வி நிறுவனங்களும் செயற்பட முன்வந்திருப்பது மகிழ்ச்சியான நிகழ்ச்சியாகும். ஆயினும் இதன் நடைமுறை வெற்றி என்பது சாதாரண மக்களை ஜனரஞ்சமன விளம்பரம் மூலம் விழிப்படையச் செய்வதில் மட்டுமன்றி அவற்றை நடைமுறைப் படுத்தக் கூடியவர்களின் அதிகாரச் செயற்பாட்டிலும் தங்கியுள்ளது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. இதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக நீண்டகாலமாக கிழக்கிலங்கையில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் சீரழிந்து கொண்டிருக்கும் தமிழரின் தொன்மைச் சான்றுகளைக் குறிப்பிடலாம்

திருக்கோணமலையின் தொன்மையும், தொல்பொருட் சின்னங்களும்

ஈழத்தில் தமிழரது தொன்மை தொடர்பான தொல்பொருட் சான்றுகள் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அளவிற்கு ஏனைய மாவட்டங்களில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இங்கு கி.மு 1000க்குப் பின்பாக தமிழகத்தை ஒத்த பெருங்கற் காலப் பண்பாட்டிற்குரிய மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான தொல்லியற் சான்றுகள் இலங்கைத்துறை போன்ற இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பண்பாட்டு வழிவந்த மக்களில் பலர் கி.மு 3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ் மொழியையும், தமிழ் எழுத்தையும் பயன்படுத்தினர் என்பதையும், அவர்களிடையே இனக்குழு நிலையில் இருந்து அரசு தோன்றுவதற்கு இடைப்பட்ட கால அரசு உருவாக்கம் நிகழ்ந்ததையும் திருக்கோணமலையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பல பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் உறுதிப் படுத்துகின்றன. இக்காலத்திலிருந்து அநூராதபுரம் ஈழத்தின் பல இன, பல மொழி பேசும் மக்களது பலம்மிக்க அரசியல். பண்பாட்டு மையமாக விளங்கிய போது திருக்கோணமலை தமிழர் பிராந்தியத்தில் முக்கிய இந்துப் பண்பாட்டின் மையங்களில் ஒன்றாக விளங்கியதைப் பாளி இலக்கியங்கள் ஊடாக அறியமுடிகிறது. கி.பி 3ஆம் நூற்றாண்டில் கிழக்கிலங்கையில் இருந்த மூன்று

சிவாலயங்களை இடித்தே மகாசேனன் என்ற சிங்கள மன்னன் பௌத்த விகாரைகளைக் கட்டியதாக பௌத்த மதத்தை முதன்மைப் படுத்திக் கூறும் மகாவம்சம் என்ற பாளி நூல் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அவற்றில் ஒன்று தற்போதைய கோணேஸ்வரத்தின் முன்னோடி எனக் கூறப்படுகிறது. ஆயினும் இந்நடவடிக்கையால் இந்துமதம் தனது தனித்துவத்தை இப்பிராந்தியத்தில் இழக்கவில்லை என்பதைப் பிற்கால பாளி, சிங்கள இலக்கியங்களில் கூறப்படும் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட பக்தி இயக்கமே அங்கு மதம் மறுமலர்ச்சியடையக் காரணமாகியது.

அவ்வியக்கத்தை தலைமையேற்று நடத்திய நாயன்மார்கள் தமிழகத்தை அடுத்து ஈழத்தில் சிறப்புற்றிருந்த முக்கிய சிவாலயங்களில் ஒன்றாக திருக்கோணமலையில் அமைந்திருந்த கோணேஸ்வரத்தைப் பெரிதும் போற்றிப் பாடியுள்ளார்கள். இது தமிழகத்தில் பக்தி இயக்கத்தின் விளைவால் புதிய ஆலயங்கள் தோற்றம் பெறுவதற்கு முன்னரே திருகோணமலையில் இருந்த கோணேஸ்வரம் ஈழத்தில் மட்டுமன்றி தமிழகத்திலும் புகழ் பெற்றிருந்ததை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இப்பழைமை வாய்ந்த ஆலயமே பிற்காலத்தில் போர்த்துக்கேயரால் இடித்து அழிக்கப்பட்டதை திருக்கோணமலைக் கோட்டைப் பகுதியிலும், தற்போதைய கோணேஸ்வர ஆலயக் கடற்பகுதியிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செப்புத் திருமேனிகள், சிலைகள், கல்வெட்டுக்கள், கட்டிடத் தூண்கள் போன்ற தொல்பொருட் சின்னங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டில் சோழரது நேரடியாட்சி ஈழத்தில் ஏற்பட்ட போது நாக நாட்டிலிருந்த (தற்போதைய வடக்கு, கிழக்கு மாகாணம்) தமிழ் அரசும் அவர்களது ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டதென்பதற்கு திருகோணமலை மவட்டத்தில் கண்டுபிடித்த கல்வெட்டுக்களும், நாணயங்களும் சிறந்த சான்றாகும்.

இக்காலத்தில் பொலநறுவை சோழரது அரச தலைநகராக இருந்த போதும் அவர்களது அரசியல், இராணுவ, நிர்வாக நடவடிக்கைகளின் முக்கிய மையமாக திருகோணமலையே விளங்கியது. இதற்கு பதவியா, மானாங்கேணி, கந்தளாய், நிலாவெளி, திரியாய், குச்சவெளி போன்ற இடங்களில் கிடைத்த சோழக்கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள், ஆலயங்களின் கட்டிட, சிற்ப அழிபாட்டுச் சிதைவுகள் போன்ற தொல்பொருட் சின்னங்கள் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும் சோழரது ஆட்சி கி.பி 1070 இல் முடிவுற்று மீண்டும் சிங்கள மன்னர்களது ஆட்சி ஏற்பட்ட போதும் திருகோணமலையில் தமிழரது ஆதிக்கம் குறையவில்லை.

இக்காலத்தில் தலைசிறந்த சிங்கள மன்னர்களாகக் கருதப்படும் விஜயபாகு, பராக்கிரமபாகு போன்றவர்கள் திருகோணமலையில் இருந்த இந்துக்

கோயில்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கியதுடன் இங்கு வாழ்ந்த தமிழர்களுடன் தமது அரசியல், நிர்வாகத் தொடர்புகளை தமிழிலேயே மேற்கொண்டனர் என்பதை கந்தளாய், பாலமோட்டை போன்ற இடங்களில் கிடைத்த இம்மன்னர்களது தமிழ்க்கல்வெட்டுக்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. பொலநறுவையில் இருந்த சிங்கள இராசதானியின் முக்கிய கோட்டைகள், அரச தலைநகரங்கள், இராணுவ மையங்கள் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள கந்தளாய், கோகர்ணம், பதவியா போன்ற இடங்களுக்கு இடம் மாறியதை குளவம்சம் என்ற பாளிநூல் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் தமிழ் நாட்டில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள பாண்டியரது 1262ஆம் ஆண்டிற்குரிய குடுமியாமலைக் கல்வெட்டு பின்வருமாறு கூறுகிறது.

‘ஈழத்தில் இரு அரசுகள் இருந்ததாகவும், அவற்றுள் சிங்கள அரசின் அமைச்சர் பாண்டிய மன்னனிடம் உதவி கேட்டதன் பேரில் அவனுக்கு உதவும் நோக்கோடு வீரபாண்டிய மன்னன் தனது படைகளை ஈழத்திற்கு அனுப்பியதாகவும் அப்போது ஈழமான நாகநாட்டில் ஆட்சி புரிந்த சாகவ மன்னன் பாண்டியருக்குப் பணிய மறுத்ததால் அவனைக் கொன்றதாகவும், இதன் பின்னர் சாகவனின் மைந்தன் பாண்டியப் படைகளிடம் சரணடைந்து பாண்டியருக்கு திறை கொடுக்க சம்மதித்ததன் பேரில் அவனை மீண்டும் நாகநாட்டு மன்னனாக்கியதோடு, நாகநாட்டின் அரசு கொடி பறந்து கொண்டிருந்த கோணாமலையிலும், தூரிசூடு கிரியிலும் பாண்டியரது அரச இலட்சணையான இரட்டைக்கயல் மீனைப் பொறித்ததாகவும் கூறுகிறது’ இக்கூற்று நாகநாட்டு அரசின் முக்கிய தலைநகரங்கள் திருகோணமலையில் இருந்ததை ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இவ்வாறான படையெடுப்பு இக்காலத்தில் நடந்ததென்பதை திருகோணமலையில் கண்டு பிடித்த இரட்டைக்கயல் பொறித்த பாண்டியரது கல்வெட்டு மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது. இதுவரை உதாரணத்திற்காக ஆங்காங்கே சுட்டிக் காட்டப்பட்ட தொல்பொருட் சின்னங்கள் வரலாற்றிலக்கியங்கள் இல்லாமலே திருகோணமலை மாவட்டத்தினதும், அங்கு வாழ்ந்த மக்களினதும் தொன்மையான தொடர்ச்சியான வரலாற்றைக் கூறுவதற்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன.

இந்த வரலாற்றுச் சின்னங்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு தமிழ், சிங்கள ஆய்வாளர்கள் மட்டுமன்றி அம்மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சாம்பல்தீவு தம்பிராசா போன்ற தமிழ் அபிமானிகளுக்கும் முக்கிய பங்கு உண்டு என்பதை இவ்விடத்தில் நினைவுபடுத்துவது பொருத்தமாகும். ஆயினும் ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றுப் பெருமையைப் பறைசாற்றும் இத்தொல்பொருட்சின்னங்கள் எந்தளவுக்கு இன்று பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்டு எம் எதிர்காலச் சந்ததிக்கு கொடுக்கப்படவுள்ள தென்பதே முக்கிய கேள்வியாகும். இன்று தமிழர்கள்

பெரும்பான்மையாக வாழும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு வெளியே உள்ள முக்கிய நகரங்களிலும், மாவட்டங்களிலும் அமைந்துள்ள தொல்பொருள் நூதன சாலைகளில் காலத்திற்கு காலம் பல்வேறு இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிங்கள மக்களது 2000 ஆம் ஆண்டு கால வரலாற்றைக் கூறும் ஒவ்வொரு தொல்பொருட்சின்னங்களும் அரசு ஆதரவுடன் மிகக் கவனமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவதுடன் அவ்வாறான தொல்பொருட்களை மேலும் கண்டுபிடிக்கவும், பாதுகாக்கவும் வருடாவருடம் கோடிக்கணக்கில் பணம் செலவு செய்யப்படும் வருகிறது. ஆனால் தமிழர்கள் சிங்கள மக்களைப் போல் இந்நாட்டு மண்ணோடொட்டிய 2500 ஆண்டு கால வரலாற்றைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவர்களது வரலாற்றுச் சின்னங்களைக் கண்டுபிடிக்கவோ இதுவரை ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இதற்கு உதாரணமாக கந்தளாய், மானாங்கேணி போன்ற இடங்களில் சீரழிந்து கொண்டிருக்கும் தொல்பொருட் சின்னங்களைக் குறிப்பிடலாம். கடந்த 28.12.2002இல் நாம் திருமலை சென்றிருந்த போது அம்மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் தி.மயூரன், வேலவன் போன்ற நண்பர்கள் திருகோணமலையில் மிகப் பழமையான கட்டிட அழிபாடுகள் உள்ள இடங்களை அவதானித்ததாகக் கூறி என்னை கந்தளாய் பேராற்றுக்கு அண்மையில் உள்ள சிவன் ஆலயத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். அங்கு நாம் எதிர்பார்த்துச் சென்ற ஆலயத்தை காணமுடியவில்லை. மாறாக 1950களில் புதிதாக குடியேறிய மக்கள் வீடு கட்டும் போது அத்திவாரத்தில் கிடைத்த சிவலிங்கத்தை வைத்து ஓலையால் வேயப்பட்ட சிறிய சிவன் ஆலயத்தைப் பார்க்க முடிந்தது. ஆனால் இவ்விடத்தில் மிகப் பெரிய ஆலயம் இருந்திருக்கலாம் என்பதை வீதியோரத்திலும், மரத்தின் கீழும் ஆங்காங்கே குவிக்கப்பட்டிருந்த கலைவேலைப் பாடுடைய கற்கள் உறுதிப்படுத்தியது.

இவற்றுள் பெரும்பாலானவை இவ்வாலயச் சுற்றாடலில் பிற தேவைகளுக்காக நிலத்தை அகழ்ந்த போது கண்டெடுக்கப்பட்டவை என தற்போது இங்குள்ள ஆலயத்தைப் பராமரித்து வரும் க. ரவிராஜன் என்பவர் கூறினார். இக்கட்டிடச்சிதைவுகளிடையே தமிழரின் வரலாற்றுப் பெறுமதியுடைய கல்வெட்டுக்கள் இருக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையில் ஒன்றாகக் குவிக்கப்பட்டிருந்த கற்களை தனித்தனியே அகற்றிப் பார்த்தபோது பழைய தமிழ் கல்வெட்டுக்களின் உடைந்த பாகங்களை அவதானிக்க முடிந்தது. இதைப் பார்த்ததும் உதவிக்கு வந்த நண்பர்கள் மகிழ்ச்சியால் குதாகலித்தனர். ஆனால் பின்னர் அவ்வுடைந்த கல்வெட்டுக்களை ஒன்றாகப் பொருத்தி வாசித்த போது அவற்றுள் ஒன்று 1932ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் பரணவிதானவாலும், மற்றயது 1972இல் சாம்பல்தீவைச் சேர்ந்த தம்பிராசா என்பவரால் அடையாளம் காணப்பட்டு பின்னர் பேராசிரியர் இந்திரபாலா,

கலாநிதி குணசிங்கம், பேராசிரியர் பத்மநாதன் போன்றவர்களாலும் வாசிக்கப்பட்டவை என்பதை அறிய முடிந்தது.

சிதைவடைந்து கொண்டிருக்கும் 1000 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட தமிழகல்வெட்டுகள்

இக்கல்வெட்டுக்களோடு பெரும்பாலும் இக்காலத்திற்குரியவை எனக் கருதக்கூடிய விநாயகர், சிவன், பார்வதி சிலைகளும், சதுரவடிவிலமைந்த ஆவுடையார்கள், சிவலிங்கம், கலைவேலைப்பாடுடைய தூண்கள் என்பனவும் உடைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன.

இவையனைத்தும் கண்டெடுக்கப்பட்டதன் பின்னர் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் சிதைவடைந்து எதற்கும் பயனற்ற கழிவுப்பொருட்களாகவே மரத்தின் கீழ் குவிக்கப்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவற்றிடையே காணப்படும் கல்வெட்டுக்களும், கலைச்சின்னங்களும் இற்றைக்கு 1000 வருடங்களுக்கு முன்னர் கந்தளாயில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் பல்வகைப்பட்ட வரலாற்று விழுமியங்களை எடுத்துக் கூறும் அரிய வரலாற்றுப் பொக்கிஷங்களாகும்.

கந்தளாயில் கற்குவியலாக காட்சி தரும் தமிழரின் வரலாற்றுப் பொக்கிசங்கள்

இச்சுற்றாடலில் மேலும் பல வரலாற்றுச் சின்னங்கள் மறைந்திருக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு தொடர்ந்தும் அவ்விடங்களை ஆராய்ந்த எமக்கு இதுவரை ஆய்வாளர்களுக்கு தெரிந்திருக்காத புதிய தமிழ்க் கல்வெட்டு ஒன்றை மண்ணுள் புதையுண்டிருந்த நிலையில் கண்டுபிடிக்கமுடிந்தது. 5அடி நீளமும் 2அடி அகலமும் கொண்ட இக்கல்வெட்டு தற்போது உடைந்த நிலையில் காணப்பட்டாலும் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட பகுதி முழுமையாகவும், தெளிவாகவும் உள்ளது. எட்டு வரிகளைக் கொண்ட இக்கல்வெட்டு தமிழ் மற்றும் கிரந்த எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கல்வெட்டு கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பொறிக்கப்பட்டது என்பதையும், அக்காலத்திலேயே இவ்விடம் கந்தளாய் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டதையும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அத்துடன் சோழர் காலத்தில் இவ்விடத்தி் லிருந்து சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற பிராமணரது குடியிருப்புக்கள் பிற்காலத்திலும் தொடர்ந்து இருந்ததையும் அங்கிருந்த சதுர்வேதி மங்கலத்திற்கு பொலநறுவையில் ஆட்சி புரிந்த ஜெயபாகு மன்னன் தனது 35ஆம் ஆட்சியாண்டில் பத்துக் காசைத் தானமாகக் கொடுத்தான் என்பதையும் இக்கல்வெட்டு மேலும் கூறிச் செல்கிறது.

இக்கல்வெட்டுருந்து தெரியவரும் இன்னொரு முக்கிய வரலாற்று உண்மை ஈழத்தில் சோழரது 77 ஆண்டுகால ஆட்சி மறைந்ததன் பின்னரும் பொலனறுவையில் ஆட்சிபுரிந்த சிங்கள மன்னர்கள் தமிழர்கள் வாழ்ந்த இடங்களில் தமது அரசியல், வர்த்தக பண்பாட்டுத் தொடர்புகளை தமிழில் மேற்கொண்டார்கள் என்பதற்கு இக்கல்வெட்டு மேலும் ஒருமுக்கிய சான்றாக அமைகிறது. இக்கல்வெட்டைப் பின்னர் சில திருத்தங் களுடன் வாசித்த ஈழத்தின் தலைசிறந்த கல்வெட்டாய் வாளர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் பத்மநாதன் இதுவரை இலங்கையில் கிடைத்த தமிழ்க் கல்வெட்டுகளில் இக்கல்வெட்டில் தான் முதன் முறையாக திருப்பள்ளி யெழுச்சி, திருப்போனகம் போன்ற சொற்கள் பயன்படத்தப் பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

கந்தளாயில் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டு

இக் கல்வெட்டுக்களையும், இச் சுற்றாடலில் அவ்வப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விக்கிரகங்களையும் சான்றாதாரங்களாகக் கொண்டு இங்கு மிகத் தொன்மையான இந்து ஆலயம் ஒன்று இருந்திருக்கலாம் என்பதை உறுதிப்படுத்த முடிகிறது.

ஆனால் இவ்வாலயம் எவ்விடத்தில் இருந்திருக்கலாம் என்பதை அடையாளம் காணமுடியாத அளவிற்கு அதன் எச்சங்கள் இதுவரை பாதுகாக்கப்படாமல் ஆங்காங்கே சீரழிந்த நிலையில் காண்படுகின்றன.

அண்மையில் இவ்வரலாற்றுச் சின்னங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்ட இடத்திற்கு தெற்கே 500 மீற்றருக்கு குறைவான இடைவெளியில் அமைந்த அக்கிரமபாதி மகா வித்தியாலய வளவில் அத்திவாரங்கள் வெட்டியபோது சில விக்கிரகங்கள், செப்புத்திருமேனிகள், கலைவேலைப் பாடுடைய பல ஆலயத் தூண்கள் மற்றும் நூற்றுக் கணக்கான நாணயங்கள் கண்டெடுத்ததாக அக்கிராம மக்களில் சிலர் தெரிவித்தனர்.

ஆனால் அத்தொல்பொருட் சின்னங்களுக்குப் பின்னர் என்ன நடந்ததென்பதை தற்போது யாராலும் கூறமுடியாத அளவிற்கு மர்மமாகவே உள்ளது. இதுபற்றி அக்கிராமத்தில் வசிக்கும் சிலர் கூறிய அதிர்ச்சி தரும் தகவல்களை நோக்கும் போது அவற்றில் பெரும்பாலானவை எமது இனத்தின் தொன்மை பற்றிய எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கு பயன்படுத்த வாய்ப்பிருக்காது என்பது மட்டும் எமக்கு உறுதியாகத் தெரியவந்தது. கந்தளாயைப் போல் இம்மாவட்டத்தின் இன்னொரு வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த இடமான திருமலை நகருக்கு மிக அண்மையில் உள்ள தொல்பொருட் சின்னங்களைப் பார்க்கச் சென்றோம்.

ஒரு காலத்தில் அடர்ந்த வில்வம் மரங்களாலும், பழையமான கட்டிடங்களாலும் தமிழரின் புராதன வரலாற்று மையமாகக் காட்சியளித்த அவ்விடம் கடந்த கால இந்திய இராணுவ நடவடிக்கையின் விளைவால் தற்போது புதிதாக மக்கள் குடியேறிய இடம்போல் வெறுமையான வெளியில் பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்ட ஆலயத்தை மட்டும் கொண்டு காணப்படுகிறது. ஆனால் இவ்வாலயக் கட்டிடப்பகுதியில் இருந்துதான் இற்றைக்கு முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வரலாற்றைப் பெறுமதிக்க சோழ இலங்கேஸ்வரன் பற்றிய கல்வெட்டு கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இக்கல்வெட்டுக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன்பின்னரே கி.பி.10 - 11 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர் ஈழத்தை நேரடியாக ஆட்சி புரியவில்லை. மாறாக அவர்களின் பிரதிநிதி ஒருவன் ஆட்சி புரிந்தான் என்ற உண்மை தெரியவந்தது.

ஆயினும் அவ்வரலாற்றைக் கூறும் நான்கு பாகங்களைக் கொண்ட அக்கல்வெட்டின் ஒரு பாகம் மட்டுமே இங்கு கிடைத்துள்ளது. ஏனைய பாகங்கள் கிடைக்குமானால் ஈழத்தை ஆண்ட பிரதிநிதி தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவனா அல்லது ஈழத்தைச் சேர்ந்த தமிழனா என்ற உண்மை துலக்கம் பெறும்.

இதில் வேதனைக்குரிய விடயம் என்னவென்றால் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இக்கல்வெட்டு இற்றைக்கு முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டும் அதுகவனிப்பாரற்ற நிலையில் ஆலயத்தில் கை விடப்பட்டபொருட்களில் ஒன்றாக தற்போது ஓரங்கட்டப் பட்டிருப்பதாகும்.

மானாங்கேணியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ராஜேந்திர சோழன் காலக் கல்வெட்டு

இக்கல்வெட்டு மட்டுமன்றி முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகப்பழமையான கட்டிட சிற்பங்களுக்கும் இதே நிலைதான் காணப்படுகின்றன. சில கட்டிடப்பாகங்கள் அண்மைக்காலத்தில் இங்கிருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்டு பிறதேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வேறு சில இங்குள்ள ஆலயத்தில் வைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாலயம் அண்மைக்காலத்தில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதில் வைத்து கட்டப்பட்டுள்ள ஆவடையாருடன் கூடிய லிங்கம், நந்தி மற்றும் கோமுகி என்பன இற்றைக்கு 1200 வருடங்களுக்கு முன்னர் இங்கிருந்த புராதன ஆலயத்தின் விக்கிரகங்களாகும்.

ஆயினும் அவற்றின் வரலாற்றுப் பழமையும், பெருமையும் தற்போது இங்கு வாழும் மக்களால் மறக்கப் பட்டு அவை பிற்காலத்திற்குரிய ஆலயத்தின் கலை வடிவங்களாகவே நோக்கப்படுகின்றன.

மானாங்கேணி ஆலயத்தில் வழிபடப்படும் சோழர் கால விக் கிரகங்கள் இவற்றைத் தவிர இவ்வாலயச் சுற்றாடலில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சிவன், தட்சணாமூர்த்தி, விநாயகர் போன்றோரது சிலைகள் சேதமடைந்த நிலையில் ஆலயச் சுற்றமதில் கரையோரங்களில் பயனற்ற கற்களாகவே வீசப்பட்டுள்ளன ஆனால் இவையனைத்தும் ஈழத் தமிழரது பண்டைய கால மதத்தையும், பண்பாட்டையும் எடுத்துக் கூறும் அரிய வரலாற்றாதாரங்கள் என்பதை உணரத் தவறிவிட்டனர்.

இவ்வாறான வரலாற்றுச் சீரழிவு திருகோண மலையில் மேற்கூறப்பட்ட இரு இடங்களில் உள்ள தொல்பொருட் சின்னங்களுக்கு மட்டும் நிகழ்ந்து வருவதாகக் கூறமுடியாது. இற்றைக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவ்வட்டாரத்தில் உள்ள திரியாய், குச்சவெளி, நிலாவெளி, ஈச்சிலம்பத்தை, பதவியா, மூதூர் போன்ற இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்பொருட் சின்னங்களுக்கும் இந்நிலையே காணப்படுகின்றன.

கீழ்க்கிலங்கையில் சீரழிந்துகொண்டிருக்கும் தமிழரின் தொன்மைச் சான்றுகள்

நாம் வாயளவில் சிங்கள் மக்களுக்கு இருப்பது போன்ற தொன்மை வரலாறு இந்நாட்டில் வாழும் தமிழருக்கும் உண்டு எனப் பெருமையாகப் பேசினாலும் கூட, ஒப்பீட்டளவில் ஈழத்தமிழரது பண்டைய கால வரலாறு மிகத் தொய்ந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது என்பதை ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும்.

இதற்கு சிங்கள மக்களிடம் இருந்தது போன்ற வரலாற்று இலக்கிய மரபு தமிழரிடம் இல்லை என்ற குறைபாட்டை ஒரு காரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் இக்குறைபாடு ஈழத் தமிழருக்கு மட்டுமல்ல தமிழ்நாட்டுத் தமிழருக்கும் உண்டு.

ஆயினும் தமிழ்நாட்டில் பரவலாக மேற்கொள்ளப் பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளும் தொன்மைச் சான்றுகளைப் பாதுகாப்பதில் காட்டப்பட்டு வந்த அக்கறையும் அவர்களுக்குத் தனித்தவமான வரலாற்றைப் படைப்பதற்குப் பெரிதும் காரணமாக இருந்தன. இது போன்ற ஆய்வுகள் ஈழத் தமிழரை மையமாக வைத்து மேற்கொள்ளப் படவில்லை என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டாலும் கிடைத்த சான்றுகளைப் பாதுகாப்பதிலும் அக்கறை அற்றவர்களாக இருந்து விட்டோம் என்பதையும் ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டியுள்ளது.

கடந்த கால யுத்த அனர்த்தங்களால் ஈழத் தமிழ் மக்கள் பலவற்றை இழந்துள்ள போதிலும் அவர்கள் தமது மதத்தையும் பண்பாட்டையும் பாதுகாப்பதில் வயது வேறுபாடு இன்றி அக்கறை காட்டி வருவதை சமகாலச் செயற்பாடுகள் தெளிவாக எடுத்தக் காட்டுகின்றன.

இந்த அக்கறை காலத்தின் தேவையால் ஏற்பட்டதல்ல. மாறாக அது எம்முள்மறைந்துள்ள பாரம்பரிய வரலாற்று அனுபவத்தின்வெளிப் பாடாகும். இருப்பினும் பழையமையின் அடையாளத்தைப் புறக்கணித்து விட்டு எமது பண்பாட்டு வரலாற்றை வாயளவில் மட்டும் பெருமையாகப் பேசுவது என்பது மரத்தின் வேரை அழிய விட்டு அவற்றின் கிளையைப் பாதுகாப்பதாகவே முடியும்.

முன்னொருபோதும் இல்லாத அளவிற்கு இன்று இந்துக் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சரும் அமைச்ச அதிகாரிகளும் சம காலத்தில் வழிபடப்படும் ஆலயங்களின் வரலாற்றுப் பெருமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் அக்கறை காட்டுவதுடன் அவற்றின் வரலாறு, கலை, பண்பாடு என்பவற்றை ஆவணப்படுத்தும் நோக்கில் அத்துறைகளில் புலமையுடையவர் களை பயன்படுத்தி பல நூல்களை வெளியிட்டு வருவதும் பாராட்டுக்குரியது.

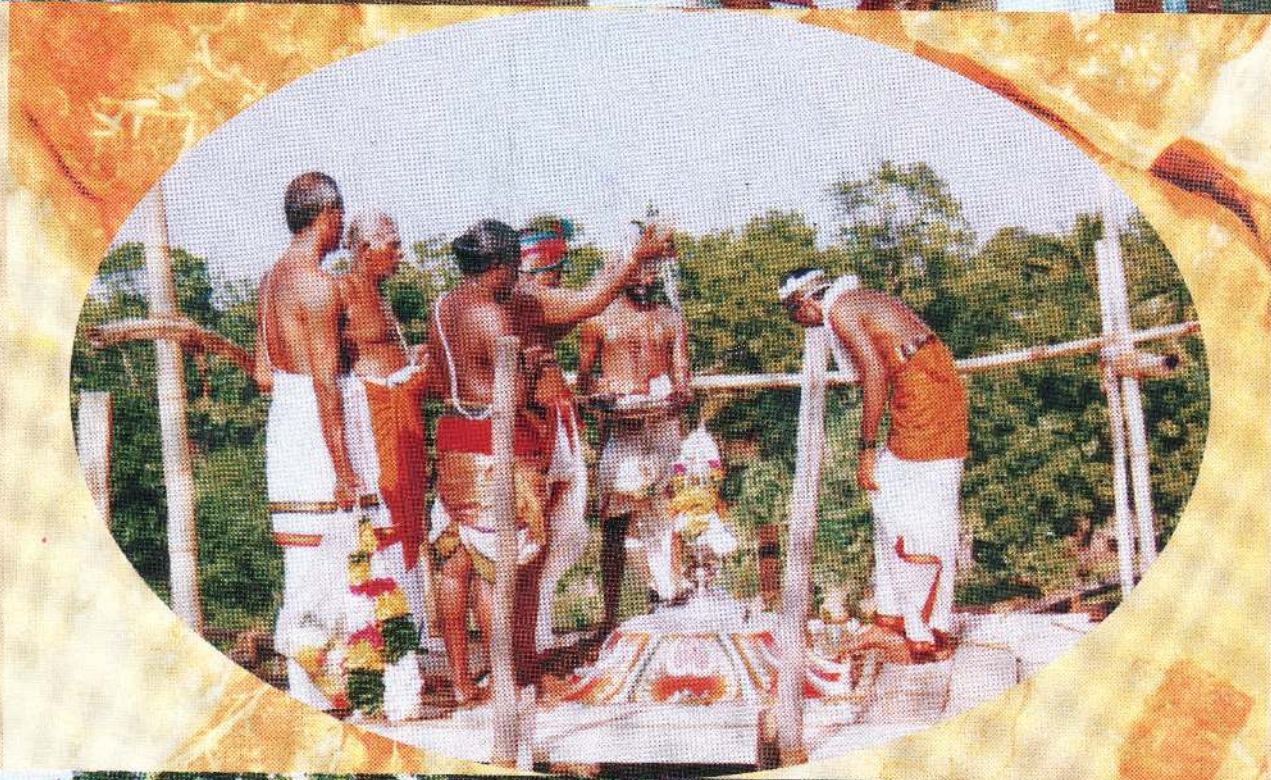
இத்தகைய அரிய பணிகளை வழிநடத்திச் செல்லும் அமைச்சர் திரு.மகேஸ்வரன் தனது பணிகளை மேலும் விரிவுபடுத்தி நீண்ட காலமாக கவனிப்பாற்று இருக்கும் தமிழர்களின் தொன்மைச் சான்றுகளை உரிய முறையில் பாதுகாக்க வழி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பாரானால் அவர் காலத்தில் அவர் ஆற்றிய மிக உயர்ந்த பணியாக எதிர்காலச் சமூகம் அவரை என்றும் போற்றும்.

முற்றும்

எட்டு வகை லிங்கம்

01. சுயம்புலிங்கம்: தானே தோன்றியுள்ளது.
02. தேவிலிங்கம்: அம்பாளினால் பூசிக்கப்பட்டது.
03. காணலிங்கம்: விநாயகர், சுப்பிரமணியர், புகலியோராற் பூசிக்கப்பட்டது.
04. தைவிகலிங்கம்: பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், இந்திரன் முதலியோரால் பூசிக்கப்பட்டது.
05. ஆரிடலிங்கம்: அகத்தியர் முதலிய இருடிகளால் பூசிக்கப்பட்டது.
06. இராட்சதலிங்கம்: இராட்சதர்களால் பூசிக்கப்பட்டது.
07. அசுரலிங்கம்: பாணன் முதலிய அசுரர்களால் பூசிக்கப்பட்டது.
08. மானுடலிங்கம்: மனிதர்களால் பூசிக்கப்பட்டது.

ஆலயமும் பாடசாலையும்

“ உலகெலாம் உணர்ந் தோதம் கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர் மலீ வேணியன் ”

அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவானாகிய இறைவன் கொலுவிருந்து குறை தீர்க்கும் ஆலயமும், அதனருகே அழகாய் அரசிருக்கும் பாடசாலையும் இயற்கை எழில் மிகு கந்தளாய் பிரதேசத்திற்கு மேலும் அழகூட்டுவனவாய் அமைந்திருக்கின்றன.

ஒன்றினது உதவியால் மற்றொன்றின் வளர்ச்சி மேம்பட்டிருக்கின்றது என்பது சாலச் சிறந்த உண்மை ஆகும். நாளொரு மேனியாய் நலமோடு உயர்ந்து வரும் நம் கல்விக் கூடத்திற்கு பல வகையிலும் பயனளிப்பது சதுர்வேத மங்கள நாயகன் வீற்றிருந்து அருள்தரும் ஆலயமே. அது மட்டுமன்றி இவ்வாலயம் இத்தனை காலங்களாய் இடர்பட்டு இடையீடு தாங்கிய போதும் சரி. இன்று இறு மாய்ப்புடன் இன்முகம் காட்டி புத்துணர்வு பெற்று புத்துயிர் பெற்றிருப்பதற்கும் சரி, தோள் கொடுத்துதுணை நின்று உழைத்ததில் பெரும் பங்காற்றியது நம் பாடசாலையேயாகும்.

நம் பாடசாலை மாணவர்கள், அதிபர், ஆசிரியர்களின் உதவியோடு வாரத்தில் ஒருநாள் கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள் செய்வது போன்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு அவர்களின் சமயப்பற்று, சமயப் பழக்க வழக்கங்கள், உதவி செய்யும் மனப்பாங்கு போன்றன வளர்வதற்கு வழி காட்டியாய் அமைவது இவ் ஆலயம். மிக நீண்டகாலமாக கல்வியை வளர்த்து விடுவதில் பாடசாலையும், சைவத்தையும் அதன் பயனையும் வளர்த்து விடுவதில் நம் ஆலயமும் அயராது உழைத்து வந்தன. இன்னும் உழைத்து வருவதில் நம் பாடசாலையில் நிகழ்கின்ற ஒவ்வொரு நற்காரியங்களுக்கும் முதலடி எடுத்துத் தருவது நம் ஆலயமே. அதுபோன்று புனித வெள்ளிக்கிழமைகளில் நாற்றிசைகளிலும் பண்ணோடு பதிகங்களை ஒலிக்கச்செய்து கல்லையும் கரைத்து கனிய வைத்து அனைவரையும் ஆலயத்திற்கு அழைத்து வருவது நம் பாடசாலைச் சமூகமே நம் பாடசாலை மாணவர்களும், அதிபர் ஆசிரியர்களும், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் போன்று ஊர் ஊராய்ச் சென்று சமயப் பணிகளை செய்தற்குப் பிரச்சாரம் செய்து ரிக்கற்றுக்கள் விற்று, மனிதப் பண்புகளோடு இறைவனை நெருங்கிய தமது பக்தி உணர்வை புலப்படுத்த புதிய வழியில் புறப்பட்டுப் பணியாற்றி இறைவன் வீற்றிருக்க இருப்பிடம்தர உதவினர்.

இப்பணியிலும் பயனிலும் பெரும்பங்கு அதிபர் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குரியது.

கும்பாபிஷேகம் கண்டு சுடர் விட்டு எரியும் விளக்காய் விளங்கும் ஆலயமே இன்னொரு விளக்காய் பாடசாலையை சுடர்விட்டு பிரகாசமாய் எரிய உதவி நிற்கின்றது. இன்றைய சிக்கல் நிறைந்த உலகிலே வெற்றிகரமாக வாழ்வதற்கு பாடசாலையும் பக்கத்தே அருள்தர ஆலயமும் அவசியம் தேவை. இவை நமக்குச் சிவனருளாலே சீராய் அமைந்து விட்டது. இச்சீரிய சிறப்புக்களான ஆலயத்தையும், அறிவு தரும் பாடசாலையையும் இரு கண்களெனக் கருதி இவ் இரண்டினதும் உயர்வுக்காய் உழைக்க வேண்டும்

கல்வியின்றி வாழ்க்கையில்லை

நல் ஆலயமின்றி நலத்தோடு நன்மையில்லை.

இவ் ஆலயமும் அருகே அமர்ந்திருக்கும் பாடசாலையும் இரு கண்கள். அக்கண்கள் காண விரும்பும் காட்சிகளாவன நம் சமுதாயத்தின் கல்வி வளர்ச்சி, ஆன்மீக வளர்ச்சியுமே ! கண்கள் காண விரும்பும் அக்காட்சிகளையும் காட்சிகள் காணும் கண்களையும் என்றும் அழிவின்றிக் காப்பதே நம் கடமை !

முத்திரம்

நா. சுந்தரலிங்கம்
ஆலயப் பொருளாளர்

சுவலயப் புருத்தாரணப் பணிகள் ஓர் ஆர்ப்பாட்டு

க. ரவிராஜன் செயலாளர்,
திருப்பணிச்சபை சிவன் ஆலயம், கந்தளாய்

திருக்கோணமலை ஈழவள நாட்டின் கிழக்குக் கரையில் அமைந்துள்ள ஓர் துறைமுகப்பட்டணமாகும். குறிஞ்சி, முல்லை மற்றும் மருதம் போன்ற வலையங்களால் சூழப்பட்ட இப்பிரதேசம் உலகில் இரண்டாவது பெரிய இயற்கைத் துறைமுகத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. புராணங்களில் இப்புண்ணிய பூமி தென்கைலாயம் எனப் பெயர் பெற்றுக் காணப்படுகிறது. ஆதியில் ஆதிசேஷனால் பெயர்ந்து எறியப்பட்ட தெட்சண கைலாயமென்றும், குன்றில் அமர்ந்து அருள் புரியும் கோணைநாயகப் பெருமானை இறைஞ்சி திருஞான சம்பந்த நாயனார் பாடிய பதிகத்தில் கோயிலும் சுணையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமமலை அமர்ந்தாரே என்று பாடியதால் திருக்கோணமலையில் பலதிருத்தலங்கள் இருந்தமைய அறியற்பாலதாயுள்ளது.

திருத்தலங்கள்நிறைந்த திருக்கோணமலையில், திருக்கோணமலை - கண்டி பிரதான வீதியில் 24வது மைல்கல்லில் அமைந்துள்ளது கந்தளாய் எனும் அழகிய கிராமமாகும். பசுமையான வயல் நிலங்களும், சலசலத்து ஓடும் ஆறுகளும் இங்கு கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். கிழக்கின் தானியக் களஞ்சியங்களில் ஒன்றென வர்ணிக்கப்படும் கந்தளாய்க்கு இத்தனை சிறப்பும் வரக் குளக்கோட்ட வேந்தனால் அமைக்கப்பட்ட கந்தளாய்க் குளமே மூலகாரணமென்றால் அது மிகையாகாது.

பல மலைகளை இணைத்து பிரமாண்டமான ஓர் அணையை உருவாக்கி கந்தளாய்க் குளமானது நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. பாரிய சதுர வடிவான கருங்கற்களினால் இவ்வணைக்கட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளதை அவ தானிக்கும் போது ஓர் சிறந்த தொழில்நுட்ப அறிவை குளக்கோட்ட வேந்தன் பெற்றிருக்கவேண்டு மென்று எண்ண வேண்டியுள்ளது. சோழ வேந்தர்களில் ஒருவனாகிய குளக்கோட்டனுக்கு குளம், கோட்டம் என்பவற்றை நிர்மாணித்தவன் என்ற வகையில் காரணப் பெயராகவேகுளக் கோட்டன் என்ற நாமம் வழங்கப் பட்டதாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. மேலும் இக்குளத் திலிருந்து வயல்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்வதற்கு ந்ரைத்திறந்து விடுவதற்காக இரு பிரதான கால்வாய்கள் காணப்படுகின்றன. அவை முறையே வாசுதேவவாய்க்கால், விக்கிரம சோழ வாய்க்கால் என அழைக்கப்படுவதன் மூலம் சோழர்களுக்கும் கந்தளாய்க் குளத்திற்கு மிடையேயானதொடர்பினை அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த சோழ வேந்தர்கள் கி.பி. 1010ம் ஆண்டளவில் இலங்கையை தமது ஆட்சியின் கீழ் வைத்திருந்ததாகவும், அவர்களின் ஆட்சி ஈழத்தில் சுமார் 75 வருடங்கள் நீடித்ததாகவும் வரலாறுகள் கூறுகின்றன. இக்காலப்பகுதியில் ஆலயங்களை கற்றளிகளாக அமைக்கும் புதிய முறையினை அவர்கள் அறிமுகம் செய்தனர். அவர்களின் ஆட்சியில் கோயிலமைப்பு பெரிதும் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. ஓங்கியுயர்ந்த விமானங்கள், சித்திரவேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய தூண்கள் பொருந்திய மண்டபங்கள், பிரமாண்டமான வாயிற் கோபுரங்கள் முதலியன கொண்ட கலைவனப்பு மிக்க அலயங்களை அவர்கள் கைப்பற்றி ஆட்சி புரிந்த நாடுகளிலெல்லாம் நிர்மாணித்தார்கள்.

அந்த வகையில் அக்காலப்பகுதியில் கந்தளாய்ப் பிரதேசத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டதே கந்தளாய் சிவாலயமாகும். நான்கு வேதங்களையும் கற்ற அந்தணர்கள் இச்சிவாலயத்தை சூழ வாழ்ந்த காரணத்தினால் இது இராஜராஜ சதுர்வேத மங்களபுரம் எனவும் அழைக்கப் பட்டது. பொலன்நறுவை ஆட்சிக் காலத்தில் இரண்டு பிரம்மதேயங்கள் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. அவை கந்தளாயிலுள்ள இராஜராஜ சதுர்வேத மங்களபுரம், மற்றும் மகாகிரிந்தேகமத்து ஐயங்கொண்ட சலாமேக சதுர்வேத மங்களபுரமாகும். அதில் இராஜராஜ சதுர்வேத மங்களபுரமானது சோழ மன்னர்களின் ஆட்சி ஈழத்தில் முடிவுக்கு வந்த பின்னர் விஜயபாகு மன்னனால் இச்சிவாலயம் ஆதரிக்கப்பட்டதனால் விஜயராஜ சதுர் வேத மங்களபுரம் எனும் புனர் நாமம் கொண்டு அழைக்கப்பட்டது. இவ்வாறான சிறப்புக்களைக் கொண்ட இச்சிவாலயமும், பிராமணக் குடியிருப்புக்களும் காலப்போக்கில் அழிவடைந்து காடு மண்டியது வரலாற்று நிகழ்வாகும்.

சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பிரதமர் காலம் சென்ற திரு. டி.எஸ் சேனநாயக்கா அவர்களினால் 1950ம் ஆண்டுகளில் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில், கந்தளாய் நீர்த்தேக்கத்தினை மையமாகக் கொண்டு கந்தளாய்ப் பாரிய குடியேற்றத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல்லாயிரக் கணக்கான விஸ்திரணமுள்ள அரச காணிகளில் மக்கள் குடியமர்த்தப்பட்டனர். அதிர்ஷ்ட வசமாக கந்தளாய் சதுர்வேத மங்களபுர சுற்றாடலில்க் காணப்பட்ட அரச காணிகளில் சுமார் 100 தமிழ்க் குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இவ்வாறு குடியமர்த்தப் பட்டவர்கள் காட்டினுள் அழிவடைந்த நிலையல் காணப்பட்ட ஓர் ஆலயத்தைக் கண்ணுற்றார்கள். ஆவுடையாருடன் கூடிய சிவலிங்கமொன்று எவ்வித சேதாறு முயில்லாமல் ஆகாயத்தை நோக்கியவாறு காணப்பட

அதனைச் சூழ பல வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய கற்றுண்கள், அம்மன் சிலைகள், வெள்ளைக்கல், கருங்கல்லினாலான ஆவுடையார்கள், சேதமடைந்த லிங்கங்கள், கற்சாசனங்கள் என்பனவும் ஓர் கற்குவியலாக காணப்பட்டன. அவ்வேளையில் குடியேற்ற வாசிகள் தமக்கு அரசினால் வழங்கப்பட்ட காணிகளைத் துப்பரவு செய்தல், புதிய வாழ்க்கையை ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டமை போன்ற காரணங்களினால் தாம் கண்ணுற்ற ஆலயம் தொடர்பாக போதிய கவனத்தை அதன்பால் செலுத்தவியலாத நிலையில் இருந்தார்கள். காலப்போக்கில் தாம் கண்ணுற்ற ஆலயம் தொடர்பாக, தமது கவனத்தைத் திருப்பி காட்டினைப் படிப்படியாக அழித்து சிவலிங்க விக்கிரகம் காணப்பட்ட இடத்தினை ஓர் ஓலைக் கொட்டிலால் மறைத்து வழிபாடுகள் செய்து வரலானார்கள். இவ்வாறு கொட்டிலால் அமைக்கப்பட்ட ஆலயத்தில் எம்பெருமானை பிரதிஷ்டை செய்து சிவபுரீ சு. முத்துகுமாரசுவாமிக் குருக்கள் பூசகராகக் கடமை புரிந்தார். இவர் தற்போது திருக்கோணமலை ஆலடி விநாயகர் தேவஸ்தான பிரதமகுருக்களாக பணிபுரிந்து வருகிறார். குடியேற்ற வாசிகள் தமது அயராத முயற்சியினாலும், எம்பெருமான் மேல்க் கொண்ட பற்றினாலும் சுமார் 25 வருடங்களின் பின்னர் தாம் கண்டெடுத்த புராதன லிங்கத்திற்கு தம் சக்திக்குட்பட்ட வகையில் கும்பாபிஷே கத்தினை நடாத்தினார்கள்.

இதே வேளையில் ஆலய வளாகத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கற்சாசனங்கள் தொடர்பாக பல அறிஞர்கள் ஆய்வுகள் செய்து கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார்கள். அவர்களுள் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் திரு. பத்மநாதன் அவர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சிறப்பானவையாகும்.

அண்மைக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி. புஸ்பரெட்ணம் அவர்களும் இக்கற்சாசனங்கள் தொடர்பாக ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார். அவர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இம்மலரில் தனியே இடம்பெறு வதனால் இக்கற்சாசனங்கள் தொடர்பான விடயங்கள் இக்கட்டுரையில் அடக்கப்படாமல்த் தவிர்க்கப்படுகிறது.

இவ்வாலயத்தின்சிறப்பு, மகிமை, கீர்த்தி என்பன பற்றி அறிந்து கொண்ட ஆலய நிர்வாக சபையினர் இம்மாலயத்தை ஆகம முறைப்படி ஓர் சிவாலயமாக மீள் நிர்மாணிக்க வேண்டுமென்று பெருவுள்ளமும், திடசங்கற்பமும் கொண்டனர். இதற்காக பல சமய நிறுவனங்களுடனும், சமயப் பெரியார்களுடனும் தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு 1990ம் ஆண்டு நிர்மாண வேலைகளை ஆரம்பிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. பொருளாதார ரீதியாக மிகவும் பின்தங்கிய சொற்ப தமிழ்மக்கள் வாழும் இக்கிராமத்தில் பல லட்சம் ரூபா நிதிக்கு எங்கே செல்வதென வினாக்கள் தொடுக்கப்பட்டன. முன்னாள் தி/பேராறு பரமேஸ்வரா மகாவித்தியாலய அதிபர் அமரர். ச.கணேசலிங்கம் நீண்டகாலம் இவ்வாலய

செயலாளராகப் பணிபுரிந்தவர். அவர் எம் சிவாலயத்தின் மீது மிகுந்த பற்றுடன் உழைத்தவர். அதன் வளர்ச்சிக்காக அல்லும், பகலும் பாடுபட்டவர் அவருடன் காலம் சென்ற திரு. மகேந்திரன், வேலுப்பிள்ளை, திரு. எஸ். வைரமுத்து, திரு. முத்துலிங்கம், திரு. மாணிக்க ராசாவும் திரு கதிர்காமத்தம்பி ஐயா போன்றவர்களும் இணைந்து திருப்பணி நிதியினைப் பெற எடுத்த முயற்சிகள் காரணமாக வடகிழக்கு மாகாண கல்வி, கலாச்சார அமைச்சின் மூலம் முதற்கட்டமாக ரூபா நாற்பதாயிரம் நிதி பெறப்பட்டு, ஆலய மூலஸ்தானம் அமைக்கும் பணிகள் யாழ்ப்பாணம் அராலியைச் சேர்ந்த சிற்பாசாரியார் திரு.ரவிந்திர ராஜா அவர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

அவ்வேளையில் யாரும் எதிர்பாராத வகையில் 1990-06-13 அன்று திருமலை மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்கள் ஆலயத் திருப்பணி வேலைகளுக்குப் பேரிடியாக அமைந்தது. ஆலயத்தை ஆதரித்த அடியார்கள் தி/பேராறு பரமேஸ்வரா மகாவித்தியாலயத்தில் தமது உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாகத் தஞ்சம் புகுந்து சொல்லொணாத் துயரங்களை அனுபவித்தனர். பல இன்னுயிர்களைக் காவுகொண்ட இவ் ஆடிக் கலவரத் தினால் எம் கிராமத்தவர் பலர் உள்நாட்டிலும், வெளி நாட்டுக்கும் புலம் பெயர்ந்தனர் இப்பின்னடைவுகளிலிருந்து மீண்டும் ஆலயத் திருப்பணிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு சுமார் 03 வருடங்கள் சென்றன. அதாவது 1993ம் ஆண்டிலேயே மீண்டும் நிர்மாண வேலைகளை ஆரம்பிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஆலய நிர்வாக சபையினரால் ஆலயப் பொதுத் திருப்பணி நிதியிலிருந்து மூலஸ்தானம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபம் என்பன அமைக்கப்பட்டன. ஸ்தம்ப மண்டபக் கூரைக்குரிய மரங்கள், ஓடுகள் என்பன பரமேஸ்வரா மகாவித்தியாலய அதிபர் திருமதி. எல். ரவிராஜன் அவர்களினால் ஆலயத்திற்கு 1998ம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்டன.

இவ்வாறு ஸ்தம்ப மண்டபத் திருப்பணிகள் பூர்த்தியடைந்த வேளையில் பட்ட காலே படும், கெட்ட குடியே கெடும் எனும் வாக்கியத்தை மெய்ப்பிப்பது போன்று ஆலய நிர்வாக சபை தொடர்பாக 2000ம் ஆண்டில் சில சர்ச்சைகள் ஏற்பட்டு, சிறிது காலம் காவல்த்துறை, நீதிமன்றமென பெறுமதியான காலத்தை வீணே செலவிட வேண்டிய துர்பாக்கிய நிலமை ஏற்பட்டு ஆலயத் திருப்பணி வேலைகள் முடக்கப்பட்டன.

எம்பெருமானின் அருட்கடாட்சத்துடனும், ஆசீர்வாதத்துடனும் இச்சோதனைகள் எல்லாவற்றையும் கடந்து 2001ம் ஆண்டு ஆலயத்திருப்பணி வேலைகளை, ஆலய நிர்வாக சபையினருக்கு மீண்டும் ஆரம்பிக்கக் கூடியதாக இருந்தது ஓர் தெய்வச் செயல் என்றே எண்ண வேண்டியுள்ளது.

எமது கிராமத்தவர்கள், உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் வாழும் எமது உறவுகள், நலன் விரும்பிகள், அன்பர்கள், அடியார்களின், பாரிய பங்களிப்புடன் ஆலயத் திருப்பணி வேலைகள் துரித கதியில் வேகமாக நடைபெற்றன.

சில அடியார்கள் தாங்களே தேர்ந்தெடுத்து அவசியமான ஆலயத் திருப்பணிகளை மேற்கொள்ள, மற்றய அன்பர்கள் திருப்பணிச் சபையினரின் பொதுத் திருப்பணி நிதிக்கு பங்களிப்பை நல்கினர். காலமறிந்து, தேவையறிந்து இவர்கள் வாரிவழங்கிய நிதி மூலமே ஆலயத் திருப்பணி வேலைகள்வேகமாக முன்னேற்றம் கண்டன. தவிரவும் இத்திருப்பணி வேலைகளைச் செவ்வனே நிறைவு செய்வதற்கு அரசாங்கம், தமிழ் அரசியல்க் கட்சிகளிடமும் ஆலய நிர்வாக சபையினரால் உதவிகள் கோரப்பட்டன. கிடைத்த உதவிகளின் சுருக்கமான விபரம் வருமாறு

01. வடகிழக்கு மாகாண சபை	40,000.00	1990ம்ஆண்டு
02. கௌரவ மாவைசேனாதிராஜா அம்பாறை மாவட்ட தேசியப் பட்டியல் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்.	100,000.00	1992ம்ஆண்டு
03. கௌரவ.மு.சந்திரகுமார் யாழ் மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்	150,000.00	1995ம்ஆண்டு
04. ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியின் சினிமாப் படக் காட்சி வசூல்	110,000.00	1995ம்ஆண்டு
05. திரு.டக்ளஸ் தேவானந்தா யாழ் மாவட்டப்பாராளுமன்ற உறுப்பினர்.	100,000.00	2000ம்ஆண்டு
06. முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ் தானம் லண்டன்	50,000.00	2002ம்ஆண்டு
07. இந்துக் கலாச்சார அமைச்சு கொழும்பு	50,000.00	2003ம்ஆண்டு
08. இந்துக் கலாச்சார அமைச்சு கொழும்பு	50,000.00	2003ம்ஆண்டு
09. கௌரவ. இரா. சம்பந்தன் திருக்கோணமலை மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்.	250,000.00	2003ம்ஆண்டு
10. திரு.தி.மகேஸ்வரன் இந்துக் கலாச்சார அமைச்சு	200,000.00	2004ம்ஆண்டு

இதன் மூலம் ஆலயத் திருப்பணி நிதிக்குக் கிடைக்கப் பெற்ற பணம் சுமார் 1.1 மில்லியன் ரூபாவாகும்.

இவ்வாறு கிடைக்கப்பெற்ற நிதியுதவியுடன் ஆலயத்தில் இடம்பெற்ற நிர்மாண வேலைகளை சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

விநாயகர் ஆலயம்

சிவனாலயங்களில் சுற்றுப் பரிவாரக் கோயில்கள் அமைக்கப்படுவது பொதுவான ஓர் விடயமாகும். எமது ஆலயத்திலும் சுற்றுப் பரிவாரத்தில் விநாயகர் ஆலயமொன்றை அமைக்க நாம் எண்ணினோம். அவ்வேளையில் எமது கிராம இளைஞர்கள் தாமதவே இத்திருப்பணியினை மேற் கொள்ள முன்வந்தார்கள். அவர்கள் தமக்குள்ளே நிதி சேகரித்து பெரு முயற்சி செய்து அழகிய விநாயகர் ஆலயமொன்றை அமைத்துள்ளார்கள். இவ்வாலயத்திற்கு கந்தளாய் சீனிக் கூட்டுத்தாபன தமிழ் ஊழியர்களினால் 1977ம் ஆண்டு அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட விநாயகர் சிலை பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

முருகன் ஆலயம்

சுற்றுப் பரிவாரக் கோயிலாக விநாயகர் ஆலயம் அமைக்கப்படுவது போன்று சிவாலயங்களில் முருகக் கடவுளுக்கும் ஆலயம் அமைக்கப்படுவது மரபாகும். அத்திருப்பணியினை பேராறு 2ம் கொலனியைச் சேர்ந்த திரு. வி. கணேசலிங்கம் தலைமையிலான குழுவினர் பொறுப் பேற்றனர். அவரின் அகால மரணத்தைத் தொடர்ந்து இத்திருப்பணிகள் இடைநடுவில் கைவிடப்பட்ட போதும் ஆலய நிர்வாக சபையினர் ஆலயப் பொதுத் திருப்பணி நிதியிலிருந்து மிகுதி வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்தனர். இவ்வாலயத்திற்குரிய வள்ளி, தெய்வானை சமேதர முருகப் பெருமானின் சிலைகளை எமது கிராமத்தைச் சேர்ந்த திருமதி. எல். பாலசிங்கம் குடும்பத்தினர் அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளனர்.

வாயிற் கோபுரம்

எமது சிவாலயத்திற்கு கோபுரமொன்றை அமைக்கும் நோக்குடன் நன்கு திட்டமிட்டு பல அடி ஆழத்திற்கு அத்திவாரம் இடப்பட்டு நன்கு பலமான கோபுர அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு கோபுரத்திற்குரிய தளம் அமைக்கப்பட்ட போதும், கோபுரம் அமைப்பதற்கான நிதி வசதி ஆலய நிர்வாக சபையினரிடம் இருக்கவில்லை. தவிரவும் அவ்வாறு கோபுரம் அமைக்க முற்பட்டால் ஆலய கும்பாபிஷேகம் மேலும் சில வருடங்கள் தள்ளிப் போகும் என அஞ்சியதால், எதிர்கால சந்ததியினரிடம் கோபுரம் அமைக்கும் பணியினை விட்டு விட்டு, திருக்கோணமலை சிவன் கோவிலில் உள்ளது போன்ற ஓர் வில்லமைப்பை ஆலய முகப்பில் நிறுவத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆலய பொதுத் திருப்பணி நிதியிலிருந்து இவை நிர்மாணிக்கப்பட்டாலும் தி/பரமேஸ்வரா மகாவித்தியாலய அதிபர் திருமதி எல். ரவிராஜன் அவர்கள் ரூபா 53,000/= நிதியும் சுமார் 40,000/= பெறுமதியான கம்பி போன்ற பொருட்களையும் பாடசாலை சார்பாக வழங்கி இக்கோபுரத் திருப்பணிக்கு உதவினார்.

இதற்குரிய பொம்மைகளையும், மற்றைய பொம்மைகளையும் இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் திரு.எஸ் தயாபரன் அவர்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கினார்.

இப்பொம்மைகள் ஆலயத்தின் முகப்பிற்கு மிகுந்த வனப்பையும், அழகையும் தருகின்றன.

வைரவர் கோவில்

இவ்வாலயத் திருப்பணி வேலைகளை எமது கிராமத்தைச் சேர்ந்த திருமதி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் பொறுப்பேற்று அத்திவாரம், 4அடி உயரமான சுவர் என்பவற்றை அமைத்தார்கள். மிகுதித் திருப்பணி வேலைகளை ஆலய நிர்வாக சபையினர் ஆலயப் பொதுத் திருப்பணி நிதியிலிருந்து மேற் கொண்டனர். இதற்குரிய வைரவர் சிலையினை கந்தளாய்ப் பிரதான வீதியிலுள்ள ரங்கா ஹாட்-வெயார் நிறுவன உரிமையாளர்கள் வழங்கியுள்ளனர்.

மணிக்கூட்டுக் கோபுரம்

எமது சிவாலயத்திற்கு ஓர் மணிக்கோபுரம் அமைக்கப்பட வேண்டும். அதன் மணி ஓசை எங்கும் ஒலிக்க வேண்டும். அந்த மங்களநாதம் எங்கும் பரவி அடியவர்களின் வாழ்வில் மகிமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என நாம் எண்ணிய போது அத்திருப்பணியினை எமது கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு.ப.சந்திரலிங்கம் அவர்கள் ஏற்று காலம் சென்ற தனது தாயாராகிய திருமதி. பரமானந்தம் அழகரெத்தினம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். இம்மணிக் கூட்டுக் கோபுரம் ஆலயத்தில் கம்பீரமாகக் காட்சி தருவதுடன், மிகுந்த அழகாகவும் காணப்படுகிறது. இம்மணிக் கூட்டுக் கோபுரத்தினை முன்னர் அமைக்கமுற்பட்ட திரு. தியாகராஜா அவர்கள் 1990ம் ஆண்டு அகால மரணமடைந்ததைத் தொடர்ந்து அம்முயற்சி கைவிடப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது ஆலமரத்தில் கட்டப்பட்டுப் பாவனையிலுள்ள மணியானது மங்கி பிறிச் சீரானது முகாம் வாசலில் காணப்பட்டது. 1953ம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர்கள் முகாமைக் கைவிட்டுச் செல்லும்போது எமது ஆலயத்திற்கு அதனை அன்பளிப்பாக வழங்கிச் சென்றார்கள்.

நாக தம்பிரான் ஆலயம்

எமது மோசமான நிதிநிலமை காரணமாக நாக தம்பிரான் ஆலயம் ஒன்றை அமைக்கும் விருப்பம் இருந்த போதும் அதற்கு உபயகாரர் இன்றி நாம் அவ்வெண்ணத்தைக் கைவிட்டு எம்பெருமான் வழிவிடுவான் என்று எண்ணி இருந்து விட்டோம். என்னே புதுமை ஒரு நாள் மட்டக்களப்பு, வந்தானுமுலையிலிருந்து ஓர் தொலைபேசி அழைப்பு. அழைப்பை மேற்கொண்டவர்கள் கந்தளாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திருமதி. தா. கனகலெட்சுமியும், அவரின் இளைய புதல்வன் திரு.சதீஸ்வரன் அவர்களும் ஆவார். தமக்கு நாக தம்பிரான் ஆலயம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான நேர்கடன் ஒன்று உள்ளதாகவும், அதனை எமது சிவாலயத்தில் நிறுவ முடியுமா எனவும் வினாவினர். நாம் அவர்களின் வேண்டுகலை வரவேற்று ஆதரித்தோம். ஈற்றில் நாக தம்பிரான் ஆலயம் அதற்குரிய சிலைகள், கலசம் என்பன அவர்களால் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் நாக தோசத்திற்கான பரிகாரங்களை எமது சிவாலயத்திலேயே மேற்கொள்ள வழி பிறந்துள்ளது.

நவக்கிரகம்

எமது நிர்வாக சபை மேற்கொண்ட ஆலயத் திருப்பணி வெலைகளில் நவக்கிரக ஆலயம் அமைப்பதற்கு எமக்கு இறைவன் காட்டிய வழியை நினைக்கும் போது மெய் சிலிக்கின்றது. கந்தளாய் போன்ற பிரதேசங்களில் வசிக்கும் மக்கள் தமது நவக்கிரக தோசங்களுக்கு நிவாரணங்களைச் செய்வதற்கு பல மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள திருக்கோணமலைக்கு பயணம் செய்ய வேண்டி இருந்தது. இது மிகவும் சிரமமான ஓர் காரியமாகும். சிவாலயங்களில்ப் பொதுவாக நவக்கிரகத்திற்கென தனியாக ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு எமது ஆலயத்திலும் ஓர் நவக்கிரக ஆலயமமைத்தால் எவ்வளவு சிறப்பாகவும், மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் பிரயோசனமாகவும் இருக்கும் என எண்ணிக் கொண்டிருந்தோம்.

அவ்வேளையில் எமது கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், பொது விடயங்களில் முன்னோடியாகத் திகழ்பவருமான திரு.வ. யோகராஜா அவர்கள் நீண்ட காலத்தின் பின்னர் ஒரு நாள் எமது ஆலய திருப்பணி வேலைகளைப் பார்வையிட வந்து என்னுடனும், பொருளாளருடனும் உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது நாம் இவ்நவக்கிரக ஆலயத்தின் தேவை, முக்கியத்துவம் தொடர்பாக அவரிடம் கூறிய போது எவ்வித தயக்கமும் இன்றி இன் முகத்துடன் அவர் தனது காலம் சென்ற மூத்த புத்திரியாகிய செல்வி. யோ. அனுசியா அவர்களின் நினைவாக இக்கைங்கரியத்தை செய்து தர முன்வந்தார். அவ்வாறே நவக்கிரக ஆலயம், அதன் சிலைகள், கலசம், இரும்பு வேலி என்பவற்றை மிகவும் நேர்த்தியான முறையில் அமைத்து வழங்கியுள்ளார். இவ் நவக்கிரக ஆலயம் இப்பகுதி மக்களுக்கெல்லாம் மிகுந்த பயனுடையதாகத் திகழும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

தீர்த்தக் கிணறு

இறைவனின் பூஜைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் நீரானது மிகவும் தூயதாகவும், பிறர் தீண்டாததாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பது ஐதீகமாகும். இதற்கு ஆலயத்திற்கென ஓர் தீர்த்தக் கிணறு அமைக்கப்படுவதே சிறந்த தீர்வாகும். இத்திருப்பணியினை மேற்கொள்வதற்கு நாம் ஓர் உபயகாரரைத் தேடிக் கொண்டிருந்த போது தி/பேராறு பரமேஸ்வரா மகா வித்தியாலய அதிபர் திருமதி. எல். ரவிராஜன் அவர்கள் பாடசாலை சார்பாக ஓர் தீர்த்தக் கிணற்றினை ஆலய வளவிலுள் அமைத்துத் தரும் விருப்பினைத் தெரிவித்தார். அவ்வாறே கனரக இயந்திரத்தின் உதவியுடன் ரூபா 25 ஆயிரம் செலவில் கிணறு தோண்டப்பட்டு குறுகிய காலத்திற்குள் சதுர வடிவான கிணறு அமைக்கப்பட்டது. இதற்குரிய நீர் இறைக்கும் பம்பியினை கந்தளாயைச் சேர்ந்தவரும் இங்கிலாந்தில் வசிப்பவருமான திரு.சி. சுதாகரன் வழங்கியுள்ளார்.

குழாய் நீர் வசதி

1994ம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தல் பிரசாரப் பணிகளுக்கு கந்தளாய்க்கு வருகை தந்திருந்த காலம் சென்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அமர்வு. திரு. தங்கத்துரை அவர்கள் தான் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றால் முதல் பணியாக எம் சிவாலயத்திற்கும் அதன் சுற்றாடலுக்கும் குழாய் நீர் கிடைக்க வழி செய்வேன் என்று வாக்குறுதி வழங்கினார்.

அவ்வாறே அவர் தனது முதலாவது பன்முகப் படுத்தப்பட்ட வரவு செலவு நிதியத்திலிருந்து 0.375 மில்லியன் ரூபாயை வழங்கி ஆலயத்திற்கும், சிவன் கோவில் வீதி, பாடசாலை வீதி என்பனவற்றிற்கும் குழாய் நீர் கிடைக்க வழி செய்தார். இதன் மூலம் நீண்டகாலக் குடிநீர் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணப்பட்டு இன்று அதன் பயனை இப்பகுதி மக்கள் நன்கு அனுபவித்து வருகிறார்கள்.

ஆலய வேலியும், கதவும்

நீண்ட காலமாகவே ஆலயமானது கட்டாக்காலி மாடுகளின் உறைவிடமாக இருந்து வந்தது. அதனால் எந்த ஓர் பயிரினையும் ஆலய வளவினுள் உருவாக்க முடியாமல் இருந்தது. இவ்வேளையில் எமது கிராமத்தைச் சேர்ந்த திருமதி. வேலாயுதம் அவர்கள் இக்குறைபாட்டினை நிவர்த்தி செய்வதற்காக ஓர் இரும்புக் கதவினைச் செய்து அன்பளிப்பாக வழங்கினார். ஆலய நிர்வாக சபையினர் கொங்குறிட்ட தூண் இட்டு வேலியை செப்பனிட்டதுடன் அன்பளிப்பாகக் கிடைத்த கதவுகளுக்கு தூண் அமைத்து இவ்வேலையைப் பூர்த்தி செய்தனர்.

மின்சார வேலைகள்

ஆண்டவன் அடியவர்களின் வாழ்வில் ஒளியேற்றுவது தொடர்பாகவே நாம் அறிந்துள்ளோம். இதற்கு மாறாக, கந்தளாயைச் சேர்ந்தவரும் இங்கிலாந்தில் வசிப்பவருமாகிய திரு. சி.சுதாகரன் அவர்கள் ஆலயத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கும் முழுப் பொறுப்பினையும் பெருமனதுடன் ஏற்றுக் கொண்டு ஆலயத்திற்கே ஒளியேற்றியுள்ளார். தாராள உள்ளத்துடன் அவர் செய்த இத்திருப்பணியினால் இன்று புதிதாக கட்டப்பட்ட எம் சிவாலயமானது ஜெகஜ்ஜோதியாகக் காட்சி அளிப்பது பக்தர்களைப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தும் ஓர் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

நந்தி பலிபீடம்

இத்திருப்பணியினைக் கந்தளாயைச் சேர்ந்தவரும் தற்போது இங்கிலாந்தில் வசித்து வருபவருமான திரு. மு. சிவலிங்கம் அவர்கள் பொறுப்பெற்று நந்தி, பலிபீடத்தையும், அதற்குரிய விக் கிரகங்களையும் வழங்கியுள்ளார்.

பூசகர் விடுதி, மடைப்பள்ளி, அலுவலகம், களஞ்சியம், மலசலகூடம்.

முன்னர் பூசகர் விடுதியானது செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்டு தகரத்தினால் வேயப்பட்டிருந்தது. எந்தவிதத் திருத்த வேலைகளும் இன்றி மிகவும் அழிவடைந்த நிலையில் அது காணப்பட்டதுடன் தகரங்களும் காற்றினால் அடித்துச் செல்லப்பட்டு சில அறைகள் முற்றாகவே கூரை இன்றிக் காணப்பட்டன. மொத்தத்தில் மனிதர்கள் விழ முடியாத ஓர் இடமாகவே அது காணப்பட்டது. இன்று பூசகர் விடுதியானது முற்றாகத் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குரிய அஸ்பெஸ்ரஸ் கூரைகளை தி/பேராறு பரமேஸ்வரா ம.வி அதிபர் திருமதி. எஸ்.ரவிராஜன் அவர்கள் பாடசாலை சார்பாக வழங்கினார். இவ்விடுதியுடன் இணைந்ததாகமடைப்பள்ளி, அலுவலகம் களஞ்சியம், மலசலகூடம் என்பன ஆலயப் பொதுத் திருப்பணி நிதியிலிருந்து அமைக்கப் பட்டதுடன் இதற்குரிய மின்சார இணைப்புகளும் பொது நிதியிலிருந்து மேற்கொள் எப்பட்டன.

ஒலிபெருக்கி உபகரணங்கள்

எமது அலயமானது நீண்டகாலமாக இயங்கி வந்த போதும் அதற்கென ஒலிபெருக்கி சாதனங்கள் இல்லாமல் இருந்தது ஓர் பெரிய குறைபாடாகவே உணரப்பட்டது. எந்த ஓர் நிகழ்ச்சி அல்லது விழாவாயினும் வாடகைக்கு அவற்றைப் பெறுவதுடன் அதற்கென பெருமளவு நிதியினையும் செலவிட வேண்டியிருந்தது. இக்குறைபாட்டை மத்திய கிழக்கில் பணிபுரியும் கந்தளாயைச் சேர்ந்த திரு. இ. சிவனேசன் அவர்களும், இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் திரு. எஸ். ஜெயக்குமார் அவர்களும் தலா ஒரு சோடி ஒலிபெருக்கி உபகரணங்களை அன்பளிப்பாக வழங்கி நிவர்த்தி செய்துள்ளனர்.

பீடம்

விழாக்காலங்களில் அலங்கார மூர்த்திகள் வீதியுலா வருவது ஆலய சம்பிரதாயங்களில் ஒன்றாகும். 1975ம் ஆண்டுகளில் முன்னைய நிர்வாக சபையினரால் அலங்கார மூர்த்திகள் அமைக்கப்பட்ட போதும் அவற்றைக் கொண்டு வீதியுலாவருவதற்கு பீடம் ஒன்று இருக்கவில்லை கும்பாபிஷேகம் வருகிறது எவ்வாறு சுவாமியை ஊர்வலம் கொண்டு வருவது என நாம் எண்ணிக் கொண்டிருந்த வேளையில் கந்தளாயைச் சேர்ந்த திரு.தாமோதரம் பிள்ளை, அவர்களின் உறவினர்களான இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் திருமதி. இந்திராதேவி, பிரான்சில் வசிக்கும் திரு.நந்திஸ்வரன் ஆகியோர் தமது நேர்கடனாக இதனை ஆலயத்திற்கு அமைத்து வழங்கியுள்ளனர். இதனை திருகோணமலையைச் சேர்ந்த ஸ்தபதி திரு. சிவசோதிவிங்கம் அவர்கள் அமைத்து உதவியுள்ளனர்.

சண்டேஸ்வரர் ஆலயம்

இவ்வாலயமானது சிவன் ஆலயப் பொதுத் திருப்பணி நிதியிலிருந்து அமைக்கப்பட்டது. இதற்குரிய விக் கிரகத்தினை கந்தளாய் போட்டன் காட்டில் வசிக்கும் திரு. போசராஜா அவர்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார். தம்பலகமம் பிரதேச செயலகத்தைச் சேர்ந்த கிராம சேவை உத்தியோகத்தர் திரு. கிருபானந்தம் அவர்கள் நிர்மாண வேலைகளுக்குரிய ஏற்பாடுகளை செய்து தந்தார்.

ஸ்தம்பப் பிள்ளையார்

ஸ்தம்பப்பிள்ளையாருக்குரிய ஆலயமானது சிவனாலயப் பொதுத் திருப்பணி நிதியிலிருந்து நிர்மாணிக்கப்பட்டது. ஸ்தம்பப்பிள்ளையார் விக்கிரகத்தினை எழு கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு.பா. சிவகுரு அவர்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார்.

ஆலயப் பூசைக்குரிய உபகரணங்கள்

எழு சிவாலயத்தைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட காலமாக பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு திருவிழாக்கள் எதுவும் இடம்பெறாமலே இயங்கி வந்தது. இதனால் ஓர் ஆலயத்தில் பூசைகள், விழாக்கள் என்பவற்றிற்குரிய பொருட்கள் எவையும் ஆலயத்தில் காணப்பட வில்லை. கும்பாபிஷேக நாள் குறிப்பிடப்படப் போகின்றது. எவ்வாறு இப்பொருட்களை அலயத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் எனநாம் எண்ணிக்கொண்டிருந்த போது எழு கிராமத்தில் வசிக்கும் திருமதி. செ.மாரிஆச்சி குடும்பத்தினரும் இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் அவர்களின் புதல்வன் திரு.உதயகுமார் அவர்களும் இத்தேவையை அறிந்து பெருந்தொகைப் பணச் செலவில், நல்ல தரமான பொருட்களை கொள்வனவு செய்து ஆலயத்திற்கு வழங்கியுள்ளனர். சோடோபசாரப் பொருட்கள், தீபங்கள், குடங்கள், குடை பெரிய குத்துவிளக்குகள், கிடாரங்கள் என்பன இவற்றுள் முக்கியமானவையாகும் இதன் மூலம் நித்திய தினங்கள் விசேட தினங்கள் என்பவற்றை நல்ல முறையில் மேற்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

வர்ணப்பூச்சு வேலைகள்

ஓர் ஆலயமானது பார்த்துப் பார்த்து எவ்வளவு தான் தரமாக நிர்மாணிக்கப்பட்டாலும், அதனை மெருகூட்டுவது அதற்குரிய வர்ணப்பூச்சுகளாகும். அந்த வகையில் எழு ஆலய மீள் நிர்மாண வேலைகள் முடிவடைந்து கும்பாபிஷேகத்திற்குத் தயாரான நிலையில் மட்டக்களப்பு, விழாவட்டவனைச் சேர்ந்த திரு.மகேஸ்வரன் அவர்கள் இவ்வர்ண வேலையைப் பொறுப்பேற்று மிகவும் நேர்த்தியான முறையில் குறிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு முன்னதாகவே வர்ணப்பூச்சு வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்தார். இதற்குரிய மொத்தச் செலவு ரூபா இரண்டு இலட்சத்து எழுபதாயிரம் (270,000.00) ஆகும்.

திருமலை மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கௌரவ இரா.சம்பந்தன் அவர்களின் ஒதுக்கீடான ரூபா 250,000க்கு கருங்கல் விக்கிரகங்களை நாம் கொள்வனவு செய்த போதும், பின்னர் ஒவ்வொரு விக்கிரகத்தினரையும் ஒவ்வொரு அன்பர்கள் பொறுப்பேற்றமையால், அப்பணத்தினை மீளச் சேகரித்து, நாம் வர்ணப்பூச்சு வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்தினோம் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

திருவாசிகள்

எழு சிவாலயத்தில் காணப்படும் கருங்கல்லினாலான விக்கிரகங்களுக்கு திருவாசிகளை அமைக்குமாறும், அவை அவற்றிற்கு மிகுந்த அழகையும், தெய்வம்சத்தையும் வழங்கும் என கும்பாபிஷேகத்தினை

தலைமையேற்று நடாத்திய பிரதம குருக்கள் பிரம்மபு.சோ.ரவிச்சந்திரகுருக்கள் ஆலோசனை வழங்கினார்கள். பல அன்பர்கள் தாமகவே முன்வந்து இத்திருப்பணியினை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் அவற்றின் விபரம் வருமாறு.

முலமுர்த்தி	- திரு. க.ரவிராஜன்
அலங்காரமுர்த்தி	- திரு. ச. நந்திஸ்வரன் - பிரான்ஸ்
விநாயகர்	- திரு. ச. நந்திஸ்வரன் - பிரான்ஸ்
முருகன்	- திரு. ச. நந்திஸ்வரன் - பிரான்ஸ்
வைரவ சுவாமிகள்	- திரு. பா.சீவகுரு
நாகதம்பிரான்	- திரு. நா. சுந்தரலிங்கம்
சண்மேல்வரர்	- திருமதி. செ.மாரி ஆச்சி குடும்பத்தினர்.

நிதி சேகரித்தல்

கும்பாபிஷேக நிதி திரட்டும் முகமாக ஆலய நிர்வாக சபையினரால் திரு.பா.சிவகுரு அவர்கள் தலைமையில் ஓர் குழு அமைக்கப்பட்டு ரூபா 1இலட்சம் நிதி அவர்கள் சேகரிக்க வேண்டுமென்று இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. பல்வேறு சிரமங்களுக்கும், இடங்களுக்கும் மத்தியில் கந்தளாயிலும், அயற்கிராமங்களுக்கும் சென்று இவர்கள் முழு முச்சுடன் நிதி சேகரிப்பில் ஈடுபட்டு நிர்ணயித்த இலக்குக்கும் மேலாக பணத்தை சேகரித்து வழங்கினார்கள். திரு.சி. சாந்தரூபன், திரு.ச. சிவகுமார் செல்வன் ரி.மணிவண்ணன் திரு. கே. விஜயராஜா, திரு. பே. வசந்தன், திரு. சி. விக்னேஸ்வரன், செல்வன் சி.தீபன் மற்றும் இந்நிகழ்வில் பற்குபற்றிய அனைத்து அன்பர்களுக்கும் எம்பெருமான் அருட்கடாட்சம் கிட்டுவதாக.

ஸ்தம்ப மண்டப இரும்பு வேலி

எழு சிவாலய ஸ்தம்பமண்டபமானது விசாலமான ஒன்றாக நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள போதும் அதனைச் சுற்றிவர எவ்வித தடுப்புச் சுவர்களும் அமைப்பதற்கு ஆலய நிர்வாக சபையினரால் முடியவில்லை. இதனால் அம்மண்டபத்தில் காணப்படும் ஸ்தம்பப்பிள்ளையார், நந்தி, பலிபீடம் என்பவற்றின் புனிதத் தன்மைக்கு மாசேற்படலாம் என அஞ்சினோம். இவ்வேளையில், கந்தளாயைச் சேர்ந்தவரும் ஆலயப் பொதுத் திருப்பணி நிதிக்கு ஏற்கனவே பங்களிப்பைச் செய்தவரும் தற்போது நோர்வேயில் வசிப்பவருமான திரு.மு. யோகராஜன் அவர்கள் இத்திருப்பணியினை ஏற்று அழகான ஓர் இரும்பு வேலியை ஆலயத்திற்கு அமைத்துத் தந்ததன் மூலம் ஸ்தம்ப மண்டபமானது பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது.

கலசம்

எழு ஆலய மூலஸ்தானம், எழுந்தருளி, மற்றும் ஏனைய கலசங்களை அழகான முறையில் அமைத்து வழங்குவதற்கு கந்தளாயைச் சேர்ந்த திரு.செ.சிறிகந்தன் அவர்களும் நோர்வேயிலுள்ள அவரின் புதல்வன் திரு. ஸ்ரீ ரஞ்சன் அவர்களும் முன்வந்தனர். அவர்களின் உபயத்துடன் ஆலயக் கோபுரத்தில் பொருத்தப்பட்டுள்ள கலசங்கள் அழகாகக் காட்சி தருகின்றன.

தொல்பொருட்காட்சி

முன்னாள் இந்து, கலாச்சார அமைச்சர் கௌரவ தி.மகேஸ்வரன் அவர்கள் எமது சிவாலயத்திற்கு விஜயம் செய்து புராதன சின்னங்களைப் பாதுகாப்பதற்கென ரூபா 50,000 வழங்கினார். ஆலயப் பொதுத் திருப்பணி நிதியிலிருந்து மேலும் சுமார் 59,000 செலவிட்டு ஓர் மண்டபம் அமைக்கப்பட்டு புராதன சின்னங்கள் மழை, வெய்யிலிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. மிகுதி வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இவ்வருட வரவு செலவுத் திட்ட நிதியிலிருந்து நிதி ஒதுக்குவதற்கு திருமலை மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கௌரவ திரு. துரைரட்சிங்கம் அவர்கள் வாக்குறுதி வழங்கியுள்ளார்கள். இவ்வாறு நிதிகிடைக்கும் பட்சத்தில் தொல்பொருட்காட்சிச் சாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள தொல்பொருட்களை மேலும் அழகான முறையில் அடுக்கி ஓர் ஒழுங்குமுறையாக பேணலாமென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

மேலும் கந்தளாய் போன்ற ஓர் சிறிய கிராமத்தில் சுமார் இரண்டு மில்லியன் செலவில் ஓர் ஆலயத்தை அமைப்பது என்பது இலகுவான ஓர் காரியமல்ல. சிறுதுளி பெருவெள்ளம் என்பார்கள். அதுபோன்று இத்திருப்பணிக்கு நிதியுதவி நல்கிய எமது கிராமத்தவர்கள், உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அன்பர்கள், அனைவரினதும் உதவியை பெருமனதுடன் நினைவு கூருகின்றோம். கட்டிட திருப்பணி நிதி, கும்பாபிஷேக நிதி உதவி நல்கியவர்களின் பெயர்கள் நீண்டதாக இருப்பதால் இம்மலரில் அவை குறிப்பிடப்பட இயலாமல் உள்ளமைக்கு வருந்துவதுடன் அவர்களின் பெயர் விபரம், அன்பளிப்பாக வழங்கிய தொகை, பொருட்களின் விபரம் என்பன வருடாந்த பொதுக் கூட்ட அறிக்கையில் விபரமாக அடியார்களுக்கு வழங்கப்பட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் 1999ம் ஆண்டுவுரைக்குமான கணக்கறிக்கைகள் ஏற்கனவே சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மற்றும் நிதி சேகரித்தல், யாகசாலை நிர்மாணம், கோபுரங்களுக்கான மேடை, விதியலங்காரம், தண்ணீர்ப் பந்தல், அன்னதானம், பிரச்சாரம் போன்ற தெய்வப் பணிகளில் தங்களை மெய்யார்வத்துடன் ஈடுபடுத்தி இந் நிகழ்வு சிறப்புற அரும் பாடுபட்ட எமது இளைஞர்களுக்கும், கிராமத்தவர்களுக்கும் எம்பெருமானின் அருட்கடாட்சம் கிட்டப் பிரார்த்திக்கின்றோம். அதே வேளையில் தி/பேராறு பரமேஸ்வரா மகாவித்தியாலய அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் நிதிசேகரித்தல், சிரமதானப் பணிகளில் ஈடுபடுத்தல், அவசியமான நேரங்களிலெல்லாம் ஆலயத்திற்காற்றிய பணிகள் எண்ணிலடங்காதவை தவிரவும் பாடசாலை நிர்வாகத்தினர் திருக்கோணமலை நகரத்தில் ஆலயக் கட்டிட நிதியாக ரிக்கற் விற்பனை மூலம் சேகரித்து வழங்கிய ரூபா ஒரு இலட்சம் நிதிமூலம் பல அபிவிருத்தி வேலைகள் ஆலயத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தவிரவும் இவ்வாண்டும் பரமேஸ்வர மகாவித்தியாலய அதிபர் திருமதி. எல். ரவிராஜன் ரூபா 30,000 பாடசாலை சார்பாக ஆலயக் கட்டிட நிதிக்கு வழங்கி உதவியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது கிராமத்தின் முன்னேற்றத்திலும், வளர்ச்சியிலும் திருக்கோணமலை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கௌரவ இர.சம்பந்தன் ஐயா அவர்களும் துரைரட்சிங்கம் ஐயா அவர்களும் மிகுந்த கரிசிலனை கொண்டவர்கள். சிவன் ஆலய வீதியில் உள்ள 05 மதகுகளும் திரு. சம்பந்தன் ஐயாவின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் அமைக்கப்பட்டவையாகும் எமது கும்பாபிஷேகத்திற்குரிய நிதி உதவிகள் உரிய இடங்களிலிருந்து கிடைக்காததால் நாம் மிகவும் பதற்றமடைந்து சம்பந்தன் ஐயா அவர்களிடம் நிலமையை விளக்கிய போது அவர் உடனடியாகவே செயலில் இறங்கி ரூபா ஒரு இலட்சம் நிதி பெற்றுத்தந்து கும்பாபிஷேகம் இனிதே நடைபெற உதவினார்.

அதே போன்று இறுதிநேரத்தில் எமது கஸ்ட் நிலையை உணர்ந்து இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் திரு யோ. மோகன்ராஜ் ரூபா 95,000, இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் திரு.க.பருதிராஜன் ரூபா 50,000, சவுதியில் கடமைபுரியும் திரு. பா.கேதீஸ்வரன் ரூபா 28,000, இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் திரு. தா. சத்தியமூர்த்தி ரூபா 15,000, என கும்பாபிஷேக நிதி வழங்கி கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா இனிதே நடைபெற உதவிபுரிந்துள்ளார்கள்.

கும்பாபிஷேகம் நிறைவுபெற்றுள்ள இவ்வேளையில் இப்பணியில் பங்குபற்றிய நல்லதயம் கொண்ட யாவரையும் போற்றி நிற்பதோடு அவர்களுக்கு வாழ்வில் சகல வளமும் பெற சிவனருள் சித்திக்கட்டும், ஆன்றோர் அருள் வாக்குப் படி புதுக்கோயில் கட்டும் புண்ணியத்திலும் மேலானது பழைய கோயிலைப் புதுப்பித்தல் ஆதலினால் அப்புண்ணியம் இப்பணியில் பங்குபற்றிய யாவரும் பெறவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சிவாலயத்தின் பொருட்செயற்பாலனவாகிய திருத்தொண்டுகள் யாவை ?

திருவலகீடுதல், திருமெழுக்குச் சாக்குதல், திருநந்தனவனம், வைத்தல், பக்திரபுஷ்ப மெடுத்தல், திருமாலை கட்டுதல், சுகந்தகூப மீடுதல், திருவிளக்கேற்றுதல், தோத்திரம் பாடல், ஆனந்தக் கூத்தாடல், யுசைத் திரவியங்கள் கொடுத்தல் என்பவைகளாம்

நந்திதேவர்

சிவபுரீ சோ. கைலாசசங்கர்
பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம்,
திருக்கோணமலை

சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலின் தலைமை அதிகாரியாகவும், தலைமைக் காவலராகவும் வீற்றிருப்பவர் திருநந்திதேவர். இவருடைய அனுமதி பெற்றே இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்களையாவரும் சிவபெருமானின் சந்நிதியுள் சென்று அவரைத் தரிசித்து அருளைப்பெற வேண்டும்.

இவர் சிவபெருமானின் யோகத்தீயினின்று அவருடைய அம்சமாகவே தோன்றியவர். நந்துதல் என்பதற்கு வளர்தல். நிலையாக இருத்தல் என்பது பொருள். எப்போதும் ஞானத்தியாக ஒளிரும் பெருமானுடன் இணைந்திருக்கதால் இவர் “நந்தி” என்றழைக்கப்படுகின்றார். தலைவனான சிவபெருமானின் பால் இவர் கொண்டுள்ள அன்பு என்றும் மங்காது வளர்வதால் இவருக்கு “நந்தி” என்பது பெயராயிற்று என்பாரும் உண்டு.

இவர் நந்தி கணங்களின் தலைவர். செல்வத்தின் அடையாளமான மாட்டின் திருஉருவமுடையவர். சதாகாலமும் சிவனைச் சிந்தனையில் நிறுத்தித் தவம் கொண்டிருப்பவர். அந்நிலையில் இவர்.

குட்டையான கொம்புகளும் நீண்டவாலும், பருத்த திமிலும், வலிய கால்களையும் கொண்டவர்.

மேலும் சிவாலயங்களில் மகாமண்டபத்தில் இறைவனை நோக்கியவாறு அமர்ந்து தியானத்தில் முழ்கியிருப்பவர். தருமத்தின் வடிவமாகவும், யோகத்தின் வடிவமாகவும் விளங்குபவர்.

சிவபெருமானிடம் அன்பு பூண்டவர்கள் இவரைத் தலைமையாகக் கொண்ட நந்தி கணத்தில் வாழ்கின்றனர் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

நந்தியம்பெருமான் சிவலிங்கத்திற்கு முன்பு காளை மாட்டின் வடிவில் படுத்தவாறு இருப்பினும் கயிலையில் சிவலோக மண்டபத்தின் வாயிலில் தேவவடிவினராக நாற்கரங்களில் மான், மழு, தண்டம், பொற்பிரம்பு ஏந்தி அழகிய திருமுகத்துடன் மகுடம் துலங்க எழுந்தருள்கின்றார். சிவபெருமானைப் போலவே இவருடைய ஜடாமகுடத்திலும் பாம்பும் வெண்பிறையும் அமைந்துள்ளன. குண்டலினீ என்பது இவருடைய தேவியின் பெயராகும்.

இவர் பூவுலகில் பிறந்து சிவபூஜை செய்ய விரும்பினார். அதன்படியே மழபாடியில் அவதரித்துச் சிவபூஜை செய்து மகிழ்ந்தார். இவர் மனைவியான

குண்டலினீ என்பவள் சுயம்பிரபையாக மண்ணில் தோன்றி இவரை மணந்தாள். இவருடைய திருவடிவின் அருமையை உணர்ந்த திருமால், பிரமன், வேதங்கள் முதலிய பலரும் இவருடைய வடிவான ரிஷப (மாட்டின்) உருவம் கொண்டு சிவபெருமானைத் தாங்கிப் பேறு பெற்றனர்.

நந்தியும் பெருமானே சிவபிரான் அருளை அடியவர்கள் பெற்று வளம்பெற்று வாழ வழிகாட்டி நிற்கின்றார். சிவாலயங்களில் அமைந்துள்ள கோபுரங்களில் (குடகறை என்ற) உள்ளறையில் வடக்கு நோக்கியவாறு இவர் தனது தேவியுடன் எழுந்தருளியிருக்கக் காணலாம்.

வலைவீசிய திருவிளையாடல்

சிவபெருமான் மீன்வனாய்த் தோன்றி வலைவீசி மீன்பிடித்துத் திருவிளையாடல் புரிந்ததைப் புராணங்களும், கிலக்கியங்களும் சிறப்புடன் குறிப்பிடுகின்றன.

மனிவாசகப் பெருமான் திருவாசகத்தில் இத்திருவிளையாடலைப் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகின்றனர். அவர் தமது, திருப்படையாட்சியில் “மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படுமாடியிலே” என்றும், போற்றித் திருவகவலில், “அலைகடல் மீன்சை நடந்தாய் போற்றி” என்றும் “கேக வேடராக்கிக் கெளறகு படுத்தும்” என்றும் பலவாறு குறிப்பிடுதலைக் காணலாம்.

சிவபெருமான் மீன்பிடித்தாடிய திருவிளையாடலைச் சீவராக்கிரமம், திருவிளையாடற்புராணம் முதலிய நூல்கள் கிரண்டு வகையில் குறிப்பிடுகின்றன. சீவராக்கிரமம் கூறும் கதையையே உபதேசகாண்டமும், கந்தபுராணமும் சற்று விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. முதலில் சீவராக்கிரமம் கூறும் மீன் பிடித்தாடிய வரலாற்றையும், தொடர்ந்து திருவிளையாடற் புராணத்தில் உள்ள வலைவீசிய படலத்தையும் இங்கு சுருக்கமாகக் காணலாம்.

உடையவர்

சிவஸ்ரீ மு. சண்முகரெத்தினக்குருக்கள்
ஆலடி விநாயகர் தேவஸ்தானம்,
திருக்கோணமலை

அண்டசராசரங்கள் யாவற்றையும் சிவபெருமான் தனது உடைமைப் பொருளாகக் கொண்டிருப்பதால் அவனுக்கு “உடையவர்” என்பது ஒரு பெயர். கல்வெட்டுகளில் இறைவன் உடையவர் என்றே குறிப்பிடப் படுகின்றார். தஞ்சைப் பெருஉடையார், ஆவுடையார், திருச்சிற்றம்பலமுடையார் என்று பலவாறு சிவபெருமான் அழைக்கப் படுதல் இங்கு எண்ணத் தக்கதாகும். சிவபூசைச் செல்வர்கள் தங்களின் பூசைக்குரிய ஆன்மார்த்த மூர்த்தியான சிவலிங்கத்தை உடையவர் அல்லது உடையார் என்றே அழைப்பார்.

பெரிய திருத்தலங்களில் வீற்றிருக்கும் சபாமூர்த்திகளான உற்சவத் திருமேனிகளுக்கு ஆண்டின் சில நாட்களில் மட்டுமே அபிஷேகம் செய்யப்படுதல் மரபு. அம்மூர்த்திகளுடைய அலங்காரத்தைத் தினமும் பிரித்து அபிஷேகித்து மீண்டும் அலங்காரம் செய்வது எளிதல்ல. எனவே அந்த மூர்த்திகளுக்குரிய எல்லா அபிஷேக ஆராதனைகளையும் அச்சபையுள் பெட்டகத்தில் வைக்கப் பட்டிருக்கும் சிறு சிவலிங்க மூர்த்திக்கே செய்வார். இந்தச் சிவலிங்கமே “உடையவர்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பெரும்பாலும் உடையவர் எனும் இந்த மூர்த்தி ஸ்படிகத்தாலாகிய சிவலிங்கமாகவே இருப்பார். தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் உள்ள உடையவர்

(திருச்சிற்றம்பல முடையார்) முதலிய மூர்த்திகள் ஸ்படிக லிங்கங்களே யாகும்.

திருநள்ளாற்று விடங்கர், திருவண்ணாமலையில் முன்பு இருந்த அண்ணாமலையுடையார். போன்றவை மரகத லிங்கங்களாகும். சப்தவிடங்கத் தலங்களிலும் உள்ள தியாகராச மூர்த்திக்கு நித்திய ஆராதனையின் பொருட்டு விடங்கர் ஸ்படிக, மரகதலிங்கங்களாக உள்ளன.

இந்த உடையவர் எனும் லிங்கங்கள் கவசம் அணிவிக்கப் பெற்று ஒரு பெட்டியில் பாதுகாப்பாக வைக்கப் பெற்றுள்ளன. பூசையின்போது மட்டும் இவை பெட்டியிலிருந்து வெளியில் எடுக்கப்பட்டு கவசம் களைந்து இபிஷேகம், அலங்காரம், ஆராதனம் செய்யப்பெற்று

மீண்டும் பெட்டியில் வைத்து உரிய இடத்தில் வைக்கப் பெறுகின்றனர்.

(பொதுக்குறிப்பு. வைணவ மரபில் உடையவர் என்ற சொல் சிம்மாசனாதிபதிகளைத் தோற்றுவித்து வைணவம் பரப்பிய ஸ்ரீராமானுஜரைக் குறிக்கின்றது. இச்சொல் தமிழக இனப் பெயர்களில் அகமுடையார்க்கும் குலாலர்களுக்கும் பட்டப் பெயராகவும் இருந்து வருகின்றது.)

திருநந்தனவனம் வைத்தல்

திருநந்தனவனம் வைக்கற்பாலதாகிய தானம் யாது ?

சண்டாள பூமிக்குள் சுடுகாட்டும் மலசை மோசன பூமிக்குள் சமீபத்தி னல்லாததாய், நான்கு பக்கத்துள் சுவர்னாலேனும் வேலியினாலேனும் சூழப்பட்டதாய்க், கீழே ஆழமாக வெட்டி எலும்பு முதலிய குற்றங்கள் அறப் பரிசோதிக்கப்பட்டதாய்ப், பசு நிரை கட்டப் பெற்றுக் கோசல கோமயத்தினாலே சுத்தி யடைந்ததாய் உள்ள நிலமேயாம்.

உருத்திராக்கம்

திருமதி. லிங்கேஸ்வரி ரவிராஜன் (அதிபர்)
பரமேஸ்வரா மகாவித்தியாலயம்,
கந்தளாய்.

உருத்திராக்கம் புனைந்தவர் எவராயினும் அவர் தமைத் தீவினை அடையாது. எத்தகைய ஞானமும் எத்தகைய வீரதமும் உருத்திராக்கம் புனைவதற்கு ஈடாகாது. ஆயிரம் உருத்திராங்களை அணிந்தவர் தமைத் தேவர்கள் சிவயிரானென்றே தொழுவர் - உபதேசகாண்டம்.

சிவநெறி நிற்போர் அணியும் திருவாபரணங்களில் முதன்மையானது உருத்திராக்கமாகும். இதனைத் தனித்தும் மாலையாகக் கோர்த்து வடமாகவும் அணிவர்.

உருத்திராக்கம் என்பது ஒருவகை மரத்தின் விதையாகும். நன்கு பழுத்த உருத்திராக்கப் பழத்திலிருந்து இக்கொட்டைகள் சேகரிக்கப் படுகின்றன. இமயமலைச் சாரலிலும் நேபாளத்திலும் இத்தகு மரங்கள் நிறைய வளர்கின்றன.

இம்மரத்தின் விதைகள் மிளகின் அளவு முதல் ஐயுமிச்சம் பழத்தின் அளவு வரை பல அளவுகளில் கிடைக்கின்றன. அபூர்வமாக தேங்காய் அளவுகூட விளைகின்றன.

இவை அக்கமணி, தெய்வமாமணி, புனிதமாமணி, நாயகன் விழிமணி, கண்மணி, கடவுள் நன்மணி என்று பலவாறு அழைக்கப்படுகின்றன.

உருத்திராட்சங்களைக் கோர்த்தமாலைகள் தாழ்வடம், அக்கவடம், அட்சமாலை, கண்டிகை என்று பலவாறு கூறப்படும்.

இந்த மணிகள் தோன்றியதற்கான பல புராணக்கதைகள் பல நூல்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அக்கதையாவது:-

ஒரு சமயம் மயன் (எ) கமலாட்சன், தாரகன் வித்யுன்மாலி என்ற மூன்று அசுரர்கள் தங்கம், வெள்ளி, இரும்பு ஆகியவற்றாலான பறக்கும் கோட்டைகளில் இருந்து கொண்டு தேவருக்கும் யாவருக்கும் துன்பம் விளைவித்தனர். அவர்கள் கடுந்தவம் செய்து சிவனிடத்தும், பிரமனிடத்தும் அரியவரங்களைப் பெற்றிருந்ததால் அவர்களை யாராலும் வெல்ல இயலவில்லை. எனவே இவர்கள் ஆங்காரம் கொண்டு அனைவருக்கும் அனேக தொல்லைகளைத் தந்தனர். அவர்களுடைய அளவு கடந்த இன்னலைப் பொறுக்கமாட்டாது தேவர்கள் முதலான யாவரும் சிவபெருமானைச் சரணடைந்து தம்மைக் காத்தருள வேண்டினர். சிவபெருமானும் அவர்களுக்கு இரங்கி மூன்று கோட்டைகளான அம்மூன்று புரங்களையும்

வெல்ல இசைந்தார். அவர் சகல தேவர்கள் சூழ்ச்சென்று முப்புரங்களை எரிக்கச் சினந்து சிரித்த அளவிலே அம் மூன்று புரங்களும் வெந்து நீராய் வீழ்ந்தன. அப்பொழுது சிவபெருமானின் மூன்று கண்களும் கோபத்தில் விழித்துச் சிவந்தன. அந்த நேரத்திலே அவருடைய கண்களைச் சுற்றி வியர்வைத் துளிகள் அரும்பியன. அவ்வியர்வைத் துளிகள் மண்ணில் வீழ்ந்து மரங்களாயின. அம்மரங்கள் உருத்திரனின் கண் வியர்வையிலே தோன்றியதால் உருத்திராட்ச விருட்சம் என அழைக்கப்பட்டன. அம்மரத்தின் கொட்டைகளே உருத்திராட்சங்கள் என்று வழங்கப்படுகின்றன. உருத்திராட்சம் என்பதற்குச் "சிவனுடைய கண்கள்" என்பது பொருளாகும்.

சிவனுடைய மூன்று கண்களிலும் இருந்து வீழ்ந்த வியர்வைத் துளிகளுக்கேற்ப இந்த மூன்று வகையான மரங்களும் முளைத்தன. வலது கண்ணான சூரிய விழியில் இருந்து பன்னிரண்டு துளிகளும், இடக்கண்ணான சந்திர விழியில் இருந்து பதினாறு துளிகளும், நெற்றிக்கண்ணான அக்கினி விழியில் இருந்து பத்து துளிகளும் ஆக முப்பத்தியெட்டு துளிகள் மண்ணில் வீழ்ந்து முளைத்து மரங்களாயின. சூரிய விழியில் இருந்து தோன்றியவை செந்நிறமாயும், சந்திர விழியில் இருந்து உண்டானவை வெண்ணிறமாயும் அக்கினி விழியில் இருந்து தோன்றியவை கருநிறமாயும் விளங்குகின்றன. இவற்றால் இன்று உத்திராட்சம் 38 வகையாக விளங்குகின்றது என்பர்.

உருத்திராட்சத்தில் இயற்கையாகவே அமைந்த துளையான நாளமும், முகங்கள் என்கிற அழுத்தமான நெடுக்குக் கோடுகளும், மேடும் பள்ளமுமான கேசரங்கள் என்னும் பகுதியும் அமைந்துள்ளன. இதில் கீழ்ப்பகுதிஈ பிரம்மனையும், கோடுகள் (முகங்கள் சிவனையும், துளை விஷ்ணுவையும் குறிக்கும் என்பர். மேற்பகுதியில் உள்ள கேசரங்கள் என்னும் முள் முள்ளாக அமைந்த பகுதி அனைத்து தேவர்களையும் குறிப்பதாகும்.

இவற்றில் உள்ள முகங்களுக்கேற்ப இவற்றிற்கு அதிதேவதைகள் அமைகின்றனர். இத்தேவைகளுக்கூரிய மணிகளை அணிவதால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியை அடைகிறார்கள். அவற்றை அணிந்தவர்க்கு அவர்கள் தானாகவே முன்வந்து அருள்பாலிக்கின்றனர்.

உருத்திராக்கத்தில் ஒரு முகம் கொண்டவைச் சிவபெரு மானையும், இரண்டு முகம் கொண்டவை சிவசக்தியையும், மூன்று முகம் கொண்டவை அக்கினியையும், நான்கு முகம் கொண்டவை பிரமனையும், ஐந்து முகம் கொண்டவை காலாக்கி ருத்திரரையையும், சதாசிவனையும், ஆறுமுகம் கொண்டவை முருகப் பெருமானையும், ஏழு முகம் கொண்டவை சப்தமாதர், ஆதிசேடனையும், எண்முகம் கொண்டவை விநாயகரையும், வித்யேசுவரர்களையும், ஒன்பது முகம் கொண்டவை வைரவர், கங்கை முதலான நவதீர்த் தங்களையும், பத்து முகம் கொண்டவை தசதிக் பாலகர்கள், (விஷ்ணு) ஆகியோரையும், பதினொரு முகம் கொண்டவை ஏகாதச ருத்திரர்களையும், பன்னிரண்டு முகம் கொண்டவை பன்னிரு ஆதித்ததியர்கள், பன்னிரு வடிவான திருமாலின் மந்திர மூர்த்திகளையும், பதிமூன்று முகம் கொண்டவை நூறு உருத்திரர்களையும், பதினான்கு முகம் கொண்டவை அக்ஷிணித் தேவர்கள் அஷ்ட வசுக்கள் ஆகியோரையும், பதினைந்து முகம் கொண்டவை சந்திரனையும், பதினாறு முகம் கொண்டவை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள், மும்மூர்த்திகள் ஆகியோரையும் அதிதேவதையாகக் கொண்டவை. இவற்றை அணிவதால் அவையவைக்குரிய தேவர்கள் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியை அடைந்து அருள்புரிகின்றார்கள்.

முப்பத்தாறு, ஐம்பத்திநான்கு, நூற்றெட்டு ஆகிய எண்ணிக் கையில் இம் மணிகளைக் கோர்த்து மாலையாக்கித் தலையிலும், கழுத்திலும் அணிவர். சிறு அளவிலான ஆறு மணிகளைக் கோர்த்து காதில் வளையமாகவும் அணிவர்.

பொதுவாக ஐந்து முகமுள்ள உருத்திராக்கங்களே அதிக அளவில் கிடைக்கின்றன. சிவபூசையாளர்கள் ஐந்து அல்லது பதினொரு முகங்கொண்ட மணிவடத்தையே அணிகின்றனர். ஒருமுகம் உள்ள உருத்திராக்கம் அரிதாகவே கிடைக்கின்றது. இதனால் இதன் விலை அதிகமாக இருக்கிறது.

இரட்டை வாழைப்பழம் போல ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டி விளைந்த இரட்டை உருத்திராட்சங்களும் கிடைக்கின்றன. இவற்றைக் 'கௌரி சங்கரம்' என அழைப்பர். இதனைப் பொன் தகட்டால் செய்த கவசத்தால் மூடி கழுத்தில் அணியும் மாலையில் நடுநாயகமாக இணைத்து அணிவர்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள கொட்டையூர் எனும் தலத்தில் மூலவரான சிவலிங்கமூர்த்தி உருத்திராக்கம் போன்ற மேனியை உடையவராக விளங்குகின்றார் என்பர்.

பொதுவாக தென்னகத்தில் உருத்திராக்க மரங்கள் பயிராவதில்லை. மிகவும் அபூர்வமாக கூவம் என்றழைக்கப்படும் திருவிற் கோலம் எனும் திருத்தலத்தில் (கோயிலுக்கு எதிரில் உள்ள சத்திரத்தின் பின்புறம்) உருத்திராக்க மரம் வளர்ந்துள்ளது. இம்மரம் சித்திரையில் காய் காய்கின்றது என்று கூறுகின்றனர்.

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க.

வேகம்

ஆணவ மலமாகிய உயிர்களின் கியற்கையால் வளரும் ஒரு அசுத்தத்தால் உயிர்கள் வேகம் அடைகின்றன. அகங்காரம், மமகாரம் என்னும் இரு வகையில் நம் மனத்தில் உருவாகும்.

நான் என்று கூறித்தன் அழகு, வீரம், திறமை, பேச்சு, செயல், கலை ஆகியவற்றில் உயர்கிறான். இதில் தடை வந்தால் தளர்கிறான். இந்த உயர்வும் தாழ்வும் மதிக்கப்படும். மதிவண்டியில் உருவாகும் சக்தியைப் போன்று நம்மை வேகப்படுத்துவதால் கிது அகங்காரம் எனப்படும்.

என் வீடு, என் பிள்ளை, என் மனைவி, என் சொத்து, என்புகழ் என்பதில் பற்றுக் கொண்டு வளர்வதும் தாழ்வதும் ஆகிய செய்கையால் மேல் கூறிய அதே சக்தி வரும்: அது மமகாரம் எனப்படும்.

“யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கும் உயர்ந்த உலகம் புகும்”

(திருக்குறள் 344)

என்று வள்ளுவர் கூறுவதால் கிதை அறிக.

இந்த வேகங்கள் (stress) கிடயத்தில் அழுத்தங்களை உண்டாக்கி மரணம் உண்டாக்குவதை நாம் அடிக்கடி கண்டும் கேட்டும் வருகிறோம். கிவைகள் வேகத்தாலும், வேகத் தடைகளாலும் நடப்பவையே.

சீந்திப்பது, எண்ணுவது, கவலைப்படுவது ஆகியவற்றால் தலை சுடுவதும், உடல் வெப்பமாதலும், கிரத்தக் குழாய்கள் விரிவடைந்து கிரத்தம் வெளியேறுதலும், தசைகளின் கூட்டுகள் குலைந்து முலம் முதலிய நோய் வருதலும் இந்த வேகத்தின் காரணம் என்றறிக.

வேகமாக ஓடிய மோட்டார் தொட்டால் சுடுவதில்லையா? அது போன்றது கிது. இந்த வேகம் விவேகத்துக்கு எதிரானது. விவேகம் என்ற அறிவு வேகம் பெரும்பாலும் நன்மை தரும் அதனால் “வி” என்ற எழுத்து வேகத்துடன் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

சிவ மூர்த்தங்கள்

செல்வி. கோ. யோகேஸ்வரி (தரம் - 13)
பரமேஸ்வரா மகாவித்தியாலயம்,
கந்தளாய்.

சிவபெருமான் 1.உருவம், 2.அருவம், 3.உருவருவம், 4.ஆன்மாக்களோடு ஒன்றியநிலை. 5.பரந்து தனித்து நின்று உலகினை இயக்கும் சர்வபூதராக விளங்கும் நிலை என்று ஐந்த வடிவினராக விளங்குகின்றார்.

இவற்றுள் உருவம் என்பது ஐடாமகுடம், முக்கண், மான், மழு முதலியன தரித்து சர்வாலங்காரங்களுடன் எழுந்தருளியுள்ள நிலையாகும். திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளியுள்ள நடராசர், சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், உமாசுகிதர் முதலான இவரது திருமேனிகள் “உருவ” நிலையைக் குறிக்கின்றன. “அருவம்” என்பது “சுத்தப்பிரணவமாகும்”. இந்நிலையில் எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாக பெருமான் இருக்கின்றார்.

“அருவருவம்” என்பது சிவலிங்கத் திருமேனியாகும். இந்நிலையில் நாம் கண்களால் காணத்தக்க வகையில் அழகிய உருவமுடையவராக விளங்குகின்றார். அதே சமயம் திருமுகம், திருக்கரங்கள், திருவடிகள் போன்ற உறுப்புக்கள் இல்லாத காரணத்தால் இதனைத் திருமேனி என்றும் சொல்ல முடியாது. எனவே உருவமாயும், அருவமாயும் விளங்குகின்ற காரணத்தால் சிவலிங்கம் அருவருவத் திருமேனி எனப்பட்டது.

(மற்ற இரண்டு வடிவங்களும் விரிக்கில் பெருகும் இவை பின்னர் வெளியிடப்படும்).

இதுவன்றி சிவபெருமான் அன்பர்களுக்கு அருள்பாலிக்க அந்தந்தச் சமயங்களுக்கேற்பத் திருவடிவம் கொள்கின்றார்.

இவ்வகையில் ரிஷிகளும் தேவர்களும் அவருடைய மணக்கோலம் காணவேண்டி நின்றபோது கல்யாண சுந்தரராகவும், திருமால், நந்தி முதலியோர்களுக்குச் சோமாஸ்கந்தராகவும், அருச்சுனனுக்கு வேடனாகவும், சுந்தரருக்கு வயது முதிர்ந்த அந்தணனாகவும் சோமாசி மாறநாயனார்க்குப் பெரிய காளையாகவும், நரசிம்மரை அடக்கப் பேரண்டப் பட்சியாகவும் இன்னும் கணக்கற்ற உருவங்கள் கொண்டு காட்சியளித்தள்ளார்.

இவ்வாறு காட்சியளித்த அனைத்துத் திருவுருவங்களையும் எழுந்தருளி வைத்து நம்மால் வழிபட முடியாது என்பதால் ஆன்றோர்கள் அவருடைய குறிப்பிடத்தக்க 1008 மூர்த்தங்களை மட்டும் அமைத்து வழிபட வகைசெய்தனர். அவைகளின் எண்ணிக்கையளவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கவே அதனைச் சுருக்கி 108 வடிவங்களை வைத்து வழிபட அருளிச் செய்தனர்.

பின்னர் வந்த சமயச் சான்றோர்கள் அதனையும் சுருக்கிச் சில அன்றுள் குறிப்பிடத்தக்க 64 வடிவங்களை அமைத்து வழிபட ஏற்பாடு செய்தனர். தவத்திரு பாம்பன் சுவாமிகள் இந்த 64 வடிவங்களின் பெயரும் ஒரு பாடலில் வரும்படி நூல் ஒன்றைப் பாடியுள்ளார். அந்நூல் அட்டாட்ட விக்கிரக லீலை விருத்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மேலும் அவரே சிவஞான தீபம் என்ற நூலிலும் 64 விக்கிரகங்களின் பெயரையும் கூறுகின்றார்.

சமயச்சான்றோர்களில் சிலர் 64 விக்கிரகங்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 25 மூர்த்தங்களை மகேசுவர மூர்த்தங்கள் என்று பெயரிட்டு அவற்றை வணங்கும் விதிகளை ஏற்படுத்தினர். எனினும் 64 மூர்த்தங்களை வணங்குவதே இன்னும் சிறப்புடன் போற்றப்பட்டு வருகின்றது.

பின்னாளில் இவ்வளவு திருமேனிகளையும் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் வைக்க முடியாது என்பதால் இவற்றில் ஐந்து மூர்த்திகளை மட்டுமாவது எழுந்தருளச் செய்ய வேண்டும் என்ற வரையறையே உண்டாக்கினர். அந்த ஐந்து மூர்த்திகள் சோமாஸ்கந்தர், நடராசர், சந்திரசேகர், பிட்சாடனர், தட்சணாமூர்த்தி ஆகியோராவார். சிவபெருமானுக்கு இப்படி எத்தனை வகையான மூர்த்திகள் இருப்பினும் சிவாலயங்களில் மூலத்தானத்தில் இருந்து அருள்புரியும் மூர்த்தம் சிவலிங்க வடிவமேயாகும்.

சீவஸெருமானது அழகுபத்து நான்கு ஸீலாவிக்கிரகங்கள்

01. இலிங்கம்
02. இலிகோற்பவர்
03. முகலிங்கம்
04. சதாசிவர்
05. மகாசதாசிவர்
06. உமாமகேசுவரர்
07. உமேசர்
08. சோமாஸ்கந்தர்
09. சந்திரசேகர்
10. விருஷபாந்திகர்
11. விருஷபாருடர்
12. புஜங்கல்லிதா
13. புஜங்கத்திராசர்
14. சந்தியா நிருத்தர்
15. சதாநிருத்தர்
16. காளிகாதாண்டவர்
17. கங்காவிசர்ஜனர்
18. திரிபுராந்தகர்
19. கல்யாணசுந்தரர்
20. அர்த்தநாரிகுவரர்
21. கஜாந்தகர்
22. ஜ்வராபகநர்
23. சார்த்தாலஹரர்
24. பாசுபதர்
25. கங்காளர்
26. பிட்சாடனர்
27. சிங்கஹரர்

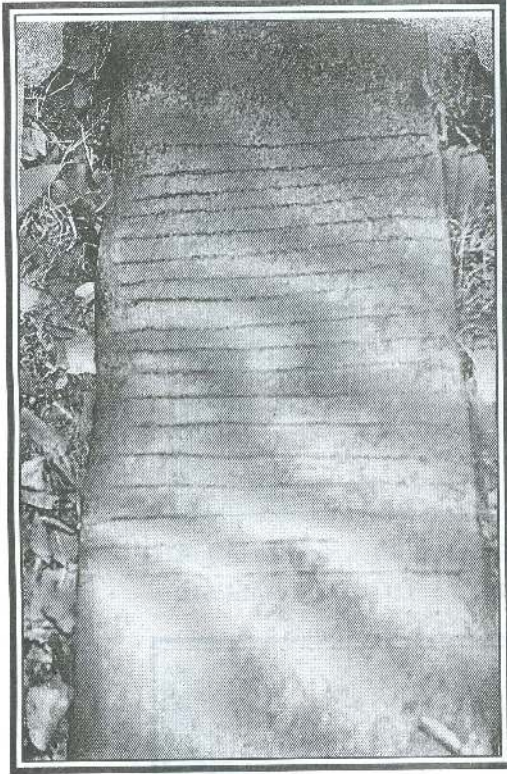

28. சண்டேசஅனுக்கிரகர்
29. தட்சணாமூர்த்தி
30. யோக தட்சணாமூர்த்தி
31. வீணாதரதட்சணாமூர்த்தி
32. காலாந்தகர்
33. காமாரி
34. இலகுளிகுவரர்
35. பைரவர்
36. ஆபதோத்தாரணர்

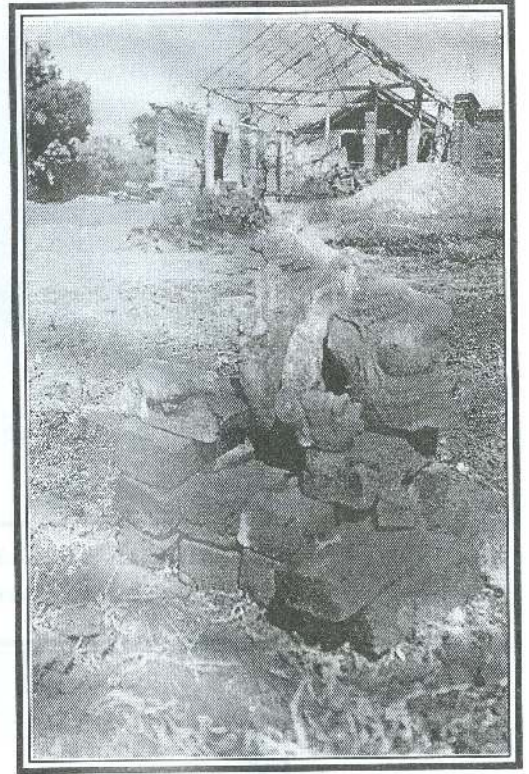
37. வடுகர்
38. ஷேத்திரபாலகர்
39. வீரபத்திரர்
40. அகோரர்
41. தட்ச யஞ்ஞபங்கர்
42. கிராதகர்
43. சற்குரு
44. அசுவாருடர்
45. கஜாந்திகர்
46. ஜலந்தரவதர்
47. ஏகபாதர்
48. திரிமூர்த்தி திரிபாதர்
49. ஏகபாததிரிமூர்த்தி
50. கௌரி வரப்பிரதானர்
51. சக்ரதானர்
52. கௌரிலீலாதரர்
53. விஷாபரணர்
54. கருடாந்திகர்
55. பிரம்ம சிரகண்டசர்
56. கூர்ம சங்காரர்
57. மச்சாரி
58. வராஹாரி
59. பிரதானர்
60. ரக்த பிஷாப்ரதானர்
61. சிஷ்யபாவர்
62. சுகாசனர்
63. கங்காதரர்
64. கேசவார்தர் (அரிஹரர்)

“ சீவ சீவ என்கிலர் தீவினையாளர்
 சீவ சீவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
 சீவ சீவ என்றிடத் தேவருமாவார்
 சீவ சீவ என்னச் சீவகதிதானே ”

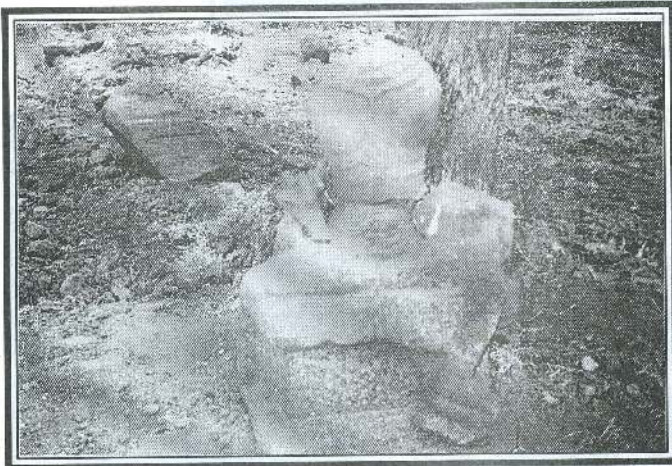
முற்பிறவியில் செய்த தீவினையின் காரணமே சிவசிவ என்று ஓதாமல் இருப்பதாகும். எத்தகைய தீவினையாளரும். சிவசிவ என்று கணிப்பாராயின் அவர் செய்த தீவினைகள் கெட்டு ஒழியும், மேலும் அவர்கள் தேவசாரீரம் பெற்று விளங்குவர். அவர்களுக்கு அவ்வாறு கணிப்பதில் சிவகதியும் அமையும்.

ஆலயத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட
கற்சாசனம்

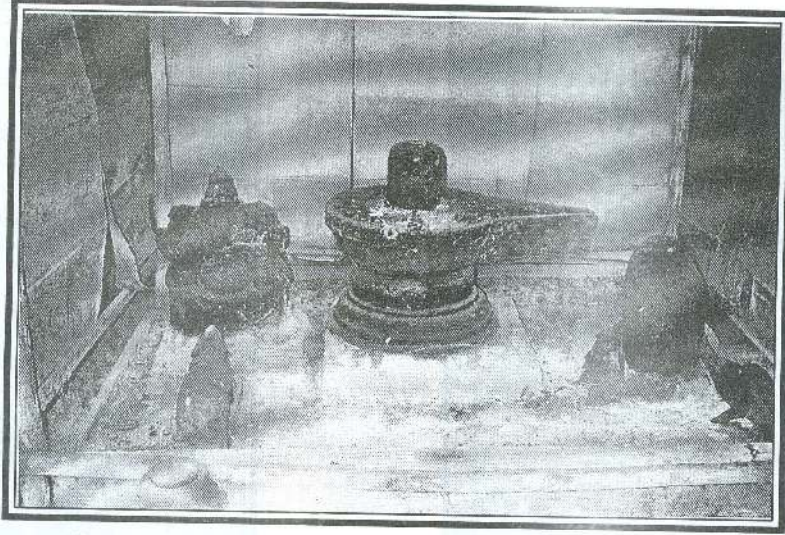
பழம்பெருமை வாய்ந்த
ஆலயம் முன்னர்
அமைந்திருந்த இடம்

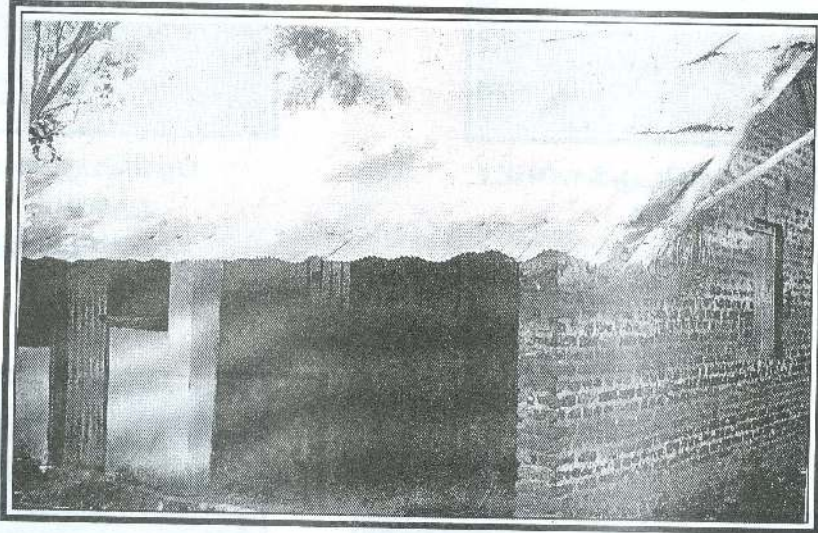
ஆலயத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட உடைந்த
நிலையில் உள்ள அம்பாள் சிலை

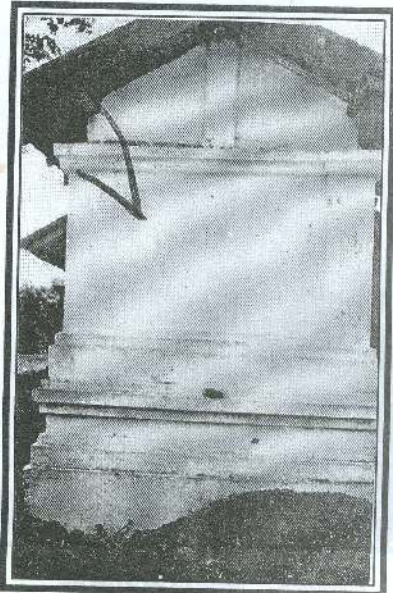
ஆலய வளாகத்தில்
கண்டெடுக்கப்பட்ட கற்நூண்கள்

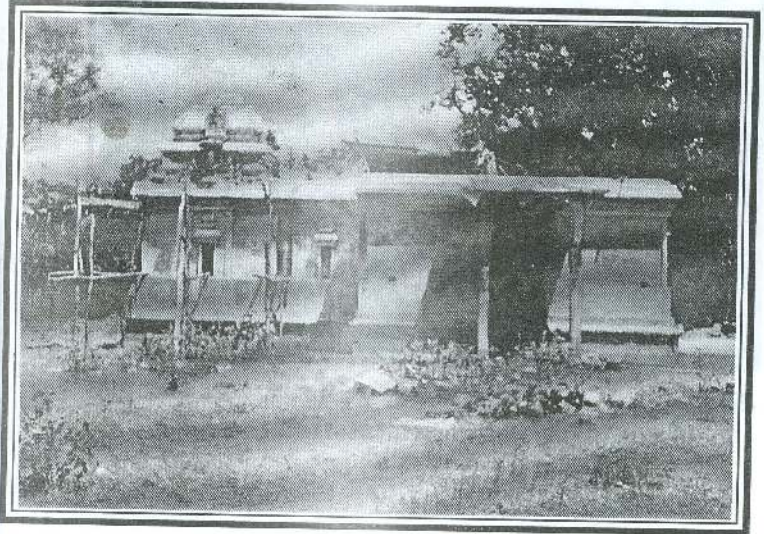
பாலஸ்தாபனம் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆலய வளாகத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பட்டை லிங்கம்

முன்னைய பூசகர் விருதி

எம்மவரால் கட்டப்பட்ட மடாலயம்

புதிய சீவாலயத்தில் நிர்மானப் பணிகள் நடைபெறும் காட்சி

திருஞானசம்பந்தர் கண்ட அர்த்தபாகர்

செல்வி . M . நலாணி (தரம் - 12)

பரமேஸ்வரா மகாவித்தியாலயம்,
கந்தளாய்.

சிவபெருமான் உமையொருபாகனாகக் காட்சி யளித்ததைச் சிறப்பித்துத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் மூன்று பதிகங்கள் அருளிச்செய்துள்ளார். இப்பதிகங்களின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் உமையொருபாகனாகச் சிவபெருமான் நின்றது குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பொடியுடைமார்பினர் என்று தொடங்கும் திருவாளொளிப் புத்தூர் தலதேவாரத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் மூன்றாவது வரியிலும் சிவபெருமான் உமையொருபாகம் வைத்த செய்தி குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் இறுதிப் பாடலில் “மடந்தையைப் பாகம் வைத்தவன் வாழ்கொளிப் புத்தூர்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வூர் ஆலய கருவறைக் கோட்டத்தில் அர்த்தநாசுவரர் திருவடிவம் அமைந்துள்ளதையும் காண்கிறோம்.

அர்த்தநாசுவரத் தலமான (கொடிமாடச் செங்குன்றாரான) திருச்செங்கோட்டுப்பதிகத்தில் ஐந்து பாடல்களில் உமையொருபாகனைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

திருமலர்க் கொன்றை எனத்தொடங்கும் திருச்சாத்த மங்கைப் பதிகப் பாடல்களின் ஒவ்வொரு இரண்டாவது வரியிலும்

உமையொருபாகநிலை சிறப்பாகப் பேசப்படுகின்றது. “இரண்டுருவம் ஒன்றாய் கலந்து ஈரெழிற் கோலமாக நின்றது” தனிச்சிறப்புடன் போற்றப்படுகின்றது.

மின்னெனத் என்று தொடங்கும் தேவாரப் பதிகத் திலுள்ள பாடல்களில் நான்காவது வரியில் சிவசக்தியர் உமையொருபாகனான திறம் சிந்திக்கப்படுகின்றது. குறிப்பாக இறுதிப்பாடலில் குழலுமை பங்கரை பரவிய பந்தன் பாடல்வல்லவர் சிரமலி சிவகதி சேர்தல் திண்ணமே என்று பலனும் சொல்லப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

யாவற்றுக்கும் மேலாக நகைச் சுவைத்தும்ப அவர் உமையொருபாகனானதற்கான விசித்திர காரணத்தையும் கூறுகின்றார். பெருமான் பிச்சையேற்கப் போகும்போது பார்வதியைப் பத்திரமான இடத்தில் விட்டுச்செல்ல வேண்டும் என்று விரும்பினார். எங்கு தேடியும் அவருக்கு உரிய இடம் கிடைக்கவில்லையாம் எனவே தன்னுடலில் ஒரு பக்கத்திலேயே வைத்துக் கொண்டாராம். அதனை “ஏறுலாம் பலிக்கேகிட, வைப்பிடம் இன்றியே வாரு முலையாளை ஓர் பாகமாக வைத்தவன்” என்று குறித்து மகிழ்கின்றார்.

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க. கெடுத்தி

வேகத்தைக் கெடுக்காவிடின் விபீதமே வரும். ஆடுமாடுகளோடும் யானை புல்களோடும் பழகும் போது அன்பையும் ஓரளவு அடித்து அச்சுறுத்தலையும் மனிதன் செய்கிறான். அவன் பாம்போடு பழகும் போது அன்பு மட்டும் போதுமானதாக கில்லை. அச்சுறுத்தல் அவைகளுக்கு மேலும் சினத்தை உண்டாக்கும். எனவே விஷப் பல்லைப் பிடுங்கிவிட்டுப் பாம்போடு பழகுகிறான்.

கிதுதான் கெடுத்தல் என்பதாகும். கிப்படி ஆணவமாகிய ஒரு வேகத்தை வேறு ஒரு (உபாயத்தால்) வழியால் மாற்ற வேண்டும்.

“சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்ல”

(திருக்குறள் 306)

என்று திருவள்ளுவர் கூறினார்.

நம்மை விட வலியவரிடம் சினத்தைக் காட்டாமல் அடக்கிக் கொள்கிறோம். நம்மைவிட கிளையவரிடம் அச்சமல்லாமல் சினத்தைக் காட்டுகிறோம். கிதை நமக்கு நாமே அடக்கி ஆள முடிகிறது. கிதையும் நாமே கெடுத்துக் கொள்ள முடிகிறது. அதாவது வேகத்தைக் கெடுப்பதே அது.

“செல்கிடத்துக் காப்பான் சினம்காப்பான் அல்லிடத்துக் காக்கின்என் காவாக்கால் என்” (திருக்குறள் 301)

என்று திருவள்ளுவர் சினம் நம்மைக் கொன்று விடாதபடி அடக்கும் வழியைக் கூறுகிறார். “சீத்த விருத்தி நரோத” என்று பதஞ்சலி முனிவர் தமது யோக சூத்திரத்தில் யோகத்தைப் பற்றிக் கூறும் முதல் படியிலேயே கூறுகிறார். “சீத்த விருத்தி நரோத:” என்று பதஞ்சலி முனிவர் தமது யோக சூத்திரத்தில் யோகத்தைப் பற்றிக் கூறும் முதல் படியிலேயே கூறுகிறார். சீத்த விருத்தி என்பது வேகத்தின் தொடக்கமாகும். ஓயாது அங்கும் கிங்கும் மனம் அலைவதே சீத்த விருத்தி எனப்படும். ஒன்றிலிருந்து பலவிதமான கற்பனைகள் செய்வதும் அதுவே. கிந்த விருத்தியானது நறுக்குவதாகிய யோகத்தால் குறையும். மனைவியுடன் ஆடவன் தான் என்ற அகங்கார முனைப்பால் சண்டை செய்த பிறகு அதைத் தனியே கிருந்து அடக்குவதற்கு முயல வேண்டும். கில்லாவிட்டால் மனைவியை வெறுப்பதில் தொடங்கி அவளுடைய குணத்தைப் பொய் என்று நினைத்து அவள் கற்பையே சந்தேகக்குமாறு கிந்த அகங்காரம் செய்து விடும். கிதனால் தான் கொலை வரையிலும் சீலபேர் போய் விடுகிறார்கள். கிவையாவும் சீத்த விருத்திகளே ஆகும். கிவைகளை அமைதி செய்வதே கெடுத்தல் ஆகும்.

அப்பர் கண்ட அர்த்தநாரீசுவரர்

செல்வி. இ. மதுராஞ்சனி (தரம் - 11)
பரமேஸ்வரா மகாவித்தியாலயம்,
கந்தளாய்.

அப்பர் பெருமான் தேவாரத்துள் நூற்றுக் கணக்கான இடங்களில் அர்த்தநாரீசுவர கோலத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார். அவற்றுள் தனிச்சிறப்பு மிக்க பாடலாக விளங்குவது கீழ்க்காணும் பாடலாகும்.

புதுவிரி பொன்செய் ஓலை ஒருகாதர் காது கரிசங்கம் நின்று புரள
விதிவிதி வேதகீதம் ஒருபாடும், ஒருபாடு மெல்ல நகுமால்
மதுவிரி கொன்றை துன்று சடைபாகம், மாதர்குழல் பாகம் ஆகவருவார்
இது இவர் வண்ண வண்ணம், இவள் வண்ணம் வண்ணம்,
எழில் வண்ண வண்ணம் இயல்பே.

பொருள்: புதுவதாக விரிந்த அழகுடைய பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஓலை ஒரு காதில் விளங்க ஒரு காதில் வலம்புரிச் சங்கினால் செய்த தோடு விளங்குகின்றது. வாயின் ஒரு பகுதி வழி வழியாக வரும் வேத கீதங்களைப் பாடிக் கொண்டிருக்க மறுபகுதி மெல்ல புன்சிரிப்பை உதிர்க்கின்றது. தேன்சொரிகின்ற கொன்றை மலர்களை சடையில் ஒரு பாகத்தில் சூடி நிற்க மற்றொரு பாகம் வளைந்து நெளிந்த குழலாய் உள்ளது. இப்படி சிவபெருமானின் அழகும், அம்பிகையின் அழகும் கலந்து நிறைந்த பேரழகாக இக்காட்சி விளங்குகிறது.

அர்த்தநாரீசுவரர்

சிவமூர்த்தங்களில் தனிச்சிறப்புடன் திகழ்வது “மாதொருபாகம்” என்ற அர்த்தநாரீசுவர வடிவமாகும். இதனை உவமையொருபாகர், கௌரிபங்கன், உமையங்கன் என்று பலவாறாக அழைக்கின்றனர். இந்த வடிவத்தின் வலதுபாகம் சிவபெருமானாகவும் இடதுபாகம் உமாதேவியாராகவும் காட்சியளிக்கின்றது. இது சிவனும் சக்தியும் ஒன்றாகக் கலந்து காட்சி தரும் வடிவமாகும்.

இமயமலைச்சாரலில் உள்ள கேதாரத்தில் உமாதேவியார் கடுந்தவம்புரிந்து சிவபெருமானைப் போற்றினாள். அவளுடைய தவத்தால் மகிழ்ந்த சிவபெருமான் தன்னுடலில் அவளுக்குப் பாதியைத் தந்து அர்த்த நாரீசுவரன் ஆனார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இலக்கியங்களிலும், தோத்திர நூல்களிலும் பல ஆயிரம் இடங்களில் அர்த்த நாரீசுவர வடிவம் குறிக்கப்பட்டாலும் அதற்கென தனி ஆலயம் அமைத்து வைத்து வழிபடுவது மிகமிகக் குறைவேயாகும். தென்னகத்துக் கேதாரம் என்று போற்றப்படும் திருச்செங்கோட்டிலும், நெல்லைமாவட்டத்தில் தென்காசிக்கு அருகிலுள்ள வாசுதேவ நல்லூரிலும் மட்டுமே அர்த்தநாரீசுவரர் மூலத்தானத்தில் மூல மூர்த்தியாக வைத்து வழிபடப்படுகின்றார்.

சென்னை நங்கை நல்லூர், ரிஷிவந்தியம், முதலான அனேக இடங்களில் மூலமூர்த்திக்கு அர்த்த நாரீசுவரர் என்ற பெயர் இருந்தாலும் அங்கெல்லாம் சிவலிங்கங்களே வைத்து வழிபடப்படுகின்றன. சோழர்கள் காலச் சிவன் கோயில்களில் கருவறை தேவகோட்டங்களில் அர்த்த நாரீசுவர வைக்கும் வழக்கம் இருந்தது. அவர்கள் ஓரிரு இடங்களில் உலாமூர்த்தியாகவும் இந்த வடிவை அமைத்துள்ளனர்.

இப்பகுதியில் அர்த்தநாரீசுவரரைப் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளைத் தொகுத்துக் காணலாம்.

சூரிய, சந்திர, அக்னி மண்டலங்களுக்கிடையில் அர்த்தநாரீசுவரர்

உலகின் அடிப்படை ஒளிச்சக்திகளாக விளங்குபவை சூரியன், சந்திரன், அக்கினி ஆகிய மூன்றாகும். இவை சூரியமண்டலம், சந்திர மண்டலம், அக்னி மண்டலம் ஆகிய மூன்று மண்டலங்களாக உள்ளன. இவற்றின் மையத்தில் சிவபெருமான் அர்த்தநாரீசுவரராக விளங்குவதைச் சிவமகாபுராணம் விளக்கமாகக் கூறுகின்றது. இதன் விளக்கத்தையும், நான்கு முகமும் எட்டு தோளும் கொண்ட அர்த்தநாரீசுவர வடிவத்தையும் சிவமஞ்சரியின் பன்னிரண்டாவது மலரான ஆதித்யேசுவரர் என்ற நூலின் பக்கம் 358இல் காண்க. பெருமான் அக்னி மண்டலத்தின் நடுவில் அர்த்தநாரீசுவரராக நடனமாடுவதை இந்நூலில் அமைந்துள்ள திருவண்ணாமலை அர்த்தநாரீசுவரர் என்ற கட்டுரையில் காண்க.

வினை நீக்கும் வேடம் அர்த்தநாரீசுவரம்

அர்த்தநாரீசுவர திருக்கோலத்தை மனத்தில் நினைத்து வழிபடுபவர்களுக்கு வினைகள் நீங்குவதால் மகிழ்ச்சியும் உண்டாகும். இதனைத் திருஞான சம்பந்தர், தோடலாவிய காதுளாய் கரிசங்க வெண்குழையாய், என்றென்று உண்ணும் வேடங் கொண்டவர்கள் வினைநீங்குபவர்கள் என்று பாடிப்பரவுகின்றார்.

அம்பிகை சிவபூசை செய்தல்

சிவநீர் சு. முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்கள்
கந்தளாய் சிவன்கோவில் முன்னை நாள் முதற்பூசகர்
ஆலடி விநாயகர் தேவஸ்தானம்,
திருக்கோணமலை

உலகில் சிவபூசையொன்றை தலைசிறந்த தாகும். அந்தப்பூசையின் பெருமையை விளக்கவும் வழிகாட்டவும் சிவபெருமானின் ஒரு கூறாகத் தோன்றிய பார்வதிதேவி ஓயாது சிவபூசை செய்கின்றாள். இதனால் அவளுக்குச் சிவபூசைச் செல்வி என்பது பெயராயிற்று. அவள் ஆதியூழியின் தொடக்கத்தில் சிவபூசை செய்தாள். அவளுடைய பூசையால் மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவளுக்குக் காட்சியளித்து அவளைத் தனது இடப்பாகத்தில் சேர்த்துக் கொண்டார். இருவரும் சேர்ந்து உலகினைப் படைத்தனர். அவள் ஊழிக்கால இரவில் சிவபூசை செய்ததை நினைவு கூறும் வகையில் சிவராத்திரியைக் கொண்டாடுகிறோம்.

பார்வதி சிவபூசை செய்வதைப் பதினெண் புராணங்களும், திருமறைகளும் தலவரலாறுகளும் சிறப்பாகக் குறிக்கின்றன. மனமகிழ்ச்சியைப் பெறவும். உலக உயிர்கள் நலம் பெறவும் பார்வதி ஓயாது சிவபூசை செய்கின்றாள். அவள் குயிலாகவும், மயிலாகவும் பசுவாகவும், யானையாகவும் இருந்து அனேக தலங்களில் பூசனை செய்ததைத் தலபுராணங்கள் குறிக்கின்றன.

பஞ்சபூதத் தலங்களுள் மூன்றில் அம்பிகை கடுந்தவம் புரிந்ததுடன் சிவபூசையும் செய்து மகிழ்கின்றாள். காஞ்சியில் அவள் சிவபூசை செய்தது தனிச்சிறப்புடன் போற்றப்படுகின்றது. காஞ்சிபுரத்தில் அவள் மண்ணால் சிவலிங்கம் அமைத்துச் சிவபூசை செய்தாள். திரு ஆனைக் காவலில் பெருகிவரும் நீரைத் திரட்டி லிங்கம் அமைத்து வழிபட்டாள்.

திருவண்ணாமலையில் பவளப்பாறைமீது நின்று கடுந்தவமும் சிவபூசையும் செய்தாள். அதனால் மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவளை அணைத்து மகிழ்ந்ததுடன் தன் உடலில் ஒருபாதியையும் அளித்தார். அம்பிகையின் சிவபூசையால் இந்த உலகம் செழிப்படைகின்றது. ஆதலின் நமது வாழ்வு செழிப்படைய அம்பிகை சிவபூசை செய்யும் தலங்கள் சிலவற்றைச் சிந்திக்கலாம்.

அம்பிகை காஞ்சிபுரத்தில் சிவபூசை செய்தல்

பலதலங்களில் அம்பிகை சிவபூசை செய்திருந்தாலும் அவள் காஞ்சிபுரத்தில் செய்த சிவபூசையே சிறப்புப் பெறுகின்றது. காஞ்சியில் அம்பிகை சிவபூசை செய்ததைக் காஞ்சிப்புராணங்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

அதன்படி:- ஒரு சமயம் உமாதேவியார் கயிலைமலை மீது வீற்றிருந்த சிவபெருமானின் கண்களை விளையாட்டாக மூடினாள். அவருடைய கண்கள் மூடப்பட்டதால் சூரியனும் சந்திரனும் தங்கள் ஒளியை இழந்தனர். உலகங்கள் இருளில் மூழ்கின.

ஊழிக்காலம் தோன்றியவிட்டதோ என்று உலக உயிர்கள் பதைபதைத்து அஞ்சி நடுங்கிச் சோர்ந்து வீழ்ந்தன. அதனால் பெருமான் தனது மூன்றாவது கண்ணான நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தார். இதனால் உலகில் ஒளி பரவிய போதும் நெருப்பும், புகையும் எங்கும் பரவியது. உயிர்கள் மேலும் அஞ்சின. பார்வதியும் அஞ்சி தனது கைகளை எடுத்தாள். உலகில் சூரியனும் சந்திரனும் ஒளிபெற்றுப் பிரகாசித்தனர். பெருமான் நெற்றிக் கண்களை மூடிக் கொண்டார். வெப்பமும் புகையும் குறைந்தன.

பார்வதி அதைக்கண்டு அஞ்சி அவரை வழிபட்டாள். அவர் அவளைநோக்கி உயிர்களுக்கு இதத்தையும் நன்மையையும் செய்யவேண்டிய நீ மாறாகத் துன்பத்தையும் அச்சத்தையும் உண்டாக்கினாய். இது நல்லதல்ல, இக்குற்றம் நீங்கும் பொருட்டுப் பூவுலகில் சென்று வழிபாடு செய்க என்றார். அதைக்கேட்டு பார்வதி

நடுங்கினாள். ஒருவாறு மனம்தெளிந்து சிவபெருமானிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு பூவுலகம் வந்தாள். முதலில் இமையமலைச்சாரலில் தவம் செய்தாள். பிறகு காசியை அடைந்தாள் அங்கு சிவபூசை செய்து துடன் அன்னபூரணியாக விற்பிறந்து அறம் செய்தாள். பிறகு பல தலங்களையும் தரிசனம் செய்து கொண்டு காஞ்சி மாநகரை அடைந்தாள். சிவபெருமான் அவ்விடத்தில் சிவபூசை செய்யுமாறு கூறினார். அம்பிகை காஞ்சியிலுள்ள அனேக சிவாலயங்களை ஆகம முறைப்படி அர்ச்சித்துப் போற்றினாள். சிவபூசையின் ஓர் அங்கம் அடியவர்களுக்கு அறம் செய்தலாகும். பார்வதியும் அதைச் செய்ய விரும்பினாள். சிவபெருமான் அவளிடம் இரண்டு நாழிகை நெல்லைக் கொடுத்து அறம் செய்யப்படிக்கூறினார். அவள் அதனைத் தனது ஆற்றலால் பெருக்கி உலகாணித் தீர்த்தக் கரையில் ஓர் அறச்சாலை அமைத்து அங்கு அறம் செய்தாள் (அவள் அங்கு அறம் செய்யும் அழகையும் சிறப்பையும் சிவபெருமானே அடியவர்போல் வந்து பார்த்து மகிழ்ந்தாராம். அப்படி வந்து கோயில் கொண்ட இடத்திற்கு “அறம் வளர்த்தீசுவரம்” என்று பெயர் வழங்குகின்றது.

அவள் அறம் செய்த இடம் “உலக அறவிக் கோட்டம்” எனப்பட்டது. அதுவே இந்நாளில் காமாட்சியம்மன் கோயிலாகத் திகழ்கின்றது. பின்னும் பார்வதிதேவி சிறப்பான சிவபூசையொன்றைச் செய்ய திருவுள்ளம் கொண்டாள். சிவபூசைக்காகக் காப்பு அணிந்தாள். அப்போது அவள் வழிபட்ட லிங்கம் காப்பீசர் என்று பெயர் பெற்றது. பிறகு கடகங்களை அணிந்தாள். அப்போது அவள் வழிபட்ட லிங்கம் கடகேசர் என்றும் கங்கணீசர் என்றும் பெயர்பெற்றன. பிறகு காஞ்சியின் மையத்தில் ஓடும் கம்பையாற்றின் கரையில் உள்ள காலம் கடந்து வேதமயமாக நிற்கும் மாமரத்தினை அடைந்து அதன்கீழ் விற்பிறந்தாள். அங்கு மஞ்சள் காப்பணிந்து நிராடினாள். அவள் உடல் வாசத்தாலும் பக்தியாலும், அந்நீர் தனிநிறமும் மணமும் பெற்று ஓடியது. அதனால் அதற்கு மஞ்சளாறு எனப் பெயராயிற்று.

அதனை விரும்பிய சிவபெருமான் அதன் நடுவீணில் சிவலிங்கமாகத் தோன்றினார். பின்னர் அச்சிவலிங்கத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு ஆனந்தக் கூத்தாடினார். அதனால் அவருக்கு “மஞ்சள்நீரிக் கூத்தர்” என்பது பெயராயிற்று.

அம்பிகை வைரக்கியமான வெள்ளடைகளை அணிந்தாள். உருத்திராக்கங்களையும் விபூதியையும் தரித்தாள். திலக மண்டலம் தீட்டிக் கொண்டாள். ஒருமித்த சிந்தைகொண்டு பஞ்சராட்சர ஜெபம் செய்தாள். பிறகு பூசைக்குரிய பொருட்களைத் திரட்டிக் கொண்டாள். கம்பையாற்றின் கரையில் மணலைக் கூட்டித் தன் அன்பையும் பக்தியையும் கலந்துச் சிவத்தை நெஞ்சில் தேக்கியவாறு அழகிய சிவலிங்கத்தைச் செய்தாள். அதற்கு மணலைகளையும் ஆபரணங்களையும் சூட்டினாள். ஆகமங்களில் கூறியபடி அதனை அர்ச்சித்தாள். அன்புடன் போற்றி வழிபட்டாள்.

அவள் தன்னைப் பூசைசெய்யும் அழகையும் நோத்தியையும் காணச் சிவபெருமான் அங்கு மறைவாக விற்பிறந்தார். அதனால் அவருக்குக் கள்ளக்கம்பர் என்பது பெயராயிற்று. (காஞ்சீபுரம் ஏகாம்பரநாதர் ஆலயத்தில் கள்ளக் கம்பர் சந்நிதி தனியே உள்ளது)

பலநாட்கள் நகர்ந்தன. அம்பிகை நாளுக்குநாள் அன்புள்ளார் சிவபூசை செய்தாள். அவளுடைய அன்பினைச் சோதிக்க விரும்பிய சிவபெருமான் அருகில் ஓடும் கம்பையாற்றைப் பெருகிவரச் செய்தார். அந்த வெள்ளம் ஊழிக்காலம் போல் பெருகி வந்தது. அதைக் கண்டு அஞ்சிய பார்வதிதேவி தான் பூஜை செய்த சிவலிங்கத்தைத் தாவி அணைத்துக் கொண்டாள். கண்களை மூடி ஐந்தெழுத்தை உள்ளிச் சிவனைத் தியானித்தாள். வெள்ளம் மேலும் பெருகப் பெருக பார்வதி இன்னும் உறுதியுடன் சிவலிங்கத்தை அணைத்துக் கூட்டித் தழுவிக்கொண்டாள். அவளுடைய அன்பினால் பெருமான் உருகினார். அவளுடைய மார்பு அமுந்திய கவடும் கைவளையல் பதித்த கவடும் அந்த லிங்கத்தில் பதிந்தன. அவற்றைப் பெருமான் அன்பின் அடையாளமாக ஏற்றார். அதனால் அவருக்கு தழுவக் குழைந்தநாதர், வளைத்தழும் போடு முலைத்தழும்பும் கொண்டபிரான், கள்ளக்கம்பர் முதலிய பெயர்கள் உண்டாயின.

அவளுடைய தெய்வீக அணைப்பு சிவபெருமானுக்கு உவப்பை உண்டாக்கியது. அதனால் வெள்ளத்தைத் தணிவித்தார். அந்த லிங்கத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு அவருக்குக் காட்சித்தார். அவரைக் கண்டு அவள் பணிந்து வணங்கினாள். அப்போது தேவர்கள் முனிவர்கள் உள்ளிட்ட எல்லோரும் அங்குக் கூடினர். அவர்கள் சிவபெருமானிடம் தேவியை மணந்து தங்களுக்குத் திருமணக் காட்சியினை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டனர். சிவபெருமானும் அப்படியே ஆகட்டும் என்றார்.

பிறகு ஒரு நல்ல நாளில் அனைவரும் திருமணத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர்.

காஞ்சிபுரத்தைத் திருமண நகரமாக அலங்கரித்தனர். சிவபெருமான் கயிலையினின்று ஸ்ரீபட்டு வரும்போது பூதவெள்ளமும், தேவர்கள் கூட்டமும், கிள்ளை, கிம்புருஷர் வித்தியாதரக் கூட்டமும் கூடிப் பரிவாரங்களாகத் தொடர்ந்து வர காஞ்சிபுரத்தில் மாமரத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டிருந்த மணமேடையை அடைந்தார். அவரைத் திருமாலும் பிரமனும் எதிர்கொண்டு அழைத்துச் சென்று மணமேடையில் அமர்த்தினர். லட்சுமி, சரஸ்வதி முதலிய தெய்வப் பெண்கள் பார்வதியை அழைத்து வந்து அவருக்கு வலப்பாகத்தில் அமர்த்தினர். பிரமன் திருமணவேள்வியைச் செய்தான். திருமால் நீர்வாத்துக் கன்னிகாதானம் செய்தார். முனிவர்கள் வாழ்த்துக்களைக் கூற அரம்பையர்கள் மங்கலங்களைக் கூறி ஆடிப்பாடினர். எங்கும் மகிழ்ச்சி பரவியது.

காஞ்சிபுரத்தில் அம்பிகை பூசித்த லிங்கமே ஏகாம்பரநாதர் ஆலயத்தில் மூலவராக எழுந்தருளியுள்ளது. அது மண்ணால் ஆக்கப்பட்டதாதலின் குவளை அணிவிக் கப்பட்டுள்ளது. புனுகுசட்டம் மட்டுமே சாத்தப்படுகின்றது.

இது காலங்கடந்த கதையாதலின் எல்லோராலும் நெடுங்காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. அதனால் இது ஒரேமாதிரியாக இல்லாமல் கூடியும் குறைவுமாக, விரித்தும் சுருக்கியும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. காஞ்சிப் புராணங்கள் உமாதேவியார் சிவனின் கண்களைப் புதைத்தல், சிவனிடம் விடைபெறுதல், பூவுலகிற்கு வருதல் காஞ்சியில் சிவபூசை செய்தல், வெள்ளம் பெருகிவருதல், உமாதேவியார் சிவலிங்கத்தைத் தாவி அணைத்துக் கொள்ளுதல் சிவன் வெளிப்பட்டு அருளுதல் பின்னர், திருமணம் நடைபெறுதல் ஆகியவற்றை விரிவாகக் கூறுகின்றன.

காஞ்சிபுரத்திலுள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும் உமை சிவலிங்கத்தைத் தாவி அணைத்துக் கொண்டுள்ள சிற்பத்தை அமைந்துள்ளனர். காஞ்சிபுரத்தில் மட்டுமின்றி தென்னகமெங்கும் உள்ள ஆலயங்களில் தூண்சிற்பமாகவும் இக்காட்சி அமைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

உன்னதமான இக்கதையை விளக்கும் வகையில் பலதலங்களில் தழுவக் குறைந்த நாதர் சந்திதி அமைக்கப் பட்டிருந்தாலும் அறியாமல் பலர் இப்பெயரை போட்டுக் குழப்பியுள்ளனர். சிலர் இவரைக் குழந்தை ஈசுவரர் என்றும், கொழுந்தீசர் என்றும் எழுதி வைத்துள்ளனர்.

காஞ்சிபுரத்தில் மாமரத்தடியில் கம்பையாற்றின் கரையில் பராசக்தி மண்ணால் சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபாட்டாள் அதனைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் "ஆலந்தான் உகந்து" என்ற தொடங்கும் பதிகத்தில் ஒவ்வொரு பாடலிலும் குறிக்கின்றார். எல்லையற்ற, தொன்மையான பரந்த புகழை உடைய மலையரையன் பொற்பாவையாகிய உமையவள் ஒரு சாதாரண பெண்ணைப் போல சிவபெருமானை அர்ச்சித்தும், உபசரித்தும், ஆராதித்தும், பாடியும் பரவியும், பணிந்தும் வழிபடுகிறாள் என்று இப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலும் குறிக்கின்றன.

அவளுடைய பூசையால் மகிழ்ந்த இறைவன் வெள்ளத்தைக் பெருகிவரச் செய்ததையும், அவள் அஞ்சிதான் வழிபட்ட, சிவலிங்கத்தைத் தழுவிக் கொள்ள அதிலிருந்து வெளிப்பட்டு அவளுக்கு அருள் புரிந்ததையும் ஒரு பாடல் அழகிய காட்சியாகக் காட்டுகின்றது. அவள் தன்னைப் பூசை செய்யும் அழகை அவள் அறியா வண்ணம் கண்டு மகிழ்ந்தால் சுந்தரர் சிவபெருமானைக் "கள்ளக் கம்பன்" என்று உரிமையோடு கூறுவதையும் காண்கிறோம்.

சிவபெருமான் வெள்ளத்தைப் பெருகச் செய்ததால் வெள்ளக்கம்பர் என்றும், அம்பிகைக்கு நல்லருள் புரிந்ததால் கல்லக்கம்பர் என்றும் பெயர் பெறுகின்றார். இப்பெயர்களில் சிவலிங்கங்கள் ஏகாம்பரநாதர் ஆலயத்துள் உள்ளன.

ஒவ்வொரு பாடலிலும் அம்பிகை சிவபூசை செய்ததைக் குறிக்கும் தேவாரப் பதிகம் இது ஒன்றே ஆகும். காஞ்சிபுரத்தில் அம்பிகை விரும்பிச் சிவபூசை செய்ததை, அப்பர், அடிகள் கருத்தடங்கண்ணினாள் உமை கைதொழ இருந்தவன் என்றும், இச்சையால் உமை நங்கை வழிபட இருந்தவன் என்றும் குறிக்கின்றார்.

கம்பாநதி காட்சி

காஞ்சிபுரத்தில் காமாட்சிதேவி கம்பையாற்றின் கரையில் மணலால் லிங்கம் அமைத்து வழிபட்டபோது, விளையாட்டாக இறைவன் கம்பையாற்றைப் பெருகி வரச் செய்தார். அதைக்கண்டு அஞ்சிய தேவி தாம் பூசித்த லிங்கத்தைத் தாவி அணைத்துக் கொண்டாள். இக்காட்சியைக் கம்பாநதிக்காட்சி என்று அழைக்கின்றனர். காஞ்சிபுரத்தில் பல ஆலயத்தூண்களில் இக்காட்சி செதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

நவராத்திரியின்போது மாங்களை யொன்றை நட்டு அதன்கீழ் அம்பிகை லிங்கத்தை அணைத்துக் கொண்டுள்ள பாவனையில் அலங்கரித்து மகிழ்கின்றனர். மயிலாப்பூரில் செய்யப்படும் இந்த அலங்காரம் தனிச்சிறப் புடையதாகத் திகழ்கின்றது. ஆரம்பத்தில் சீவாலயங் களில் மட்டுமே நடைபெற்ற இந்த அலங்காரம், காலப் போக்கில் அங்காளம்மன், மாரியம்மன் முதலிய ஆலயங் களிலும் செய்யப்பட்டு வருகிறது. நவராத்திரியின்போது அணைத்து ஆலயங்களிலும் கம்பாநதிக் காட்சி அலங்காரம் சிறப்பிடம் வகிப்பதைக் காணலாம்.

திருக்கோணமலை பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலயத்தில் அம்பிகை சிவபூசை செய்யும் அலங்காரத் துடன் நவராத்திரி காலங்களில் விஷேட பூஜக்கொழு வைபவம் நடைபெறுவது சிறப்பம்சமாகும்.

அம்பிகாபதி

தெட்சண கைலயாம் கந்தளாய் சிவன்கோவில் அருள்மிகு சதுர்வேத மங்கல நாதர் திருவூஞ்சற் பதிகம்

ஆக்கியோன்:-

சைவப்புலவர் பண்டிதர் இ.வடிவேல் அவர்கள்
திருக்கோணமலை.

காப்பு

ஆழிபுடை குழந் தொலிக்கும் ஈழந்தனில்
அமர்ந்தினிதே அருள்பொழியும் சதுர்வேத மங்கலநாதா
ஊழிதோறாழி உலகமுய்ய கந்தளாய் சிவன் கோவில்
உன்மான சக்தியாம் சதுர்வேதமங்கல நாயகியுடன் தேவி
வாழித்த சதுர்வேத மங்கலநாதரே உம்மீது
வளங் கொழிக்கும் திருவூஞ்சற் பதிகம் பாட
ஏழைக்கிரங்கி அருள் செய்யும் ஞான
கணபதிதன் இரு சரணங் காப்பதாமே.

நூல்

01. வேதங்கள் நான்கு முயர் கால்களாக
விளங்கு சிவ ஆகமங்கள் விட்டமாக
கீதமுயர் நாதமுறை பண்கள் சேரும்
கீர்த்தீமிகு திருமுறைகள் வடமதாக
நாதசக்தி ஓங்காரப் பீடம் மீதில்
நற்றிமிழின் இசையோங்க இனித மர்ந்து
தீதேதுமிலா சதுர்வேத மங்கல நாயகரே
திருவிலங்கு சதுர்வேத நாயகியோடு ஆடரூஞ்சல்
02. பூதலமுயர் தென்கைலையாம் கந்தளாய் தனில்
பூமகளின் புன்னகையாய்ப் பொலிவயல்கள் சூழ
மாதவத்து மறையவர்கள் வளமாய் வாழ
மதிதவளும் கந்தளாய் சதுர்வேத மங்கலத்தில்
வேதமொழி விண்ணதனில் விளங்கி ஓங்க
வேண்டி நவமாய் அமைத்த சிவன்கோவில்
மாதேவா! சதுர்வேத மங்கல நாயகரே
மருங்கிலுறை மாதேவியோடும் ஆடரூஞ்சல்
03. கருமேகவண்ணனொடு வருணன் வாயு
கந்தருவர் இசைபாடி வணங்கி நிற்க
அருள்மேவும் அரமகளிர் பரதம் ஆட
ஆதற்கிசைவாய் நந்தி மத்தளங் கொட்ட
திருமகளும் கலைமகளும் வடந் தொட்டாட்ட
திங்கள் நுதல் மங்கையர் வெண் கவரி வீச
திருமேவும் கந்தளாய் சதுர்வேத மங்கலத்தில்
திகழும் சதுர்வேத நாயகரே ஆடரூஞ்சல்

04. செருக்குடை கஜபாகு மன்னன் கண்திறக்கச்
செய்ய அருள்புரிந்த சதுர்வேத நாதரே
தெருளகற்றி தெய்வீகம் பொலியக் கந்தளாயில்
தெரிசனம் தந்திடும் திவ்ய மூர்த்தி
விருப்போடு வீரசக்தி சதுர்வேத நாயகியோடு
விரும்புமடியார் துயர் தீர்க்கும் பரம் பொருளே
அருவினைகள் தொடராது காக்குந் தேவா
அன்புருவே சதுர்வேத நாதனே ஆடிருஞ்சல்.
05. இட்டசித்தி தரும் இறைவா ஆடிருஞ்சல்
இடர்களையும் எம் பெருமானே ஆடிருஞ்சல்
மட்டவீழ் பூங்கோதை சதுர்வேத மங்கல நாயகியோடு
மடவார்கள் துதிபாடி நிற்க ஆடிருஞ்சல்
அடியவர்கள் துயர்களையும் ஆதிமூர்த்தி ஆடிருஞ்சல்
அமரர் தொழும் நாயகரே ஆடிருஞ்சல்
படிமீதில் உமைப்போலும் தெய்வம் உண்டோ
பரமா சதுர்வேதமங்கல நாதரே ஆடிருஞ்சல்
06. பாசவினை தீர்த்தருளும் பரம்பொருளும் நீயே
பக்தருளத் துறைகின்ற பரம்பொருளும் நீயே
தேசமெல்லாம் ஈர்ந்தருளும் சதுர்வேதா நீயே
தெவிட்டாத பேரின்பத் தேனும் நீயே
மாகபடா மணிவிளக்காய் ஒளிர்வனும் நீயே
மகாசக்தி சதுர்வேத மங்கல நாயகியோடு
காசியினியில் கந்தளாய் அமைந்த சிவன் கோவில்
களிப்புடன் மேவிய பெருமானே ஆடிருஞ்சல்
07. ஒளிக்குள் ஒளியாகி உலகமெலாம் பேரொளியாய்
ஒப்புயர் விலாத் தலைவா ஆடிருஞ்சல்
பழிகளொடு பலவினைகள் நீக்கி எம்மைப்
பதமலரில் சேர்த்திருக பரம்பரம் பொருளே
விழிகளொரு மூன்றுடைய விமலா நீயே
விண்ணவரும் மண்ணவரும் போற்றுந் தேவா
களிபேருவடைகயுடன் சதுர்வேத மங்கல நாயகியோடு
கண்ணுதலோய் சதுர்வேத நாதா ஆடிருஞ்சல்.
08. கந்தளாய் சதுர்வேத மங்கல சிவாலயத்தில்
கருதி அடியவர் போற்ற அமர்ந்தவனே
பந்தவினை அகன்றிடவே பரமா நீயும்
பரிவோடு சதுர்வேத மங்கல நாயகியோடு
சந்ததமும் வேண்டியனை இராசேந்திர சோழன்
சகத்தினில் ஏடுத்த பெருங்கோவில் சிறக்க
அந்தமிலா அருட்சோதி அண்டமெலாங் காப்பவரே
அகமகிழ்ந்து சதுர்வேத நாயகா ஆடிருஞ்சல்.

09. சைதன்ய சக்தியோடு திருவும் ஓங்க
 சைவத் திருமுறைகளோடு வேதம் ஓங்க
 சைவசாத்திரங்கள் ஓங்க சங்கத்தமிழும் ஓங்க
 சனாதன தருமமொடு சற்சனர்கள் ஓங்க
 வையத்துள் வளமோங்க வாழ்வும் ஓங்க
 வண்ணமுறைக் குளக்கோட்டர் திருப்பணிகள் ஓங்க
 பையவே வளவன் இராசேந்திரர் செய்பணிகள் மீளப்
 பாரிலோங்க பரமனே தேவியோடும் ஆடூருஞ்சல்.
10. ஆரணமுதல்வன் வாழ்க அருமறையெங்கும் வாழ்க
 தாரணிபோற்றும் தண்டமிழ் மொழியும் வாழ்க
 சீரணிகடல்கூழ் திவ்ய தெட்சணகைலை வாழ்க
 கார்சொரி மழையும் வாழ்க கமநிலம் பொலிய வாழ்க
 ஏருயரக் குளக்கோட்டர் இறைபணிகள் செய்ய
 ஏற்றமுற வைத்த சைவப் பழங்குடிகள் வாழ்க
 காரணன் கங்கைவேணி சதுர்வேத மங்கலநாதரும்
 காரிகை சதுர்வேத நாயகியும் வாழ்க வாழ்கவே

எச்சரிக்கை

01. அருவாய்
மருவார்
பெருமாமதி
பெருமான்	அருவுருவாய்
கொன்றைமலர்
மகுடம்புனை
உயர்சதுர்வேத	நிறைதிருவே
சூடியமாதே
உருவே
நாதா	எச்சரிக்கை
எச்சரிக்கை
எச்சரிக்கை
எச்சரிக்கை
02. அண்டர்தொழும்
வண்டார் குழல்
தொண்டர்களும்
தண்டாமரையுப்	சதுர்வேத
சதுர்வேத
அடியார்களும்
பாதா	நாயகா
நாயகியே
துதிக்க
சதுர்வேதா	எச்சரிக்கை
எச்சரிக்கை
அருள்பொழியும்
எச்சரிக்கை.
03. எமையாளுடை
உமையே
நவமாய்த்
நலங்காத்திடு	ஈசன்
சதுர்வேத
திருக்கோவில்
சதுர்வேத	கந்தளாய்ச்சிவனே
நாயகியே
செய் நயந்து
நாதா	எச்சரிக்கை.
எச்சரிக்கை.
வருள் சுரந்து
எச்சரிக்கை.

பராக்கு

01. கந்தளாய் அந்தமிலா எந்தவேளை பந்தவினை	பதியிலுறை சதுர்வேத துதித்தாலுங் அறுத்திடும்	கடவுள் நாதா காப்பாய் பரணே	பராக்கு பராக்கு பராக்கு பராக்கு
02. செந்தமிழ் செந்நெல் செந்தழல் செந்நெல்	வளரவே விளைபூமிசெழிக்கச் கையேந்தும் விளைகுளம்	வாழ்விப்பாய் செய்வாய் சிவனே நிறைவிப்பாய்	பராக்கு பராக்கு பராக்கு பராக்கு
03. வானவன் உளமகிழ் குளக்கோட்டு வளமாயவர்	இராசேந்திரன் வந்துறையும் மன்னனன்று சந்ததியை	எடுத்த உத்தம வைத்தகுடி வாழ்விப்பாய்	கற்கோவிலில் பராக்கு சிறக்க பராக்கு

லாலி

லாலி லாலி ஆலமுண்ட்	லாலி கண்டசிவ	லாலி நாதா	லாலி
01. சுந்தரியே சுப்பிரமணிய வந்தவினை வரமருளும்	அம்பிகையே மூர்த்தியே போக்கும் ஓங்காரம்	லாலி லாலி வைரவரே பெருமானே	லாலி லாலி லாலி லாலி (லாலி)
02. தத்துவங் முத்திதரும் சித்தியெலாம் சக்திசதுர்வேத	கடந்தவரே வித்தகரே தருபவரே நாயகியே	லாலி லாலி லாலி லாலி	லாலி லாலி லாலி லாலி (லாலி)
03. பந்தமறுத் பங்கிலுறை சந்ததமும் எந்தநாளும்	தெமையாளங் சதுர்வேத உமைப்பணியும் எமக்கருளும்	கந்தளாய்ச் நாயகியே தாசரும் தேவா	சிவன் லாலி லாலி லாலி (லாலி)

20 - 08 - 2004

மங்களம்

மங்களம் மங்களம் மங்களம் ஜெய ஜெய
மங்களம் மங்களம் மங்களம்.

01. செந்நெறியைப்
சீரோங்கு
ஆதிபரமேஸ்
வேதிமார்க்கும்	போதிக்கும்
நீர்வனஞ்செய்
வரர்க்கும்
மாதவர்க்கும்	கந்தளாய்ச்
கந்தளாய்க்
அம்பிகை
மக்களுக்கும்	சிவனுக்கும்
குளத்துக்கும்
சௌந்தரிக்கும்
மங்களம்
(மங்களம்)
02. அண்டருக்குந்
வண்டமிழ்செய்
மன்னுயிரைக்
மன்னுபவந்	தொண்டருக்கும்
பாவலர்க்கும்
காத்தருளும்
தீர்த்தருளும்	அடியார்க்கும்
நவலர்க்கும்
மங்கல
மங்கல	ஆவினுக்கும்
மங்களம்
நாயகிக்கும்
நாயகற்கும்.
(மங்களம்)

ஓம் நமச்சிவாய வாழ்க
நாதன்தாள் வாழ்க

ஊழம்

20 - 09 - 2004

சிவாசனம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி மு. சுந்தரலிங்க தேசிகர்

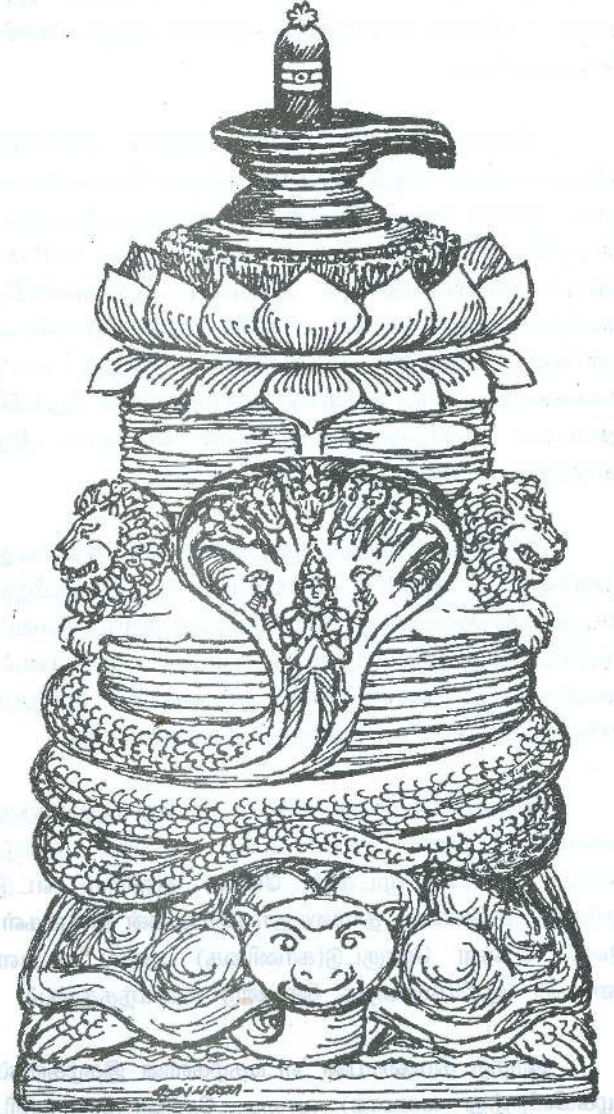
அகில இலங்கை சமாதான ந்தவான்
சுத்தகணித சோதிடர், சைவப் பேரறிஞர்
ஆலடி விநாயகர் தேவஸ்தானம்
திருக்கோணமலை

நாம் நமது வீட்டிற்கு வருகின்றவர்களை வரவேற்று அவர்கள் அமர்ந்த பிறகு வந்த செய்தியைப் பற்றி பேசுகிறோம். மேலும் வருபவர்களின் தகுதிக் கேற்ப அவர்களுக்கு ஆசனம் அளிக்கின்றோம். நண்பர்கள் வந்தால் பக்கத்திலே, அமர்த்திக் கொண்டு பேசுகிறோம். ஆனால் பெரியோர்களும், நமது அதிகாரிகளும் வந்துவிட்டால் அவ்வாறு அருகில் அமர்த்திக் கொண்டு பேசமுடியுமா? அவர்களுக்கென தனியாக தூய்மையான ஒரு சிறந்த ஆசனத்தை ஏற்பாடு செய்கிறோம் அல்லவா?

வருபவர்களுக்கு உரிய ஆசனம் தருதல் என்பது நாகரீகமும், பண்பாடும் ஆகும். சாதாரண மனிதர்களுக்கே இப்படிப்பட்ட நிலையெனில் இந்த அண்டசராசரங்களைப் படைத்துக் காத்து வரும் சர்வேசுவரனான சிவபெருமானுக்கு எத்தகைய சிறப்பான ஆசனத்தை அளிக்க வேண்டும் என்பது அறிந்துகொள்ள வேண்டிய தொன்றல்லவா? அத்தகைய ஆசனத்தைப் பற்றிய செய்திகளை சிவபூஜா விதி நூல்களும், ஆகமங்களும் விரிவாகக் கூறுகின்றன. அந் நூல்களின் அடிப்படையில் சிவபெருமான் வீற்றிருந்து அருளும் சிவாசனத்தை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

சிவபூஜையின் அங்கங்களில் ஒன்று சிவபெருமான் எழுந்தருளும் ஆசனத்திற்குச் செய்யும் பூசையாகும். சிவாசனத்தில் மந்திர பூர்வமாகப் பல தேவதைகள் எழுந்தருளவைத்து பூசிக்கப் படுகின்றனர். மேலும் இந்த அமைப்பில் பல ஜீவராசிகளையும், சக்திகளையும் சிவனுடைய ஆசனமாகக் கருதி பூஜை செய்கின்றோம்.

இனி சிவாசனத்தின் அமைப்பையும் அதன் சிறப்பையும் அதனைப் பூசிக்க வேண்டிய முறைகளையும் ஆகமங்கள் சிவபூஜாவிதி முதலான வற்றில் உள்ளபடி விளக்கமாகக் காணலாம்.

சிவாசனம் பல அடுக்குகளைக் கொண்டது. இந்த அடுக்குகள் கீழிருந்து முறையே (அதாரசக்தி) கூர்மாசனம், அனந்தாசனம், சிம்மாசனம், கமலாசனம், விமலாசனம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சில நூல்களில் மேற்சொன்ன ஆசனங்களோடு யோகாசனம் பத்மாசனம் முதலியனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இனி இந்த ஆசனங்களின் வடிவழகைக் காணலாம்.

இந்த ஆசனத் தொகுப்பில் எல்லாவற்றிற்கும் கீழே இருப்பது ஆதார சக்தியாகும். இங்கு இவள் ஆமை வாகனத்தில் வீற்றிருப்பவளாய் வெள்ளை நிறமுடையவளாய் நான்கு கரங்களில் பாசம், அங்குசம், அபய, வரத முத்திரை ஆகியவற்றைத் தரித்தவளாய் வீற்றிருக்கின்றாள்.

இவளுடைய தலையில் ஐடா மகுடம் விளங்குகின்றது. அதில் உலகிலுள்ள அனைத்து விதைகளும் முளைவிட்ட நிலையில் உள்ளன. இந்த ஆதார சக்தியால் தாங்கப்படும் ஆசனம் ஆமை வடிவில் அமைந்துள்ளது.

இதற்கும் மேலே இரண்டாவதாக அமைவது அனந்தாசனமாகும். இது அனந்தன் என்னும் வெண்மையான பாம்பு மூன்று சுற்று (மேகலை)யுடன் அமைந்ததாகும். காலப்போக்கில் அனந்தன் எனும் ஒரு பாம்பை அமைப்பதற்குப் பதிலாக அஷ்டமா நாகங்களாகிய அனந்தன், வாசுகி, தட்சன், கார்க்கோடகன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபத்மன் ஆகிய எட்டு நாகங்களையும் இந்த அடுக்கில் அமைத்தார்கள் கிழக்கில் அமைபவர் அனந்தனாவார். அவர் பெயரால் இது அனந்தாசனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இதற்கும் மேலே மூன்றாவதாக அமைவது சிம்மாசனமாகும். இதில் எட்டு சிங்கங்கள் எட்டு திசையிலும் தாங்குவதாக அமைகிறது. இச்சிங்கங்கள் தர்மம், ஞானம், வைராக் கியம், ஐஸ்வர்யம், அதர்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்கியம், அனைஸ்வர்யம் என்பனவாகும். இதற்கும் மேலே நான்காவதாக அமைவது கமலாசனமாகும்.

இந்தக் கமலாசனம் என்பது கிழங்கு அதிலிருந்து முளைக்கும் முளை, அதன் மேல் விளங்கும் தண்டு. தண்டில் உள்ள முட்கள் மேலே தளிரும் எட்டு இதழ்களைக் கொண்ட தாமரை, தாமரைப்பூவின் தாதுக்கள், நடுவில் உள்ள பொகுட்டு(கர்ணிகை) அதில் உள்ள விதைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு அமைந்ததாகும்.

இந்தத் தாமரையின் 'எட்டிதழ்களின் இதழ்களில் (கிழக்கிலிருந்து வலமாக) வாமை, சேட்டை, ரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரதமணி, சர்வபுதமணி ஆகிய எட்டு சக்திகள் விளங்குகின்றனர். இவர்கள் சூரியனைப் போன்ற ஒளியுடையவர்களாய் மூன்று கண்கள் நான்கு கரங்களில் சாமரம் அபயம் வரதம் கொண்டவர்களாய் வீற்றிருக்கின்றனர். இந்தத் தாமரையின் நடுவில் உள்ள கர்ணிகையின் வடகிழக்கில் மனோன்மணி அமர்ந்துள்ளாள். இத்தாமரை இதழ்களின் நுனி வட்டங்களில் கோடி சூரியப் பிரகாசத்துடன் இருக்கும் சூரிய மண்டலம் உள்ளது.

இம்மண்டலத்தில் ஐந்து முகங்களும், பத்துக் கரங்களும் கொண்டு படைப்பு கடவுளான பிரம்ம தேவன் வீற்றிருக்கின்றார்.

பொகுட்டின் நுனிவட்டத்தில் பேரொளியுடன் இருப்பது அக்னி மண்டலமாகும். இதில் இரத்தினம் போன்ற சிவந்த நிறத்துடன், சூலம் அக்கினி அஞ்சலி முத்திரை ஆகியவற்றைத் தாங்கியவராய் அக்னி மண்டலாதிபதியாக விளங்குபவர் உருத்திரராவார்.

கர்ணிகையின் (பொகுடு) நடுவில் இருப்பது வெண்மை நிறமான சக்தி மண்டலமாகும். இதன் அதிபதியாக விளங்குபவர் சிவசக்தி, இவர் தன் மண்டலமேயன்றி சூரிய, சந்திர, அக்னி மண்டலங்களிலும் வியாபித்து நிற்பார்.

ஸ்படிக நிறத்துடன், இவர் நான்கு முகங்களுடன் எட்டு கரங்களில், கத்தி, சூலம், அம்பு, அட்சமாலை, கமண்டலம், அபயம், வரதம், தாமரை ஆகியவற்றைத் தாங்கி இச்சா சக்தி ரூபமாக இருப்பார்.

இச்சக்தி மண்டலத்துக்கு மேலே இருப்பதான ஆசனத்தில் சிவபெருமான் ஞான சக்தி வடிவாக விளங்குகின்றார். இவர் ஸ்படிகம் போன்ற வெண்ணிறமும் பத்துக் கரங்களும் கொண்டவராய், அவற்றில் வலக்கரங்களில் சக்தி, வாள், சூலம், மழு, வரதம் ஆகியவற்றையும் இடக்கரங்களில் உடுக்கை, மாதுளம்பழம், நாகம், அட்சமாலை, நீலோற்பலம் ஆகியவற்றைக் கொண்டவராய் பணுதுமாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்றார். இவ்வாறு பூசனை நூல்கள் சிவாசனத்தை வர்ணிக்கின்றன.

கமலாசனத்தில் பிருத்வி தத்வம் முதல் நாதம் வரையிலான 36 தத்துவங்களும் கர்ணிகையில் அவற்றைத் தன்னுள் ஒடுக்கியிருக்கும் சுத்தமாயையான குண்டலினி சக்தியும் இருக்கும். எனவே 36 தத்துவங்களாகவும் குண்டலினி சக்தியாகவும் விளங்குவது கமலாசனம். இதற்கு மேல் சிவசக்தி எழுந்தருளியுள்ளாள்.

அங்கு என்றும் பிரியாது விளங்குபவர் சிவபெருமான். இந்த 36 தத்துவங்களுக்கு அதி தெய்வமாக விளங்குபவர்கள் பல்வேறு சிவசக்திகள், எனவே சிவசக்தியே இங்கு ஒரு ஆசனமாகத் திகழ்கிறது.

இதுவே சிவலிங்கத்தில் பீடமாக விளங்குவது. இதுவே ஆவுடையாராகும். அதன் மேலே அமையும் பாணமே சிவபெருமான். எனவே சிவாசனத்தைக் காண்பதும் பூசிப்பதும் அண்டசராசரங்களையும் அதிலுள்ள சகல தேவர்களையும் பூசிப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

சிவமூர் அஷ்டமூர்

அஷ்டம் என்பது இலக்கம் எட்டு என்பதாகும்.

எட்டு சிவபெருமானுக்குரிய எண்ணாகும். சிவனுடைய திருமேனிகள் குணங்கள், திருவிளையாடல் யாவும் எட்டின் மடங்காகவே அமைந்திருக்கக் காணலாம். அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு காணலாம்.

சிவபெருமானின் இயற்கைத் திருமேனிகள் எட்டாகும். இவை அஷ்ட மூர்த்தங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவை நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா (எஜமானன்) ஆகிய எட்டாகும்.

மேற்குறித்த எட்டு வடிவங்களின் பெயர்களால் எட்டு சிவலிங்கங்கள் எட்டு தலங்களில் அமைந்துள்ளன. அவை அஷ்ட மூர்த்தத் தலங்கள் எனப்படும்.

1. மண்லிங்கம் - திருவாரூர்
2. நீர்லிங்கம் - திருவாணைக்காவல்
3. அக்னிலிங்கம் - திருவண்ணாமலை
4. ஆகாய லிங்கம் - சிதம்பரம்
5. சந்திரலிங்கம் - மதுரை
6. காற்றுலிங்கம் - திருகாளத்தி
7. சூரியலிங்கம் - திருச்சிராப்பள்ளி
8. ஆன்மலிங்கம் - திருப்பெருந்துறை (கருவூர் என்பர் சிலர்)

சிவனுக்கு ஆயிரம் நாமங்கள் இருப்பினும் சிறப்பான திருப்பெயர்கள் எட்டு. இவை அஷ்டமந்திரம் எனப்படும். இவை,

1. ஓம் உமா மூகேசுவராய நம:
2. ஓம் பரதேவாய நம:
3. ஓம் திரியம்பகாய நம:
4. ஓம் சோமகந்தரேசாய நம:
5. ஓம் சர்வாய நம:
6. ஓம் பீமாய நம:
7. ஓம் மஹாபலாய நம:
8. ஓம் நீலகண்டாய நம:

இந்த எட்டு மந்திரங்களைத் சஹி மந்திர சிம்மாசனம் அமைத்து அதன் பேரில் சிவபெருமானை வழிபடுவர். இதனை அஷ்ட சிவசிம்மாசன மந்திரம் என்பர்.

சிவபெருமான் எட்டு குணங்களைக் கொண்டவர். இறைவனை திருவள்ளுவரும் என்குணத்தான் என்று குறிப்பது நோக்கத்தக்கது. இந்த எட்டுக் குணங்களாவது.

1. தன் வயத்தனாதல் (கதந்தரன்)
 2. தூய உடம்பை உடையவனாதல் (விசுத்த தேகன்)
 3. இயற்கை உணர்வினன் ஆதல்
 4. முற்றும் உணர்தல்
 5. பாசங்களில் இருந்து நீங்கி நிறறல்
 6. பேரருள் உடையவனாக இருத்தல்
 7. முடிவில்லாத ஆற்றலுடைமை
 8. வரம்பிலா இன்பம் உடைமை.
- ஆகியனவாகும்.

சிவபெருமான் உலக உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டு எட்டு வீரச் செயல்களைப் புரிந்தார். இவை அட்ட வீரீடங்கள் எனப்படும். (இவை முடிந்த கதையல்ல இன்னும் நடந்து கொண்டிருப்பதேயாகும்) நாம் நம்மை உணர அந்தந்த தலத்தின் அந்தந்த செயலே மூலக் கருத்தை உணர வேண்டும்.

1. திருக்கண்டியூர் - பிரமன் தலையரிந்தது.
2. திருக்கோவலூர் - அந்தகனை அழித்தது
3. திரு அதிகை - முப்புரம் எரித்தது
4. திருப்பறியலூர் - தக்கன் யாகம் அழித்தது
5. திருவிற்குடி - ஜலந்தரவதம்
6. திருக்கடவூர் - யமனை வீழ்த்தியது
7. திருவழுவூர் - கஜசம்ஹாரம்
8. கொருக்கை - மன்மதனை எரித்தது.

அஷ்டபாகு சிவபெருமான் எட்டு தோள்களை உடையவர். சிவபிரானைத் திருமங்கையாழ்வார் நறையூர்த் திருப்பராசுரத்தில், இருக்கிலங்கு திருமொழிவாய் எண்தோள் ஈசன் என்று குறிப்பிடுவர். அவர் எட்டுக் கரங்களிலும் எட்டு ஆயுதங்களைத் தாங்கி ஆடுகின்றார். அவை.

1. டமருகம்
2. மணி
3. கேடயம்
4. கத்தி
5. சூலம்
6. தழல்வடிவங்கள்
7. வேதாளம்
8. கபாலபாத்திரம் என்பனவாகும்.

அஷ்டபுஷ்பங்கள் சிவனுக்கு விருப்பமான மலர்கள் எட்டாகும். இவற்றை அஷ்ட புஷ்பம் என அழைப்பர். அப்பரடிகள் குறந்தொகையுள், உரை செய் நூல்வழி ஓன்மலர் எட்டிட என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

அஷ்டபர்வாரம் சிவபெருமானைச் சுற்றி நீங்காது இருப்பவர் எண்மராவர். அவர்களைச் சிவபூஜையில் சிவனுடன் சேர்ந்தே பூசிக்கின்றோம் அவர்கள்.

1. நந்தி
2. பிருங்கி
3. கணபதி
4. ஸ்கந்தர்
5. மகாகாளன்
6. உமா
7. விருஷபர்
8. சண்டீச்சுவரர்.

என்பவர்களாவர்.

சிவபூசனைக்குரிய அஷ்ட புஷ்பங்கள்

பூவினால் செய்யப்படுதலின் நாம் செய்யும் வழிபாடு பூசை என்று பெயர் பெற்றது. எல்லா மலர்களும் இறைவனுடைய பூசைக்கு ஏற்றது என்றாலும் சில மலர்களால் செய்யப்படும் பூசனைகள் மிகப்பெரிய பலனைத் தருகின்றன. பூவின்றி பூசை செய்வதால் உண்டாகும் பயன் குறைவேயாகும். அப்பரமுகர், "கைகாளர் கூப்பித் தொழிர் கடி மாமலர் தூவி" என்று அங்க மாலையில் குறிப்பிடுவார் "புண்ணியம் செய்தார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு அண்ணல் அது கண்டு அருள் புரியா நிற்கும்" என்பார் திருமுலநாயனார்.

சிவபூசனைக்கு உரிய மலர்களை இப்பகுதியில் காணலாம். ஆன்றோர் அதிகாலை, காலை, நண்பகல், மாலை ஆகிய நான்கு வேளைகளிலும் இறைவனை வணங்க ஏற்ற மலர்களை வகுத்துள்ளனர். அவற்றை அஷ்டபுஷ்ப மந்திரம் சொல்லி உரிய வேளையில் வணங்கினால் வாழ்வில் இன்பம் பெருகும்.

அதிகாலையில் பூசிக்கத் தகுந்த மலர்கள்

1. புன்னை
2. வெள்ளெருக்கு
3. சண்பகம்
4. நந்தியாவர்த்தம்
5. நீலோற்பலம்
6. பாதிரி
7. அலரி
8. செந்தாமரை

உச்சிப் பூசைக்குரியன

1. பொன் ஊமத்தை
2. புலிநகக் கொன்றை
3. பாதிரி
4. வன்னி
5. கத்தரி
6. மந்தாரை
7. சரக்கொன்றை
8. தும்பை.

காலையில் அணிவிக் கம்பட வேண்டியவை

1. அலரி
2. நாயுருவி
3. மல்லிகை
4. எருக்கு
5. வில்வம்
6. நந்தியாவர்த்தம்
7. தாமரை
8. பவழமல்லி

மாலைமீலும் அர்த்த யாமத் தீலும் சூட்டத்தகுந்தவை

1. மல்லிகை
2. காட்டு மல்லிகை
3. மரமல்லிகை
4. மகிழ்
5. கொன்றை
6. சண்பகம்
7. சிறுசண்பகம்
8. மருக்கொழுந்து.

கோயிலில் செய்யத்தகாத குற்றங்கள் (பாவம்)

மன அமைதியின்றிப் போதல், உயர்ந்த ஆசனத்திருத்தல், தூங்குதல், காலை நீட்டிக் கொண்டிருத்தல், மயிர் கோதி முடித்தல், சூதாடல், பாதரட்சையுடன் செல்லல், வீக்கிரகங்களைத் தொடுதல், நிர்மாலியத்தைக் கடத்தல், தூபி, கொடித் தம்பம், நந்தி, பலிபீடம் இவைகளின் நிறுவை மீதித்தல், தொடுதல், வீண் வார்த்தை பேசல், விளையாடல், சுவாமிக்கும், பலிபீடத்துக்கும் குறுக்கே போதல், ஓடி வலம் வருதல், ஒருதரம், இருதரம், பிரதட்சணம் செய்தல், அகாலத்தில் தரிசீத்தல், திரையிட்டபின் தரிசீத்தல், திருவிளக்கு அவிக்கண்டு தூண்டா திருத்தல், திருளில் வணங்குதல், திருவிழாவில் சுவாமி வீதி வலம் வரும்போது உள்ளே சென்று வணங்குதல், சிவ தொண்டுகைய தீ வட்டி பிடித்தல் முதலியவை களைச் செய்ய மளம் கூசுதல், செய்பவர்களை கிகழ்தல், திருமுர்த்தங்களுக்கு கிடையில் செல்லல், தரிசனத்திற்கு வந்த பெண்களைத் தீண்டுதல், அவர்களை கிச்சீத்துப் பார்த்தல், வீண் கீதங்கள் பாடல், கேட்டல் ஆகியவை பாவங்களாகும்.

ஆலய நிர்வாக சபை

சிவன் சொத்தைப் பாதுகாத்தல், சமய நடை முறைகளை ஆலயத்தில் பேணுதல், மற்றையவர் களுக்கு முன்மாதிரியாகத் திகழுதல், உண்மை பேசுதல், நடுநிலமை தவறாமை, பக்கம் சாராமை, என்பவற்றுடன் சமய தீட்சை பெற்றவர்களாய் ஆசாரம் அனுட்டானம் உடையவர்களாய் சமய அறிவுடையவர்களாய் மக்ய மாமிச பட்சனம் கில்லாதவர்களாய் திருப்பவர்களே உண்மையான ஆலய நிர்வாகிகளாகும்.

கோயிலுக்குரிய அசைவற்ற, அசைவுள்ள சொத்துக்களை நேர்மையான முறையில் பாதுகாத்தல் வேண்டும். நித்திய பூசைகள், விழாக்களை காலம் தோறும் கிரமமாய் நடக்கும்படி நிர்வாகித்து வருதல் அவ்வாறியத்திற்கும், அவ்வூர் மக்களுக்கும் மிகுந்த நன்மையாகத் தரும்.

கிழக்கு மாகாண தமிழர்களின் பாரம்பரியத்தை பறை சாற்றும் சிவாலயம்

க. ரவிராஜன் செயலாளர்,
திருப்பணிச்சபை சிவன் ஆலயம், கந்தளாய்

ஈழத்தின் தென்கைலாசம் எனப்படும் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த சோழப் பேரரசர்களால் பல சிவாலயங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன.

அவற்றுள் கந்தளாய் சிவாலயமும் ஒன்றாகும். கி.பி. 1010 ஆம் ஆண்டில் இராஜேந்திர மன்னனால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட இச்சிவாலயத்தைச் சூழ நான்கு வேதங்களையும் சிறப்பாகக் கற்ற அந்தணர்கள் வாழ்ந்த காரணத்தினால் இராஜராஜ சதுர்வேத மங்களபுரம் எனும் பெயர் பெற்றதாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. காலப்போக்கில் ஈழத்தில் சோழப்பேரரசின் ஆட்சி வீழ்ச்சியடைய முதலாம் விஜயபாகு மன்னனால் இவ்வாலயம் தொடர்ந்து பராமரிக்கப்பட்ட காரணத்தினால் விஜயராஜா சதுர்வேத மங்களபுரம் எனவும் புனர்நாமம் கொண்டு அழைக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது.

பிராமணர்களால் நிர்வாகம் செய்யப்பட்ட பிரதேசங்கள் அக்காலத்தில் பிரம்மதேயங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. அப்பிரம்மதேயங்களுள் ஒன்றாக கந்தளாய்ப் பிரம்மதேயமும் வரலாற்றாசிரியர்களால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இதன் மூலம் பிராமணர்களின் ஆதிக்கம் கந்தளாயில் சிறப்பாக இருந்ததென்று கூறமுடியும். இவ்வாறான வரலாற்றுப் பெருமையையும், கீர்த்தியையும் கொண்ட இச்சிவாலயமானது காலப்போக்கில் அழிவடைந்து அடர்ந்த வனாந்தரமாக மாறியது எமது துர்ப்பாக்கியமே. வரலாறுகள் மீண்டும், மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன என்பது சான்றோர் வாக்காகும். சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பிரதமர் டி.எஸ்.சேனநாயக்கவினால் கிழக்கு மாகாணத்தில் 1950களில் பல குடியேற்றத் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

அந்த வரிசையில் கந்தளாய்ப் பாரியகுடியேற்றத் திட்டத்தின் கீழ்ப் பொதுமக்களுக்கு காணிகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுக் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். எந்தக் காணிகளிலிருந்து பிராமணக் குடியிருப்புக்கள் விரட்டப்பட்டு, சிவாலயம் அழிக்கப்பட்டதோ, அதே இடத்திலேயே சுமார் 100 தமிழ்க் குடும்பங்களுக்கு காணிகள் வழங்கப்பட்டு குடியமர்த்தப்பட்டமை ஒரு தெய்வச் செயல் என்றே எண்ண வேண்டியுள்ளது. இதன் மூலமே இவ்வாலய வரலாறு வெளியுலகிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அவ்வாற்றினால் ஏனைய ஆலயங்களுக்கு நேர்ந்த கதியே இவ்வாலயத்திற்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பது திண்ணமாகும்.

இவ்வாறு குடியமர்த்தப்பட்டவர்கள் அடர்ந்த காட்டின் நடுவே அழிவடைந்த நிலையில் இச்சிவாலயத்தைக் கண்ணுற்றார்கள். அழகிய கருங் கற்றாண்கள், லிங்கங்கள், அம்மன் சிலைகள், ஆவுடையார்கள், கற்சாசனங்கள் என்பன ஆலயச் சூழலில் சிதறுண்டு கிடந்ததையும் அவதானித்தார்கள். இக்கற்சாசனங்கள் தொடர்பாக ஏற்கனவே பல ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன.

இச்சிவாலயத்தில் காணப்படும் கருங்கல் சாசனங்கள் மூலம் பல அரிய தகவல்களை எதிர்கால சந்ததியினருக்கு சோழ வேந்தர்கள் விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள் என்பது வியக்க வைக்கும் ஓர் விடயமாகும். அவற்றுள் ஓர் கற்சாசனம் இப்பிரதேசத்தை அழகு தமிழ் எழுத்தில் கந்தளாய் எனக்குறிப்பிட, மற்றய கற்சாசனம் கந்தளாய்க்குளத்து நீரை பயிர்ச்செய்கைக்குத் திறந்து விடுவது, நாகைச்சாணி எனும் பிராமண விதவைப் பெண் தன் கணவன் பெயரால் ஆலயத்திற்கு வழங்கிய தானங்களையும் குறிப்பிடுகின்றது.

மேலும் குடியேற்றவாசிகள் தாம் கண்டெடுத்த சிவலிங்க விக்கிரகத்தினை ஓர் மடாலயமாக அமைத்து வழிபட்டு வரலானார்கள். தொன்மையிக்க இச்சிவாலயத்தை ஆகம முறைப்படி அமைக்க வேண்டுமென்ற பெருநோக்குடன் ஆலய நிர்வாக சபையானது 1990களில் நிர்மாண வேலைகளை ஆரம்பித்து, அவர்களின் அயராத முயற்சியின் பயனாக ஆகமமுறைப்படி இச்சிவாலயம் அழகுற அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மீள் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுப் புதுப் பொலிவுடன் காட்சி தரும் இவ்வாலயத்தில் சுற்றுப் பரிவாரங்களாக விநாயகர், முருகன், வைரவ சுவாமிகள், நாகதம்பிரான், நவக்கிரகம் என்பவற்றிற்கும் தனித்தனி ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சதுர்வேத மங்களநாயகி சமேத, சதுர்வேத மங்களநாதன் கோயில்கொண்டு அடியவர்களுக்கு அருள்பாலித்து வரும் இச்சிவாலயத்தில் எதிர்வரும் 03 - 09 - 2004 அன்று கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெறவுள்ளது. மிகப்பெரிய சரித்திர வரலாற்றையும் பின்னணியையும் கொண்ட இச்சிவாலயம் கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழர்களின் இருப்புக்கும் அவர்களின் பண்டைப் பெருமைக்கும் ஓர் சான்றாக திகழ்கிறது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

புலிச்சுவரரி

சிவாலயங்களில் திருமணவீழாக்கள்

செல்வி. சு. தர்மிகா

பரமேஸ்வரா மகா வித்தியாலயம், கந்தளாய்.

தென்னகத்தில் ஆங்காங்கு புலி அல்லது புலிவடிவம் கொண்ட ஆன்றோர்கள் சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற திருத்தலங்கள் புலிச்சரங்கள் என்று பெயர் பெற்றுள்ளன. இவற்றை வடமொழியில் **வியாக்ரபுரங்கள்** என்று அழைக்கின்றனர்.

தேவாரப்பாடல் பெற்ற திருமுறைத் தலங்களில் ஐந்து தலங்கள் புலியூர் என்று பெயர் பெற்றுள்ளன. அவை பெரும் பற்றப் புலியூர், ஓமமாம் புலியூர், எருக்கத்தம் புலியூர் திருப்பாதிரி, புலியூர் பெரும்புலியூர் என்பனவாகும்.

இவற்றைத் தவிர வைப்புத்தலங்களாகவும் பல புலிச்சரங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது திருப்புலிவனம் ஆகும். மேலும் புலியைத் தமது இலச்சினையாகக் கொண்ட சோழ மன்னர்களால் சிறப்புடன் கொண்டாடப்பட்ட பல புலிச்சரங்களும் உள்ளன. இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது. சென்னையில் உள்ள வடபழனி புலியூர், செங்கை மாவட்ட புலிபுரக்கோயில், முதலியனவாகும்.

இத்தலங்கள் யாவற்றிலும் ஆன்ம நிலையில் உயர்ந்த புலி அல்லது புலிவடிவம் கொண்ட ஆன்றோர்கள் வழிபாடு செய்து போற்றிப் பேறு பெற்றதை செவிவழிச் செய்திகளாலும் புராணங்களாலும் அறிய முடிகின்றது.

சிவாகமங்கள் ஆகமுறைப்படித் திருமணவீழாவைச் சிவாலயங்களில் நடத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றன. கும்பாபிஷேக விழாவின் போது திருமணவீழாவைக் கண்டிப்பாக நடத்த வேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அன்றிரவு முல்வராக விளங்கும் சிவலிங்கத்திற்கும் போகசக்தி அம்மனுக்கும் திருமணவீழாவை நடத்த வேண்டும். அம்மன் திருவுருவம் கில்லாத ஆலயங்களில் தர்ப்பை சந்தனம் முதலியவற்றில் அம்பிகையின் வடிவை அமைத்து அதற்கும் சிவலிங்கத்திற்கும் விழாவை நடத்த வேண்டும்.

சிவாலயங்களில் நடைபெறும் பெருந்திரு விழாவின் ஒரு அங்கமாக ஐந்து அல்லது ஒன்பதாம் நாள் மாலையில் சோமால்கந்தமூர்த்திக்கும் பிரியாவிடை அம்பிகைக்கும் திருமணவீழா நடத்த வேண்டும்.

சோமால்கந்த மூர்த்தி கில்லாத தலங்களில் சந்திசேகரை வைத்துப் பங்குனி உத்திரத்தில் திருக்கல்யாணவீழாவை நடத்த வேண்டும். பங்குனி உத்திரத்தில் முடியாத போது மாசிமகம், சித்திரா பெளர்ணமி வைகாசி வீசாகம் ஆகிய நாட்களில் திருமணவீழாவை நடத்தலாம்.

எப்படியானும் ஆண்டுக்கு ஒருமுறையேனும் சிவபார்வதியின் திருமணவீழாவைக் கொண்டாட வேண்டும் என்று சமயநூல்கள் கூறுகின்றன.

உத்தர காயிகாமத்தில் கல்யாண சுந்தரமூர்த்தியின் திருவுருவத்தை அமைத்து நிலைப்படுத்துபவர்களுக்கும் ஆலயங்களில் திருக்கல்யாணவீழாவை நடத்துபவர்களுக்கும் கிடைக்கும் பலன் சிறப்பாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

கிதன்படி, அவர்கள் தங்கள் உற்றார் உறவினருடன் நீண்டகாலம் கிம்மண்ணில் வாழ்வார். பொருளும் புகழும், அவர்களை வந்தடையும், பிள்ளைகளுடனும் பேரர்களுடனும் கிந்த உலகில் நிறைந்த கின்பத்துடன் வாழ்வார். கிவர்களுக்கு வாய்க்கும் சுகம் கிந்த மண்டலத்தை ஆளும் மன்னர்களுக்கும் கிட்டாததாகும். ஆயுள் முடிந்ததும் சிவலோகத்தில் எல்லையற்ற சுகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு மகிழ்வுடன் இருப்பார்.

சோமாஸ்கந்தர் வழிபாட்டில் மூலகை சக்திகள்

செல்வி. யோ. பவித்ரா (தரம் - 11)

பரமேஸ்வரா மகாவித்தியாலயம்,
கந்தளாய்.

சிவாலயங்களில் அமைந்துள்ள உலாத்திருமேனிகளில் அதி உன்னதமானது சோமாஸ்கந்தர் வடிவமாகும். இது கருவறையில் விளங்கும் மூலமூர்த்திக்கு இணையானது. இதையொட்டியே தியாகராஜத் தலங்களில் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியைக் கருவறைக்கு இணையாக அமையும் கோயிலில் அமைத்துப் பூசிக்கின்றனர்.

சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியில் மூன்று தேவியர் விளங்குகின்றனர். முதல் நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு ஞானசக்தி என்பது பெயர். அவள் கண்களுக்குப் புலனாகாத சக்தியாவாள். இவள் சிவபெருமானோடு ஒன்றிக் கலந்துள்ளாள். இதனைக் காட்டவே சிவபெருமான் தோடொன்றை அணிந்தவராகக் காட்டப்படுகின்றார். இவள் சிவனைப் பிரியாது அவருள்ளே உறையும் சக்தியாவாள்.

ஞானத்தின் காரணமாக உயிர்களுக்கு இச்சை பிறக்கின்றது. இச்சை எனப்படும் விருப்பம் ஒரு சக்தியின் வடிவத்தைத் தாங்கி அவருடைய அருகில் வீற்றிருக்கின்றது. இவள் சிவபெருமானை எப்போதும் பிரிவதே இல்லை. அதனால் பிரியாவிடையாள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றாள். இச்சையும், ஞானமும் சேர்ந்து வெளிப்படுவது கிரியையாகும். கிரியை எண்ணத்திலிருந்தும். எண்ணுபவனிடமிருந்தும் செயலாக்கம் பெறுகின்றது. இந்தச் செயல் ஒரு சக்தியாக உருப்பெற்று செயலைச் செய்து முடிக்கின்றது. இப்படி உருப்பெற்றவன் தனித்து நின்று செயல்படுகின்றான். இதை உணர்த்துவதற்காகக் கிரியாசக்தியைத் தனி அம்மன் என்ற பெயரில் வைத்துள்ளனர்.

கிரியையின் (செயலின்) மூலம் ஒரு பலன் பெறப்படுகின்றது. இந்தப் பலன் சோமாஸ்கந்தர் வடிவில் குழந்தை முருகனாகக் காட்டப்படுகிறது. இது ஆனந்தத்தின் வடிவம் என்பதால் கூத்தாடும் நிலையில் உள்ளது.

கருவறையில் உள்ள மூலமூர்த்திக்கு இணையாக அம்பிகை யோக,போக,வீரம் ஆகிய மூலகை வடிவம் தாங்குகின்றாள். அதைப்போன்றே உலா மூர்த்தியான சிவனுக்கு ஞானம், இச்சை, கிரியை என்ற பெயர்களுடன் தேவியாக விளங்குகின்றாள். இவளுக்குப் பெயர்தான் வெவ்வேறே தவிர கருத்து ஒன்றேயாகும்.

சோமாஸ்கந்தர்

இங்கு ஞானசக்தி என்பது இறைவனிடமிருந்து பிரியாத யோகநிலை, இச்சாசக்தி என்பது இறைவனிடமிருந்து வெளிப்பட்டு அவன் அருகிலேயே அமர்ந்து அருள்பாலிக்கும் போகநிலை. கிரியா (செயல்) சக்தியானது இறைவனிடமிருந்து தனித்து வந்து செயலாற்றும் வீரநிலை என்று கொள்ளப்படுகின்றது. இந்த மூன்று நிலைகளின் மூலமாக வெளிப்படும் பயனான ஆனந்தத்தை முருகன் மூலம் தரிசிக்க செய்வதால் சோமாஸ்கந்தர் வடிவம் சிவவழிபாட்டில் தனிஇடம் பெறுகிறது.

மங்கலவடிவின்

சிவன் என்னும் சொல்லுக்கு மங்கல வடிவின் என்பது பொருள். தானும் மங்கள வடிவோடு விளங்கி தன்னை வழிபடும் அடியார்களையும் மங்கலத்திற்கு உரியவனாகச் செய்பவன்.

நந்தவனம்

நந்தவனங்களில் குளசிச் செடியையும், வில்வ மரத்தையும் வைத்து தினசரி நீர் ஊற்றி வளர்ப்பவன். அசுவமேதயாகம் செய்த பலனை அடைவதுடன் தனது கோத்திரம் விருத்தியடைந்து உலகத்தில் ஐஸ்வரியங்களையும் பெற்று புகழுடன் வாழ்வான்.

உ
சிவமயம்

மகா சும்பாபிஷேக மலர் சிறப்புற அமைவதற்கு
ஆய்வுக் கட்டுரைகள், வாழ்த்துக்கள் தந்த அனைவருக்கும்,
சிறந்த சிவதர்ம விடையங்களை அமைத்துத் தந்த
சைவப்பேரறிஞர், சுத்தகணித சோதிடர்
ஸ்ரீஸ்ரீ மு. சுந்தரலிங்க தேசிகர் அவர்களுக்கும்,
(ஆலடி விநாயகர் தேவஸ்தானம்)
ஸ்ரீ கணேச அச்சக ஊழியர்களுக்கும்
எமது மனமார்ந்த நன்றியைத்
தொரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

சுமம்

இவ்வண்ணம்

சும்பாபிஷேக மலர்க்குழுவினர்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ

வேண்ட முழுதுந் தருவாய் நீ

வேண்டும் அயன்மாற் கறிவோய் நீ

வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய் நீ

வேண்டி நீயாதருள் செய்தாய் நீ

யாதும் அதுவே வேண்டினல்லால்

வேண்டும் பரி கொன்றுண்டெனில்

அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்

- திருவாசகம்

(மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்)

அச்சுப்பதிப்பு: ஸ்ரீ கணேச அச்சகம், திருக்கோணமலை T.P. 026 2222617